

Heksefeber

Indholdsfortegnelse

Introduktion	1
Setting	2
Roller og handlingstråde	5
Mekanik	9
Sådan kører du scenariet	11
Scenekatalog	15
Eksempel på spil	16
Bilag:	
Opstartsark	
Spillederark	
Foromtale	

Kolofon

Tekst og idé: Anders Frost Bertelsen, Kristoffer Rudkjær og Simon Steen Hansen

Layout: Kristian Bach Petersen

Illustrationer: Johanne Sorgenfri Ottosen

Korrektur: Peter Dalby Larsen

Design af brikker: Jeppe Norsker

Tak til Anders Troelsen, Klaus Meier Olsen, Niels Jensen og Nynne Søs Rasmussen for råd og sparring

Tak til spiltesterne: Alex K. Uth, Anders Troelsen, Ann Kristine Eriksen, Klaus Meier Olsen, Kristoffer Thurøe, Louise Floor Frelsen, Martin Qwist, Morten Hougaard, Morten Jaeger, Nynne Søs Rasmussen, Peter Fallesen, Sanne Harder, Signe Løndahl Hertel, Tina Heebøll Arbjørn og Troels Barkholt-Spangsbo.

En Absurth produktion til Fastaval 2017

Introduktion

Det er dårlige tider i den lille by Torfenheim. Mod nord raser krigen, vejret er dårligt og høsten er igen slået fejl. Fjenden tilbyder de mørke Kaosguder, som bruger hjertets længsler til at lokke folk i fordærv. Byen gribes af frygt for forrædere, kættere og hekse. En heksejæger kommer til byen, og snart vender nabo sig mod nabo. Der bæres brænde til bålet på byens torv, og en af borgerne går op i flammer. Flere vil gå samme vej, før alt er ovre.

Heksefeber er et dystert ensembledrama om en lille by i Warhammer-universet, der fortærer sig selv i en desperat jagt på hekse, der ikke er der. Scenariet har 15 roller, 3 til hver spiller. Før scenariet er slut, er mindst 6 af dem døde.

Tema og tone

Heksefeber handler om, hvad der sker, når et samfund lader sig styre af frygt. Det handler om, hvad mennesker er i stand til, når de føler sig truet af det ukendte og fremmede, og når de selv eller deres nærmeste mistænkeliggøres og kommer i fare. Scenariets grundtone er alvorlig, og fortællingen om Torfenheim er en tragedie.

Roller og handlingstråde

Scenariets roller er fordelt på fem prædefinerede bundter, således at hver spiller har tre roller. Rollerne er alle fra Torfenheim, og der er generelt tale om almindelige mennesker i en ualmindelig situation.

Rollerne har et spind af relationer imellem sig, som skaber grundlaget for en række mindre handlingstråde om alt fra ung kærlighed til gammelt nag. Spillerne kender i vid udstrækning de andre rollers hemmeligheder på forhånd.

Ikke alle handlingstråde kan blive afdækket lige dybt i hver afvikling. Spillernes valg og fravalg vil afgøre, hvem der brændes, og dermed hvordan de enkelte handlingstråde vil blive flettet sammen og skåret over.

Kaos

I Warhammer-universet er der en ond og magtfuld kraft kaldet Kaos. Den søger at ødelægge og dominere verdenen. Udover hære af barbariske stammer og dyriske vanskabninger på slagmarken, truer Kaos også med en evig fristelse, der drager svage sjæle til sig. Det er frygten for disse kættere, disse hekse, der griber borgerne i Torfenheim.

Alle rollerne har menneskelige svagheder, såkaldte sprækker, som Kaos siges at kunne snige sig ind ad, og som kan bruges til at mistænke eller anklage hinanden ud fra.

Spilmekanik

Heksefeber har en mekanik, der afgør hvilke roller, der skal brændes på bålet. Spillerne kan lægge Kaostegn på hinandens roller, og på den måde sprede mistanke. Det første Kaostegn viser, at byens øjne er på rollen - det andet får rollen brændt. Scenariet er inddelt i tre akter, og i hver akt skal der brændes flere roller end i den foregående. Rollerne er inddelt i grupper, der bestemmer, hvornår i scenariet de kan brændes, så man ikke kan miste alle sine roller på én gang.

Struktur og scener

Scenariet består af en prolog, tre akter og en kort epilog. Der er to typer af scener i scenariet. Fortælle-scener, som udelukkende bliver brugt i prologen og epilogen, og dramascener som sættes af spilleder - ofte efter ønske fra spillerne.

I første akt begynder hekseprocessen, og akten slutter med, at en rolle brændes.

I anden akt begynder mistroen for alvor at få tag i byen, og to ofre ryger på bålet.

I tredje akt er frygten på sit højeste, og mindst tre roller vil miste livet.

Herefter stopper vanviddet, og de efterladte vil stå tilbage i asken. Selve handlingen udspiller sig over nogle dage, måske en uge.

Setting

Warhammer og Imperiet

Scenariet foregår i fantasy-universet Warhammer. Nærmere bestemt i det største menneskerige, Imperiet, hvor en række magtfulde adelsmænd kaldet valggrever regerer over hver deres delstat og vælger en Kejser for riget, når den tidligere dør.

Imperiet minder teknologisk og samfundsmæssigt om Tyskland i senmiddelalderen med gryende renaissance. Riget domineres af store byer, hvor borgere og handelslaug får mere og mere magt på bekostning af adelen, og tiden er præget af teknologiske fremskridt. Hvis man er rig, har man adgang til krudtvåben. Hvis man har stil, går man i pludderbukser. Og hvis man vil tjene penge, investerer man hellere i et værksted eller en anden slags mekanik end i vidtstrakte jorder. Der er traditionelle kønsroller, der dog brydes og bøjes, især i større byer.

I den større verden er der klassiske fantasy-racer som hærgende orker, arrogante elvere og bitre dværge. Men de er langt væk og spiller ingen rolle i dette scenarie.

Stedet

Scenariet foregår i Torfenheim. Byen ligger i det vidtstrakte marskområde Middenmoor, ved en biflod til den store flod Reik. I byen bor cirka 500 indbyggere, der primært ernærer sig ved landbrug og småhåndværk. I gamle dage gravede man tørv, men nu har pramme med træ fra Imperiets skove gjort det overflødigt, og kun få tørvegravere er tilbage. Byen har et velrenommeret bryggeri, der sender store mængder øl op ad floden fra en lille anløbsplads. Lidt længere nede ad floden ligger en velholdt vandmølle, hvor bønderne får malet deres korn. Midt i byen er borgmestergården, hvorfra der er udsigt over hele Torfenheim. I nærheden ligger smedjen, hvor der mest laves landbrugsredskaber, og byens lille tempel, der er dedikeret til guden Sigmar. Lidt uden for Torfenheim er der en egelund, hvor kærestepar går ture med hinanden. Længere ude er mosen med det stille vand. Men den siges at være farlig, og kun få tør gå langt derud.

Dårlige tider

Efter mange års fremgang er Imperiet og Torfenheims held vendt. Riget er blevet invaderet af barbariske Kaostilbedere fra Nord. Krigen har været langvarig og dræner riget for ressourcer. Imperiet er tvunget i defensiven, og i de nordlige provinser er der en stemning af panik. Her længere mod syd er man foreløbig i sikkerhed, men der bliver længere og længere mellem besøg fra handlende. Og dem, der kommer forbi, taler om krigens rædsler, og om at fjenden med stadig større iver frister udvalgte sjæle i et forsøg på at korrumpere og skabe splid i Imperiet.

Frygten for Kaos har spredt sig. Flere steder i riget har folk taget sagen i egen hånd. Hekse er blevet fundet blandt naboer og er blevet brændt på bålet.

De sidste par år er høsten slået fejl i Torfenheim, og vejret har været uforudsigeligt. Sulten trænger sig på hos dem, der har mindst. Mange er blevet mistænksomme overfor mennesker, de har kendt hele deres liv, og fremmede bliver mødt af lukkede døre frem for gæstfrihed. Der er stille blandt egetræerne i kærlighedslunden, for selv unge elskende søger inden-dørs. I krostuen er stemningen mere trykket, og der er oftere slagsmål. Sidste vinter døde den gamle borgmester, og rundt omkring i krogene er folk begyndt at hviske om, at der er onde kræfter på spil.

Valggreven og Baronen

Marskområdet Middenmoor ligger i det sydvestlige hjørne af Middenland, en af Imperiets mest prominente delstater. I hovedbyen Middenheim bor Valggreven der regerer over hele delstaten. Under ham sidder Baronen af Middenmoor, som er den lokale stormand for Torfenheim. Han har hvervet mænd til krigen mod Kaos og har udpeget Torfenheims nye borgmester, som er en af scenariets roller.

Kaos og hekse

Truslen fra Kaos kommer både indefra og udefra. For at bekæmpe den indre trussel er samfundet hele tiden på vagt overfor folk, der afviger fra normen, da det kan være et tegn på Kaos. Forrest i kampen er kirken for guddommen Sigmar, en sagnhelt der grundlagde Imperiet og derefter fik gudestatus som rigets beskytter. Sigmars præster bekæmper både Kaos med prædiken i templerne og med våben på slagmarken. Kirkens inkquisition består af sanktionerede heksejægere, der har til opgave at opsnuse og henrette hekse og kættere over hele Imperiet.

En heks er en, der tilbeder Kaos og bevidst gør forfærdelige ting. Folk er bange for hekse, og der er konstant fokus på at luge dem ud. Alle kan i princippet være en heks - kvinde som mand og høj som lav. Derfor bliver også andre ofre for heksejagter. Dels kan man ikke vide, om folk tilbeder Kaos - de vil næppe indrømme det - og dels kan de være på vej til at blive korrumpet af Kaos, og så er det måske bedre at slå til, før det kommer så langt. Mange i Imperiet sværger til hellere at brænde én for meget end én for lidt.

Ingen hekse

Scenariet handler om frygten for Kaos, og hvad der sker med en lille by, der bliver grebet af denne paranoia. En del af tragedien ligger i, at der faktisk ikke er nogle hekse eller anden mørk indflydelse i Torfenheim.

Sigmar-kirkens lære

Sigmar-kirken er den største autoritet, når det kommer til Kaos. Der er en masse interne stridigheder om, hvordan fjenden bør fortolkes, men i grove træk lyder kirkens mantra, at Kaos altid forsøger at trænge ind af selv de mindste sprækker.

Det hele starter med, at man åbner sig selv for Kaos gennem problematisk adfærd, der overskrider den almene moral. Det, der for den enkelte synes uskyldigt, er med til at åbne sprækker, hvorigennem Kaos kan trænge ind. På samme måde er ambitioner, længsler og drømme, som ligger uden for det acceptable, de facto en bøn til Kaos om at opfylde dem. Nogle mennesker indgår selv en handel med Kaos, andre gange bliver gaverne skænket uden, at modtageren er bevidst om, at giveren er de mørke kræfter. En ting er sikkert: Når et menneske har fået smag for Kaos' gaver er der ingen vej tilbage.

Næste skridt er, at man direkte tilbeder Kaos gennem handlinger og ritualer. Man mister evnen til at se sit eget fald, og man tror, at man handler i sin egen interesse. Til sidst perverterer Kaos ens krop med mutationer, og hele ens væsen er for evigt forandret.

I løbet af ens vej mod fortabelse tager Kaos bo i kødet og korrupperer det, selvom det ikke altid er til at se med det blotte øje. Derfor mener mange, at den rensende ild er den eneste løsning.

Selvom der er både en heksejæger og en Sigmar-præst til stede i scenariet, er der rig mulighed for, at folk bliver brændt uden disse rollers accept og efter andre rationaler end Sigmar-kirkens lære.

Sprækker og afvigende opførsel

Den måde, man identificerer hekse på, er gennem sprækkerne, for det er dem, der bliver synlige for omverdenen. I scenariet betyder det, at der er en række ting, man i Torfenheim normalt bare ville se skævt til, men som i den tilspidsede situation med paranoia og mistillid potentielt kan sende folk på bålet.

Sprækkerne er et udtryk for byens overordnede moral, men det er ikke alle roller, der går lige meget op i alle sprækker. Nogle synes mest, at frygten for moralsk fordærv er gammeldags, mens andre tager det meget seriøst. For nogle er Kaos noget fjernt, der har meget lidt med deres liv at gøre, mens det for andre er en allestedsnærværende trussel.

Alle sprækker er funderet på ting, der kan knyttes til de fire Kaos-guder. Det ved rollerne ikke, og det er heller ikke meningen, at det skal komme frem i spil.

Kaos i spil

Under opstarten præsenterer du spillerne for Kaos og sprækker som begreber. Spillerne skal bruge den viden til at sætte ord på anklager og mistanker i løbet af scenariet.

Rollerne ved ikke nødvendigvis alle det samme om Kaos, men det er op til spillernes fortolkning.

Eksempler på sprækker

Ukontrolleret vold

Hvis man for eksempel mister besindelsen eller bare er alt for voldelig. Vold er en integreret del af samfundet, men mennesker skal ikke lade volden styre dem.

Hævntørst

Hvis man ønsker hævn over dem, der har skadet en. Det er nærmest som at bede Kaos direkte om at opfylde ens ønske.

Brud på kønsroller

Hvis man overskrider de traditionelle rammer for sit køn. For eksempel ved homoseksualitet eller ved at en kvinde har et maskulint erhverv.

Hedonisme

Hvis man nyder noget til overflod. Det kan være, at man er for glad for fine klæder og lækre sager. Det kan også være, at man har sex i umådeholdende mængder eller af en upassende karakter.

Sygdom

Hvis man er syg eller deform. Det korrupperer kødet, og folk er tilbøjelige til at søge hjælp de mærkeligste steder, når de bliver desperate nok.

Hemmeligheder

Store hemmeligheder kan gøre en sårbar overfor Kaos. Enten er man desperat efter, at ens egne hemmeligheder aldrig ser dagens lys, eller også har man en umættelig nysgerrighed efter at lære andres hemmeligheder at kende.

Løgne

Løgne har altid været en nem løsning på problemer for folk med lav moral. Kaos kan lære en at sno andre om sin lillefinger gennem løgn og manipulation, så man til sidst ikke længere selv kan kende sandt fra falskt.

Ambition

Hvis man søger magten for magtens skyld eller ønsker at forandre sin egen skæbne eller verdens tilstand på alt for drastisk vis, er det en åben invitation til Kaos om at byde sig til. På samme måde er intellektuel stolthed og ærgerrighed en farlig drivkraft, som Kaos kan hjælpe dig med at tilfredsstille.

Roller og handlingstråde

Heksefeber har 15 roller, der udgør et udsnit af Torfenheims befolkning. Spillerne har hver tre roller, men nogle af dem vil dø undervejs i scenariet. For at forhindre at en spiller ender med at sidde uden roller i tredje akt, er rollerne opdelt i tre risikogrupper, som angiver, hvornår i spillet den enkelte rolle må slås ihjel. En rolle kan tidligst tvinges på bålet i den akt, der svarer til gruppen (1., 2., 3.).

Rollerne er værktøjer, som spillerne skal bruge til at bygge en god historie sammen. I slutningen af selve rollebeskrivelserne er der et par spørgsmål, som skal sætte tankerne i gang hos spillerne. Der er rig plads til, at spillerne kan fortolke og udvikle rollerne i takt med, at historien skrider frem.

Rolleoversigt

1. gruppe

Horst. Tørvegraver, 43 år.

Horst er en ensom mand, der om dagen går alene ud i marsken og graver tørv. Han er tit på kroen, hvor han brokker sig over, at folk har glemt den jævne mand. Han er bror til heksejægeren Iris.

Flora. Bondekone, 33 år.

Flora er gift med småbonden Erwin, som hun i sin tid valgte over den rigere Timo. Ægteskabet knager, og hun er i tvivl, om hun valgte rigtigt.

Erwin. Småbonde, 34 år.

Erwin er en bonde, der har svært ved at få sit landbrug til at løbe rundt. Han er gift med Flora, og engang var de lykkelige. Han bruger meget af sin tid på kroen, hvor han bander over sit uheld.

Cathrin. Enke, 22 år.

Cathrins mand Fritz drog i krig mod Kaos og kom aldrig hjem, og hun er siden forsumpet i druk. Hun bebrejder sin far, smeden Wolfgang, at han ansprede Fritz. Præsten Rüdiger er i hemmelighed far til hendes søn. Tjenestepigen Petra er hendes søster.

Franka. Møller, 28 år.

Franka er byens møller. Hun er stadig ugift, men formår fint at drive vandmøllen på egen hånd. Hun er i et hemmeligt forhold med storbondens datter Elise. Franka står i gæld til bryggeren Moritz.

2. gruppe

Ottmar. Skriver, 35 år.

Ottmar har studeret i hovedstaden Altdorf, men brugte tiden på at drikke og feste og blev aldrig færdig. Nu lever han en ydmyg tilværelse som skriver i sin hjemby og bruger meget af sin tid på kroen. Han har haft en affære gennem flere år med borgmesterfruen Leonora. Han er lillebror til storbonden Timo.

Rüdiger. Præst, 24 år.

Rüdiger er præst for Sigmar. Han er retskaffen mand, der har studeret i Altdorf. Rüdiger er splittet mellem faderen Moritz og åndsfællen Timo. Som ung jagtede han skørter og gjorde Cathrin gravid, men meget få ved det.

Petra. Tjenestepige, 17 år.

Petra har i flere år tjent Leonora. Hun er kendt som en stilfærdig og dydig pige, men hun har fået en religiøs åbenbaring og har i hemmelighed tilkaldt en heksejæger. Hun er datter af Wolfgang og søster til Cathrin.

Wolfgang. Smed, 43 år.

Wolfgang er byens smed, men går mere op i at lære al byens sladder at kende og fortælle den videre på kroen. Han har to voksne døtre: Cathrin, som han har slået hånden af og Petra, som han derimod er stolt af.

Elise. Storbondens datter, 20 år.

Elise er en impulsiv ung kvinde, der er vant til at få, hvad hun peger på af sin fader Timo. Hun er snart giftefærdig og et fremragende parti. Elise er i et hemmeligt forhold med Franka.

3. gruppe

Gerhard. Borgmester, 21 år.

Gerhard er udenbys fra og er udpeget af baronen af Middenmoor. Han har fået til opgave at få byen på ret kurs, så øllet kan flyde til baronens soldater. Han er gift med Leonora.

Timo. Storbonde, 49 år.

Timo ejer landsbyens største gård og hans ældste lillebror var borgmester indtil han døde. Han er stadig bitter over, at Flora valgte en anden. Timo har datteren Elise og lillebroren Ottmar. Hans største rival er Moritz.

Moritz. Brygger, 45 år.

Moritz driver et succesrigt bryggeri, der skiber øl til hele Middenland. Han ønsker at sikre sin arv ved at få sønnen Rüdiger godt gift, så bryggeriet kan drives videre, men de er blevet uvenner. Franka står i gæld til ham.

Leonora. Borgmesterfrue, 32 år.

Leonora blev i en ung alder gift med byens tidligere borgmester. Nu har Gerhard fået posten, og hun er blevet gift med ham for at bevare sin indflydelse i byen. Hun har gennem flere år haft en affære med Ottmar. Petra er hendes tjenestepige.

Iris. Heksejæger, 41 år.

Iris er født i landsbyen, men har ikke været der i mange år. Som stor pige havde Iris en grum oplevelse i marsken. Derefter drog hun væk og blev heksejæger, men vender nu tilbage til byen. Hendes bror Horst bor her stadig.

Andre karakterer

Ud over spillernes roller er der nogle få andre karakterer i fortællingen, som har en vis betydning i scenariet.

Der er de døde:

Walter: Den afdøde borgmester, der var bror til Timo og Ottmar og gift med Leonora.

Fritz: Cathrins mand, der døde i krig. Han arbejdede på Moritz' bryggeri.

Der er nogle bipersoner i form af tre børn, som kan få mere eller mindre betydning i scenariet. Det er de eneste navngivne bipersoner, som du som spiller potentielt skal spille:

Thomas: Cathrins søn på fire. Officielt er Fritz faderen, men i virkeligheden er det Rüdiger. Han er en nysgerrig og rask dreng.

Sigi og Johan: Erwin og Floras børn på henholdsvis 11 og 8 år. Sigi er en bestemt og modig pige, der er begyndt at forstå, at hendes forældre er triste. Johan er en lidt genert dreng med et charmerende smil. Han er ofte møgbeskidt af at lege udenfor.

Endelig er der resten af byen:

Byen: Du kan bruge Torfenheims øvrige indbyggere til at drive hekseprocessen fremad i takt med, at paranoiaen stiger og galskaben griber byen.

En person, der er under mistanke for at være heks, vil mærke det fra byens side med skulende blikke, vrede tilråb eller det, der er værre. Du kan bruge byen til at intensivere scener efter behov. Byen kan både tage form som ophidsede tilråb fra menneskemængden i en tilspidset situation, samtykkende mumlen på kroen eller som en pøbel af gårdskarle, bondekoner og andre beboere, der træder frem for at gribe fat i den anklagede.

Handlingstråde

I scenariet er der en række forskellige handlingstråde, som rollerne på forskellig vis er involveret i. Fra gennemspilning til gennemspilning vil det være forskelligt, hvilke handlingstråde, der er i centrum, da det bliver påvirket af, hvilke roller, der dør - og hvornår de dør. Det er heller ikke meningen, at alle handlingstråde skal fylde lige meget. Her er en gennemgang af de forskellige handlingstråde og de mest centrale rollers involvering i dem. Andre roller kan dog blive hvirvlet ind i handlingstråde undervejs, og flere af trådene griber ind i hinanden fra start.

“Byens frelser”

Roller: Iris, Rüdiger, Petra og Gerhard

Hekseprocessen starter, da heksejægeren Iris ankommer til Torfenheim. Hendes udgangspunkt er, at det er bedre at brænde én for meget end én for lidt, men hun er også træt og slidt. I opposition til hende står Sigmar-præsten Rüdiger, som i første omgang ikke tror, at Kaos har fundet vej til byen og mener, at hekseafbrændinger er alt for drastiske. Borgmesteren Gerhard er kritisk overfor religionens prominente rolle i samfundet, men er villig til at brænde nogen, hvis han tror det kan forhindre processen i at løbe løbsk. Den ubekendte er tjenestepigen Petra, som har tilkaldt Iris til byen. Hun er overbevist om, at hun ser Sigmar i drømme, og hun ønsker et opgør med byens dårlige moral, som hun ikke vil indrømme, hun også selv har lidt af. Selvom mekanikken i scenariet nok skal drive handlingen frem, vil spillet imellem de fire roller definere, hvordan hekseprocessen kommer til at folde sig ud.

Hvor hurtigt mister Iris kontrollen over processen?
Hvilke sprækker bliver der slået særligt hårdt ned på?
Hvem ender med at lede den fakkeltbærende pøbel?

“Egne veje”

Roller: Timo, Elise, Franka, Rüdiger og Moritz

Storbonden Timo ønsker at gifte sin datter Elise væk og har kig på præsten Rüdiger, hvis uddannelse han i sin tid betalte for. Timos rival, den driftige brygger Moritz, har imidlertid andre planer: Rüdiger er hans søn, og selvom de har et meget anstrengt forhold, har Moritz ikke opgivet at få sønnen til at drive bryggeriet videre. Bliver Rüdiger gift med den dygtige møller Franka, kan hun være brygger af gavn, mens sønnen er det af navn, og det er godt nok for Moritz.

Især fordi han er syg og døende og dermed arbejder under et vist tidspres. Situationen kompliceres imidlertid af, at Elise og Franka er i et hemmeligt forhold og ikke umiddelbart er interesserede i at blive gift med andre.

Hvilken ægteskabsplan tilslutter Rüdiger sig? Vil Elise eller Franka give køb på egen lykke for sikkerheden i et ægteskab? Hvor langt vil Timo og Moritz gå, hvis de bliver desperate nok?

“Den store mand”

Roller: Horst, Erwin, Wolfgang og Ottmar.

De fleste aftener samler der sig en gruppe venner på kroen for at drikke og snakke. Smeden Wolfgang holder sig selv i centrum ved at dele mere eller mindre sande rygter om de andre beboere for byens bedste. Tørvegraveren Horst og småbonden Erwin er gode venner og nyder Wolfgangs historier, i hvert fald så længe de ikke selv er genstand for dem. Skriveren Ottmar føler sig hævet over resten af byen - ikke mindst stambordet - og nyder at punktere Wolfgangs ego. Der foregår en subtil magtkamp mellem Wolfgang og Ottmar.

Siger Erwin eller Horst fra overfor Wolfgangs rygter?
Kan Ottmar lægge det dysfunktionelle venskab bag sig?
Hvordan ændrer dynamikken sig, når en af stolene pludselig står tom?

”Den gode datter”

Roller: Petra, Cathrin, Wolfgang og Rüdiger.

Smeden Wolfgang har to døtre, men de er som nat og dag. Den dydige tjenestepige Petra er hans øjesten, som ikke kan gøre noget galt. Den anden datter, enken Cathrin, har han til gengæld lagt afstand til. Hendes mand Fritz drog i krig mod Kaos på opfordring fra Wolfgang. Da Fritz blev dræbt tog det hårdt på Cathrin. Til gravøllet sagde hun højt, at hun ønskede Kaos ville tage Wolfgang, og smeden så ingen anden udvej end at slå hånden af hende. Petra og Cathrin har stadig kontakt, men de er ikke specielt tætte. Hvad hverken Wolfgang eller Petra ved er, at Cathrins søn Thomas er et uægte barn. Hun blev gravid med Rüdiger, som hun havde et kort forhold til. Rüdigers far - bryggeren Moritz - fik sin svend Fritz til at gifte sig med Cathrin for at holde det skjult. Efterfølgende lagde Rüdiger sit udsvævende liv om og blev præst.

Indser Wolfgang, at han elsker Cathrin inden det går galt? Kan Cathrin rette op på sit kuldsejlede liv? Hvad sker der, hvis Rüdiger blander sig og pludselig vil tage ansvar?

”Hvad hjertet begærer”

Roller: Leonora, Gerhard, Ottmar og Petra

Mens Leonora var gift med den nu afdøde borgmester Walter, indledte hun et forhold til hans lillebror, skriveren Ottmar. Da Walter døde, havde de muligheden for at blive gift, men Leonora valgte at følge traditionen og gifte sig med den nye borgmester. Det er den unge Gerhard, og han har hørt om Ottmar og Leonoras affære fra tjenestepigen Petra. Han har dog givet sin accept, da han ikke går op i kontrollere sin hustrus krop, og selv kunne være interesseret i andre kvinder. Petra er langt mindre accepterende og er frustreret over sin frues utroskab. Hun begærer imidlertid selv Gerhard, selvom hun ikke vil være ved det, og han overvejer at udnytte hendes betagelse.

Handler Leonora og Ottmars forhold om kærlighed eller begær? Vil Petra give efter for sin tiltrækning til Gerhard og dermed ikke leve op til sin egen moralske standard? Vil det gå op for Gerhard, at han leger med ilden i sit forsøg på at forføre den fanatiske Petra?

”Gammel kærlighed”

Roller: Flora, Erwin og Timo

Da Flora var ung, bejlede både småbonden Erwin og storbonden Timo til hende. Flora elskede dog Erwin, og de blev gift. Timo og Erwin har fortsat deres fjendskab, og især Timo har lavet små nederdrægtigheder. Det er gået skidt med Erwins og Floras landbrug, og Erwin er blevet bitter. Flora savner den mand, hun kendte, og bekymrer sig for deres børn. Cirka ni måneder før scenariet begynder, gik hun til Timo med deres sidste ko og overtalte ham til at lade sin tyr bedække den. Erwin blev rasende, da han forstod, hvordan koen pludselig var blevet drægtig. Første akt starter med, at koen føder en vanskabt kalv.

Hvordan vil Erwin og Flora reagere på kalven? Har Flora chancen for at vælge om, og ønsker hun at gøre det? Hvor langt vil Erwin og Timo gå for at få ram på hinanden?

Andre relationer

Udover de overordnede handlingstråde har en række af rollerne relationer til hinanden:

- Iris og Horst er søskende, men har ikke set hinanden siden Iris tog hjemmefra som ung. Kan Horst tilgive hende, at hun efterlod ham alene?
- Flora, Leonora og Franka er gamle veninder og kan give hinanden råd og støtte om de svære ting i livet. Hvor stærkt er deres venskab, når først hekseprocessen er gået i gang?
- Cathrin bebrejder Wolfgang, men de andre fra hans slæng har hun ikke problemer med. Kan hun rykke ved balancen i firkløveret?
- Petra og Elise er veninder, men de har altid været meget forskellige. Vil heksejagten gøre dem til fjender?
- Ottmar er bror til Timo og dermed farbror til Elise, men er familiens sorte får. Elise stoler på ham og har betroet sig til ham om sit forhold til Franka. Vil han involvere sig i resten af familiens problemer?
- Erwin og Flora nærer omsorg for Cathrin. Erwin følger af og til Cathrin hjem fra kroen, hvis hun er blevet for fuld. Hvor langt rækker den omsorg?

Mekanik

Scenariet er inddelt i tre akter. For hver akt skal der dræbes flere og flere roller. Én i første akt, to i anden og mindst tre i tredje, så der i alt bliver dræbt mindst seks.

Spillerne lægger såkaldte Kaostegn på hinandens roller. En rolle bliver brændt, hvis den får to Kaostegn.

At spille Kaostegn

Alle spillere starter med ét Kaostegn, de kan dele ud, men får flere i senere akter. Foran hver spiller lægges et ark med portrætter af spillerens tre roller, vendt ud mod de andre spillere.

Man spiller et Kaostegn ved at fremhæve et eller andet, der kan være inkriminerende i spil og lægge et Kaostegn på den givne rolles portræt. Det kan være, at en af ens roller åbent beskylder nogen for omgang med Kaos. Det kan være, at man bare deler et saftigt rygte på kroen. Det kan også være, at en rolle taler over sig, og på den måde uforvarende kaster mistanke på en anden. Man kan altså sagtens lægge et Kaostegn, selvom ens rolle ikke bevidst prøver at inkriminere en anden.

Man kan godt dele rygter eller sprede beskyldninger uden at spille Kaostegn. Så kommer der ikke vægt bagved, og de vil ikke umiddelbart have indvirkning på hekseprocessen (men kan selvfølgelig motivere andre roller til at handle).

Grupper

Rollerne er inddelt i grupper, baseret på hvor stor risikoen er for, at de får kastet mistanke på sig. Grupperne er blandt andet inddelt efter, hvor vellidte og/eller magtfulde rollerne er.

I første akt kan man kun kaste mistanke på roller i gruppe 1 og 2, og kun dem i gruppe 1 kan få det andet Kaostegn og blive brændt.

I anden akt kan man kaste mistanke på alle roller, men kun dem i gruppe 1 og 2 kan blive brændt.

I tredje akt kan alle blive brændt.

Heksejægeren.

Som heksejæger kan Iris let komme til at have en særstatus i forhold til processen. Det skal hun ikke have. Hun er en rolle som alle andre og kan spille Kaostegn, blive brændt eller fortvivles over, hvem byen vælger at sende på bålet.

Konsekvens

Når en rolle får et Kaostegn, betyder det, at vedkommende nu er kommet under mistanke fra sine naboer og bliver forfulgt af mistænksomme blikke og hvisken i krogene.

Hvis en rolle får sit anden Kaostegn på sig, vil den blive brændt. Det er op til spillere og spilleleder at få afviklet rollens skæbne gennem et par scener. Variér gerne, men husk at rollens skæbne er besejlet, så lad være at bruge tid på eksempelvis retsalsscener, da de alligevel kun kan ende i ét udfald.

Kaostegnene repræsenterer hele byens mistanke og dom. Hvis nogle af rollerne går ned for at hente den anklagede, kan der hurtigt stimle en vred menneskemængde sammen, der følger med og sørger for at bakke dem op. Afhængigt af hvad scenen har brug for, kan de stå bagved og følge med, komme med vrede tilråb eller måske endda træde frem og gribe fat om den skyldige. Hvis ingen roller vil påtage sig ansvaret, tager den ophidsede pøbel sagen i egen hånd.

Nogle gange vil det passe bedst, at der bliver udvalgt et eller flere ofre, som bliver brændt samtidigt. Det kan også være, at I har behov for at spille en scene eller to, mens en enkelt rolle venter på at komme på bålet. Der skal dog ikke gå for lang tid, hverken i spil eller i fiktionen, for rollens skæbne er besejlet og pøblen er utålmodig.

Når en rolle er død, fjernes de spillede Kaostegn og portrættet vendes til bagsiden, så det er nemt at danne sig et overblik over, hvilke roller der er døde.

At slutte akter

Når der er nok roller, der har fået to Kaostegn på sig i den givne akt (en, to, tre), spiller man frem mod en slutscene, hvor den eller de sidste brændes.

I første og anden akt kan der ikke brændes flere end henholdsvis én og to.

I tredje akt skal der dø mindst tre. Når den tredje er på vej på bålet, skal du informere spillerne om, at scenariet er ved at slutte. Hvis de så vil nå nogle sidste scener og måske brænde en ekstra rolle eller to, skal de have muligheden for det.

Mellem akter

Hvis man som spiller stadig har uspillede Kaostegn, beholder man dem.

I starten af anden akt får alle spillere et ekstra Kaostegn og i starten af tredje akt får alle spillere to nye Kaostegn. Hver spiller får således i alt fire Kaostegn. Det er vigtigt, at alle spillere får spillet Kaostegn løbende, da der ellers ikke bliver spredt nok mistanke, så det skal du understrege under opstarten og minde om løbende efter behov.

Korset og Kraniet

Ved overgangen mellem første og anden akt introduceres Sigmarkorset. Det skal lægges på bordet mellem spillerne, og det kan kun bruges én gang i hele scenariet.

Når en rolle er på vej på bålet, kan en anden spiller tage Sigmarkorset fra bordet, og lade en af sine roller indrømme hekseri for til gengæld at redde den rolle, der var på vej på bålet. Det vil typisk involvere falske bekendelser om, at man forheksede den anden til at gøre noget, men det er i sidste ende op til spillerne.

Den rolle, der indrømmer hekseri, bliver brændt på bålet. Den rolle, der bliver reddet, mister sine Kaostegn, og lægger i stedet Sigmarkorset på sit portræt. Der kan ikke længere spilles Kaostegn på denne rolle.

Ved overgangen mellem anden og tredje akt introduceres Kraniet. Det skal lægges på bordet mellem spillerne, og det kan kun bruges én gang i hele scenariet. En spiller kan bruge Kraniet til at lade en af sine roller dræbe en anden rolle helt uden om hekseprocessen.

Kraniet trumfer Sigmarkorset og kan spilles uanset hvor mange Kaostegn, der ligger på de involverede roller.

Konsekvenserne for den rolle, der ender med at dræbe en anden, er op til spillerne at etablere, men kan selvfølgelig involvere Kaostegn, hvis drabet eksempelvis bevidnes.

En rolle dræbt ved brug af Kraniet tæller med i de tre, der skal til at slutte tredje akt. Hvis der er mindst tre døde, og du vurderer, at scenariet er udspillet, kan drabet afslutte akten. Så slutter tredje akt måske ikke med et bål, men i stedet med en begravelse.

Spørgsmål til reglerne

Her er svar til nogle af de potentielle spørgsmål, spillerne kan have til systemet:

Må man lægge Kaostegn på egne roller?

Ja, gerne.

Hvad med Sigmarkorset og Kraniet?

Som udgangspunkt nej, men et selvmord med Kraniet kan være ok.

Kan samme spiller lægge flere Kaostegn på samme rolle?

Det er mest interessant hvis det er med forskellige roller, og endnu bedre hvis det forskellige spillere. Men brug ikke kræfter på at holde styr på det - så længe det ikke er to gange lige efter hinanden, gør det ikke noget.

Kan en rolle fra 3. gruppe dø, hvis den bruger Sigmarkorset i anden akt?

Ja, men advar eventuelt spilleren, hvis hun er ved at løbe tør for roller.

Hvad hvis man mister alle roller?

Så er man ude af scenariet. Hvis en spillers sidste rolle har fået sit andet Kaostegn, kan du godt lade der gå lidt længere tid end normalt inden rollen ender på bålet.

Sådan kører du scenariet

At sætte scener

Det meste af scenariets forløb er struktureret omkring dramatiske scener mellem to til fire af rollerne. Det er din og spillernes opgave igennem scenariet at sætte de scener.

Første akt starter med fem introscener, som du bør køre i den rækkefølge, de står i. De introducerer scenariets karakterer, så alle har været med i en scene. Bemærk at selvom det er introscener, kan rollerne godt spille Kaostegn på hinanden.

Herefter er det frit, hvilke scener I spiller. Hvis du har en initiativrig gruppe, kan det være, at du nærmest ikke behøver finde på en scene resten af scenariet. I så fald bliver din opgave at strukturere spillernes sceneforslag, så de forskellige roller og handlingstråde kommer på banen i en fornuftig rækkefølge.

Hvis du har en mere tilbageholdende gruppe, vil det være mere op til dig at sætte de rigtige scener. I scenekataloget finder du en række sceneforslag, som du kan tage udgangspunkt i, men vi kan garantere for, at du vil være nødt til at tilpasse, skære til og finde på dine egne, efterhånden som roller dør og andre roller udvikler sig.

Her er nogle principper, som er gode at tænke over i forhold til, hvilke scener I kører:

- Man vil tit have brug for scener, hvor kun to roller taler med hinanden. Det er fint, da det giver rum til, at de andre spillere kan overveje, hvad de gerne vil med deres roller.

- Men overvej at sende en tredje rolle ind undervejs for at ændre dynamikken. På den måde kan du skabe udvikling i scenen og reelt få en "ekstra" scene uden at skulle bruge tid på at sætte den. Nogle gange kan det give mening at orientere spillerne om, at den tredje karakter vil dukke op undervejs, andre gange ikke.

- Det kan også virke, at en rolle forlader en scene. Ofte vil det ske naturligt, når en anden rolle kommer ind, men du kan også lægge op til det fra scenens start ved at sige, at en bestemt rolle er nødt til at gå undervejs.

- Det kan give en god effekt at krydsklippe mellem to scener. Det kan særligt være meningsfuldt, hvis scenerne kredser om samme emne eller er direkte relaterede.

- Det kan være en god idé at hjælpe spillerne til, at deres scener foregår lidt forskellige steder. Det kan skabe stemning, og forskellige samtaler får forskelligt præg afhængigt af omgivelserne. Men brug ikke for meget tid på malende beskrivelser af spisestuer og kornmarker.

- Undervejs vil spillerne sandsynligvis fokusere på én eller to af deres roller, i de scener de foreslår. Det er langt hen ad vejen fint, da spillerne godt må være med til at præge, hvilke historier der er i fokus.

- Men pas på at handlingstråde ikke dør helt ud. Hvis nogle af spillernes favoritroller brændes, skal I være klar til at fokusere på de tilbageværende, og det er svært, hvis de har kørt en hel akt uden at være med i en scene. Så sæt gerne en scene, som ikke relaterer sig til det I har gang i lige nu, men som holder en handlingstråd i live.

- Hvis der kommer mange sceneforslag fra spillerne, kan det være en god idé at sætte scener i kø, det vil sige orientere spillerne om de næste par scener, man kører.

- Hold øje med at bestemte roller ikke er med i for mange scener i træk. Og at du veksler mellem spillerne, så alle bliver involveret.

- Tit er der ikke brug for mange scener imellem en rolle har fået sit andet Kaostegn og den bliver brændt. Kør hellere én god scene end flere svage.

- Det er fint at give rum til de efterladte i slutningen af en akt, men gem eventuelt lidt spotlight til starten af den næste. Det er tit sørgende roller, der har incitament til at lægge Kaostegn og på den måde drive scenariet videre.

At klippe scener

Det er vigtigt, at I holder et godt tempo undervejs og ikke lader jeres scener trække ud, så vær opmærksom på at klippe forholdsvis hurtigt. En af udfordringerne er dog, at du som spilleleder ikke altid kan aflæse på spillerne, om de er ved at bygge op til at lægge Kaostegn på en anden rolle. Det kan derfor være en god idé at sige til spillerne under opstarten, at du har tænkt dig at klippe scenerne hårdt. Derfor skal de spille konflikter ud og kaste mistanke relativt hurtigt i den enkelte scene.

Opstart

Inden I går i gang med at spille scenariet, skal du introducere spillerne til scenariet ud fra det vedlagte opstartsark.

Der er flere emner, du skal sætte spillerne ind i, og derudover er der en del rollemateriale, de skal læse. Sørg for at holde et godt tempo, så opstarten ikke kommer til at trække for meget ud. Opstarten bør tage omkring 45 minutter.

Et stort scenarie

Heksefeber er et stort og åbent scenarie med mange roller og mange plottråde. Det kan godt virke lidt uoverskueligt for spillerne, men de vil blive hjulpet via oversigtsark og faste scener i starten af scenariet, og i praksis kommer man hurtigt ind i persongalleriet.

Casting

Når du har introduceret spillerne til scenariet, er det tid til at fordele rollerne. Her er nogle råd, som du kan benytte dig af efter behov.

Rollebundet 1 består af storbonden Timo, tjenestepigen Petra og tørvegraveren Horst. Timo er en magtfuld patriark, der meget gerne må spilles med gravitas og vægt, men vi anbefaler at caste ud fra Petra. Hun er en religiøs fanatiker, der kan sætte rav i den, og derfor anbefaler vi, at du giver bundtet til en erfaren spiller med sans for timing.

Rollebundet 2 består af heksejægeren Iris, skriveren Ottmar og mølleren Franka. Iris er på mange måder scenariets mest særegne rolle. Hun kommer udefra, har få relationer og stor definitionsmagt i forhold til hekseprocessen. Det er derfor vigtigt, at du giver rollen til en spiller, der forstår ikke at stjæle hele rampelyset, men samtidig sætter stemning og træder på speederen om nødvendigt.

Rollebundet 3 består af borgmesteren Gerhard, storbondens datter Elise og enken Cathrin. Der er en del sex og begær i både Gerhard og Elise samt en masse vrede i Cathrin. Derfor bør bundtet ligge hos en spiller, der er ikke bliver pinligt berørt over en aktiv seksualitet og som kan dosere Cathrins aggressivitet.

Rollebundet 4 (bryggeren Moritz, smeden Wolfgang og bondekonen Flora) og **Rollebundet 5** (borgmesterfruen Leonora, præsten Rüdiger og småbonden Erwin) stiller ikke som sådan særlige krav i forhold til casting.

Prolog

Til at starte scenariet er der en fortællesekvens, hvor du og spillerne sammen fortæller jer igennem det forløbne års gang i Torfenheim. Det er en lejlighed til at få etableret en dyster stemning i scenariet, og til at spillerne kan få en fælles forståelse af begivenhederne op til. Du skal fortælle om årstidens begivenheder, og give plads til, at spillerne kan byde ind undervejs. De skal fortælle, hvad deres forskellige roller gør i den aktuelle årstid eller situation. Det kan de gøre ved at beskrive rollens tanker og følelser eller rollens handlinger, altså mere set udefra. Det skal være helt kort, når de byder ind, og hver rolle skal på banen én måske to gange. Fortæl spillerne, at prologen slutter med, at Erwins og Floras ko føder en kalv, og at det er den første scene i første akt.

Det er ikke meningen, at prologen skal tage lang tid, så prøv at holde den på cirka 15 minutter.

Efterår

- *Det har regnet. Vejene er bløde og floden er gået over sine breder.*
- *De sidste pramme lastes med øl fra bryggeriet og stævner mod nord, mod soldaterne i krigen. Der er ikke kommet så mange handelsmand til Torfenheim, som der plejer.*
- *Borgmester Walter ser ikke sund ud. Han hoster, er blevet næsten grå i huden og må hjælpes hjem fra kroen en aften.*

Vinter

- *Sneen kommer, og det er bidende koldt. Det store møllehjul nede i vandmøllen er frosset fast i isen. I mange hjem må man ty til tøv, da brændet slipper op.*
- *Mørket får mere og mere fat, og dagene er blevet korte, da byen pludselig bades i nordlys flere nætter i træk. Nogle af byens ældste ser det straks som et tegn på Kaos. Flora går til Timo for at få bedækket sin og Erwins sidste ko.*
- *I borgmestergården buldrer ilden konstant, men lige lidt hjælper det: En morgen efter nytår findes Borgmesteren død efter at have ligget i sengen med en grim lungebetændelse i ugevis. Man må have hakker frem for at få gravet et ordentligt hul på begravelsespladsen. Hele byen er samlet i Sigmar-templet til den gamle borgmesters begravelse.*

Forår

- *Et rygte når til Torfenheim igennem en rejsende handelsmand: Kaos hænger ikke længere kun på fronten. Mod vinterens slutning har man fundet og brændt tre hekse i en landsby nogle dagsrejser herfra.*
- *På den første egentlige forårsdag kommer der en budbringer til byen. Han har dårligt nyt fra krigen. Valggrevens mænd deltog i et mislykket udfald. Fritz, Cathrins mand, kom ikke tilbage. Der er ikke noget lig at begrave.*
- *Øllet flyder og temperamenterne kommer i kog til gravøllet på kroen.*
- *Forårsstormene kommer og går. Jorden pløjes og der sås. Vejret er blevet dejlig mildt, da en karet kommer kørende ad de mudrede veje, og den unge borgmester Gerhard stiger ud.*

Sommer

- *Ved midsommer bliver Gerhard og Leonora gift.*
- *Kornet står flot på marken. Høsten forberedes. Hede står ud fra arnen i Wolfgangs smedje, mens nylavede bestesko syder i vandspanden og smeden sliber endnu en le.*
- *Fremmede bliver mødt med mistænksomme blikke, og der er kun dårlige rygter fra krigen i nord.*
- *Man er i gang med at høste, da mange dages regnvejr slår kornet ned. Kun Storbonden Timo får al sit korn i hus. Mange familier vil komme til at mærke sulten denne vinter.*
- *Tjenestepigen Petra skriver et brev til Inquisitionen om hekse i sin hjemby.*

Efterår

- *Mudderet er kommet tilbage og temperaturen er faldet over de sidste par dage.*
- *Stemningen i byen er trykket, og der hviskes i krogene om en heksejæger, der er på vej til Torfenheim for at rydde ud i Kaos.*
- *Det er daggry, og ude i stalden gør Erwin og Flora klar til, at deres sidste ko skal kælve.*

Første akt

Her spiller I først de fem introsener, som er beskrevet nedenfor. Derefter er det op til dig og spillerne at sætte scener. Spillerne har hver et Kaostegn, de kan bruge. Hvis de ikke har spillet nogen, når I er igennem introsenerne, er det en god idé at minde dem om dem. Når der er blevet brændt en rolle, slutter akten.

Første akt har kun en enkelt afbrænding, men til gengæld skal der bruges noget tid på at introducere forskellige handlingstråde og lære rollerne at kende. Akten skal vare omkring 75 minutter.

Scene 1: Kalven

Roller: Erwin og Flora

I mørket inden daggry i Erwin og Floras stald føder deres sidste ko en tvekønnet kalv. Hvad gør de med den?

Scene 2: Heksejægerens ankomst

Roller: Leonora, Gerhard, Petra og Iris

Op ad formiddagen gør Leonora og Gerhard sig klar til at modtage heksejægeren i borgmestergårdens fine stue. Giv dem lidt tid alene, inden Iris rider ind på gårdspladsen og Petra lukker hende indenfor.

Scene 3: Ved storbondens bord

Roller: Timo, Elise, Ottmar, Rüdiger

Timo har inviteret Rüdiger og Ottmar til frokost med det potentielle giftermål mellem Elise og Rüdiger som en slet skjult dagsorden.

Scene 4: Smedjen

Roller: Wolfgang, Horst, Cathrin

Horst skal have repareret sin spade af Wolfgang. Cathrin er på vej hjem fra brønden med et tungt åg over skuldrene, da Thomas løber fra hende og ned til smedjen for at se sin morfar.

Scene 5: Møllen

Roller: Franka, Elise, Moritz

Elise opsøger Franka ved møllen. De bliver efter lidt tid afbrudt af Moritz, der kommer for at tale forretninger.

Anden akt

Det kan være en god idé tidligt at sætte fokus på de efterladte til den brændte rolle fra første akt.

Anden akt har to afbrændinger og I er nu for alvor kommet ind i scenariet. Det er vigtigt, at spillerne får lagt Kaostegn i et pænt tempo. Du kan også med fordel skære scenerne endnu mere til. Sigt efter cirka 60 minutter i denne del af scenariet.

Info til spillerne

Giv spillerne et ekstra Kaostegn. De må beholde det fra første akt, hvis de ikke fik spillet det. Fortæl at der skal brændes to roller i denne akt.

Mind spillerne om, at de nu må lægge Kaostegn på alle roller, og at de nu må brænde roller fra både første og anden gruppe.

Læg Sigmarkorset midt på bordet og forklar, hvordan man kan redde en anden rolle med det.

Indledning

Lav derefter en kort fortællesekvens:

Stemningen i byen er trykket efter, at en af borgerne er blevet brændt. Folk skuler til hinanden og lukker skodderne tidligt. Der kommer nyt fra krigen i nord om tabte slag og faldne soldater.

Brønden på torvet i Torfenheim er blevet forurenset. Vandet smager og lugter råddent, og et par landsbyboere er blevet syge af at drikke det. Nogle hvisker om, at det er en heks, som har forgiftet vandet. Andre mener, at en kat eller et andet dyr er faldet i brønden og nu ligger død dernede.

Tredje akt

Du behøver ikke længere fokusere på at holde alle handlingstråde i live, og undervejs i akten kan I indsnævre fokus til de konflikter, der giver mening for jeres afvikling.

Når der er tre roller, der er dræbt eller har fået to Kaostegn på sig, skal du til at afslutte akten. Hvis spillerne vil nå et par scener mere for at få ram på en ekstra rolle eller to, kan du give dem tid til det. Du kan eventuelt spørge direkte, om nogen vil nå noget (herunder bruge de sidste Kaostegn), inden I går til det sidste bål og afslutter scenariet. Gå efter cirka 45 minutters spil.

Info til spillerne

Giv spillerne to ekstra Kaostegn. De må beholde overskydende Kaostegn fra tidligere akter. Fortæl at der skal dræbes mindst tre roller i denne akt.

Mind spillerne om, at de nu må brænde alle roller.

Læg Kraniet midt på bordet og forklar, hvordan det kan bruges til at dræbe en anden rolle.

Indledning

Lav derefter en kort fortællesekvens:

Frygten har for alvor grebet byen. Små grupper stimler ofte sammen og taler sagte med blikket rettet truende mod andre borgere.

Vandet i floden har skiftet farve. Nu er det blodrødt. Der er mange i byen, som mener, at det er et sikkert tegn på Kaos. At det onde manifesterer sig direkte på grund af byens hekse. De siger, at det er et tegn på, at der er flere, der bør ende deres dage på bålet. Andre mener, at der er en langt mindre dramatisk forklaring, og det kan være rødt ler, der er blevet hvirvlet op i floden. Som stemningen er i byen nu, taler de færreste højt om tvivlen af frygt for at blive mistænkt.

Epilog

Scenariet slutter med, at rollerne står om det sidste bål, som den første sne begynder at falde. Beskriv byen og flammerne, og lad så spillerne på skift beskrive deres roller, som de står der. De kan både fokusere på rollernes ydre og indre. Sørg for at nå rundt til alle roller. Når det er sket, er scenariet slut.

Hvorfor slutter scenariet?

Vi forlader Torfenheim nu, fordi heksefeberen dør ud. Hvorfor den dør ud lige præcis nu er åbent. Måske er beboerne forfærdede over, hvad der er sket? Måske slutter de med at brænde en af de værste instigatorer? Måske er byens blodtørst bare blevet mættet?

Hvad hvis tredje drab ikke er et bål?

Hvis spillerne bruger kraniet til at dræbe en tredje rolle, efter der allerede er brændt to, er det op til dig, om du vil slutte scenariet med det samme eller give spillerne en chance for at brænde en rolle eller to mere som normalt. Hvis du slutter det med det samme, bliver slutscenen måske en begravelse i stedet for et bål

Scenekatalog

Herunder er der en række sceneforslag, som du kan sætte, hvis spillerne har brug for det. De er især velegnede til at introducere handlingstråde, konflikter eller relationer, der endnu ikke har været i spil.

Der også et par forslag til scener i forbindelse med afbrændingerne.

- Rüdiger og Iris mødes i Sigmar-templet for at tale om byens tilstand og føle hinanden på tænderne.
- Iris udspørger Petra om brevet. Hvor er de henne? Er de på tomandshånd?
- Gerhard og Rüdiger mødes for at diskutere hekseprocessen. Hvem er det, der opsøger hvem?
- Elise og Rüdiger er blevet sendt på stævnemøde af Timo. Måske kommer nogen ubelejligt forbi?
- Moritz opsøger Rüdiger i templet lige efter en gudstjeneste er overstået.
- Elise opsøger Franka i møllen om natten.
- Timo og Moritz støder ind i hinanden på vej op til borgmestergården.
- Horst, Erwin, Wolfgang og Ottmar mødes på kroen og har mulighed for at vende heksejægerens ankomst og dele rygter og nyt fra byen.
- To af drikkekammeraterne sidder alene på kroen. Hvordan er dynamikken mellem dem, når de er alene?
- Tre af slænget sidder og kigger på den tomme stol. Måske skåler de en gang imellem for deres manglende kammerat. Måske ikke.
- Petra opsøger Cathrin med rester fra borgmesterens bord.
- Wolfgang får besøg af Petra i smedjen efter en travl og begivenhedsrig dag i borgmestergården.
- Cathrin braser ind på kroen for at drikke, mens Wolfgang sidder derinde. Er han alene eller sammen med nogle af sine drikkekammerater?
- Thomas stikker af hjemmefra. Er det Wolfgang eller Rüdiger, der finder ham først?
- Leonora og Ottmar ligger nøgne sammen i et kammer. Taler de om deres forhold, heksejagten eller begge dele?
- Gerhard og Leonora lægger planer. Hvem fra byen har de taget med på råd?
- Petra bringer en bakke op til Gerhards kontor, hvor han sidder alene og arbejder.

- Timo møder Erwin ved skellet mellem deres marker.
- Flora opsøger Timo for at tale om fremtiden.
- Iris opsøger Horst i hans lille hus i udkanten af byen.
- Flora, Leonora og Franka mødes og vender deres egen og byens situation.
- Petra og Elise sidder ved floden. Har nogen af dem noget på hjerte?
- Ottmar prøver at rådgive Elise omkring hendes kærlighedsliv.
- Erwin følger en vaklende Cathrin hjem fra kroen.

Sceneforslag i forbindelse med afbrændinger

- Den, der skal brændes, sidder sammen med sine elskede. På et tidspunkt dukker en masse folk op udenfor. Hvem fører pøblen an?
- Iris forhører den anklagede om, hvorvidt andre var medskyldige. Det kan være en sidste mulighed for at lægge et Kaos-tegn på en anden rolle.
- Offeret bringes til bålet, og der bliver råbt fra pøblen. Hvordan går den dødsdømte sit endeligt i møde?

Steder i byen

- Torvet med brønden.
- Det store bryggeri tæt ved den lille anløbsplads ved floden.
- Vandmøllen der ligger lidt uden for byen.
- Kroen.
- Smedjen.
- Borgmestergården.
- Kærestelunden med de gamle egetræer.
- Det lille Sigmar-tempel.
- Den store, gamle mose med det stille vand.

Eksempel på spil

Her er et eksempel på, hvordan spillet i en akt kunne udarte sig. I praksis vil der være flere scener ind imellem, da en del af rollerne slet ikke bruges her.

Det er anden akt og Horst blev brændt i første. Der er desuden lagt ét Kaostegn på Cathrin og ét på Wolfgang. Spiller 4 (Wolfgang, Flora og Moritz) brugte ikke sit Kaostegn i første akt og har derfor to.

Flora opsøger Timo for at fortælle ham om den vanskabte kalv, og spørge om det er noget han har erfaring med. Timo vender imidlertid samtalen på hovedet og tilbyder Flora ægteskab, hvis hun bare vil hjælpe ham med at få Erwin af vejen. Forfærdet giver Flora Timo en lussing og råber så højt af ham, at flere af hans tjenestefolk hører det, og da hun er stormet ud, sværger Timo hævn.

Moritz er frustreret over Timos ægteskabsplaner for Elise og Rüdiger, som potentielt kan få hans livsværk til at smuldre. Han udtænker en plan om at skabe nok virak omkring Elise til, at Rüdiger takker nej. Han går derfor til Iris og fortæller en opdigtet historie om, hvordan Elise fordrejer mænds hoveder med sex. Så lægger Moritz' spiller et Kaostegn på Elise.

Nede på kroen sidder de tilbageværende drikkekammerater og mindes Horst. Selvom Erwin og Flora har forsøgt at holde det med kalven for sig selv, har Wolfgang opsnuset det og udbreder historien. Han understreger især Floras ansvar i miseren, og spilleren lægger et Kaostegn på Flora.

Petra og Elise mødes næste formiddag, hvor Petra har hørt rygterne Moritz satte i gang. Hun konfronterer Elise, der benægter dem, hvilket kun gør Petra mere vred.

Imens har Timo sammenkaldt byens spidser, som han fortæller en længere historie om, hvordan Flora narrede ham til at lade deres ko bedække, og at hun tydeligt er en løgner og en bedrager. Timos spiller har andre planer med sit Kaostegn, men Rüdiger stoler på Timo, og er efterhånden blevet overbevist om, at der er noget galt, så han nikker og siger der bør gøres noget, og så lægger Rüdigers spiller et Kaostegn på Flora.

Nu er der to Kaostegn på Flora, og en menneskemængde samler sig med Timo, Iris og til dels Rüdiger (spilleren styrer også Erwin) i spidsen. De går hen til Flora og Erwins gård, sparker døren ind og hiver fat i Flora. Erwin får imidlertid ørenlyd, og han går til (opdigtet) bekendelse for at redde sin hustru: Han har forhekset hende, fordi han ikke selv turde gå til Timo. Han uddyber, at hvis han ikke havde forhekset Flora, havde hun aldrig valgt ham i sin tid. Spilleren tager Sigmarkorset og lægger det på Flora. Menneskemængden griber ham i stedet og efterlader en grædende Flora sammen med to forfærdede børn.

Mens pøblen er ved at tænde op under Erwin, træder Petra frem og kommer med en dundertale om, at Elise forfører både mænd og kvinder.

Hendes spiller lægger et Kaostegn på Elise, der straks bliver grebet og smidt på bålet sammen med Erwin, selvom Iris forsøger at stoppe processen og genvinde kontrollen. Timo må holdes tilbage af sine karle for ikke at løbe ind og få Elise ud af bålet. I udkanten af mængden står Flora og kigger på ham med kolde øjne - hun ligner ikke én, der mener, han har lidt nok.

Opstartsark

1. Læs foromtalen højt og tag en runde med forventningsafstemning

2. Introduktion til scenariet

- Et dystert scenarie om en lille by i Warhammer-verdenen der fortærer sig selv i frygt for hekse, der ikke er der.
- Der er tre roller pr. spiller. Når scenariet er slut er mindst 6 af dem døde.
- Scenariet har tre akter, og for hver akt stiger heksefeberen, så flere og flere roller må lade livet. Fortællingen strækker sig over et par dage, måske en uge.
- Spillerne har kontrollen over, hvad der kommer til at ske inden for scenariets ramme. Der kommer ikke nogen påvirkning fra verden udenfor byen.
- Det gælder ikke om at få sine roller til at overleve, men om at fortælle en god historie i fællesskab.
- Alle overværer de scener, de ikke er med i, og ingen scener spilles uden for døren. Spillerne må gerne kende hinandens rollers hemmeligheder og bruge den viden til at skabe gode scener og konflikter.
- Grundtonen i scenariet er alvorlig, og fortællingen er en tragedie.

3. Setting

- Heksefeber er sat i fantasy-universet Warhammer. Nærmere bestemt i det største menneskerige, Imperiet. En ond kraft kaldet Kaos truer Imperiet både udefra og indefra. Der findes elvere, orker og dværge, men de er alle langt væk og spiller ingen rolle i scenariet.
- Imperiet minder om Tyskland i senmiddelalderen med gryende renæssance: Sortkrudt, pludderbukser, mekanik.
- Traditionelle kønsroller, der dog brydes og bøjes, især i større byer.
- Scenariet finder sted i byen Torfenheim, der ligger i det vidtstrakte marskområde Middenmoor i delstaten Middenland. Byen ligger ved en biflod til den store flod Reik.
- Byen har omkring 500 indbyggere der primært ernærer sig ved landbrug og småhåndværk. Engang gjorde man sig i tørvegravning, men de tider er forbi. Byens bryggeri sender store ladninger med øl op ad floden.

◦ Tiderne er dårlige. Kaostilbedende barbarer har invaderet Imperiets nordlige egne, og krigen dræner riget for ressourcer. De sidste par år har høsten i Torfenheim slået fejl, og vejret har været uforudsigeligt. Stemningen i byen er trykket og fremmede mødes med mistroiske blikke. Sidste år døde byens borgmester, og mange er i krogene begyndte at hviske om en mørk indflydelse i Torfenheim.

◦ Delstaten Middenland styres af en valggreve. Under ham sidder Baronen af Middenmoor, den lokale stormand for Torfenheim. Han har udpeget byens borgmester og hvervet mænd til krigen mod Kaos.

4. Kaos og Hekse

- Truslen fra Kaos kommer både udefra og indefra. Forrest i kampen mod Kaos er Sigmar-kirken, hvis inkquisition består af sanktionerede heksejægere, der har til formål at opsnuse og henrette hekse og kættere.
- En heks tilbyder Kaos. Alle kan i princippet være en heks - kvinde som mand og høj som lav.
- Ifølge Sigmar-kirkens lære forsøger Kaos altid at trænge ind gennem de mindste sprækker.
- Sprækkerne er afvigende opførsel og umoralske længsler, drømme og ambitioner, som gør at man åbner sig for Kaos. Når Kaos udnytter disse sprækker til at korrumpere et menneske, starter det altid med gaver fra de mørke magter, og snart begynder man at tilbyde Kaos for at beholde dem og få flere. Ens sind og krop korrumpes, og til sidst er man ikke længere et menneske.
- Kaos tager bo i kødet, og derfor mener mange, at den rensende ild er den eneste løsning.
- Den måde man identificerer hekse på er gennem sprækkerne, for det er dem der er synlige for omverden.
- Sprækkerne er et udtryk for byens overordnede moral. Grundet den tiltagende paranoia, kan folk blive sendt på bålet for ting, man normalt bare ville se skævt til. Nogen i byen synes, at sprækkerne er gammeldags, andre tager dem meget alvorligt. For nogen er Kaos noget fjernt, for andre er det en allestedsnærværende trussel.
- Sprækkerne er: Ukontrolleret vold, Hævntørst, Brud på kønsroller, Hedonisme, Sygdom, Hemmeligheder, Løgne og Ambition.
- Spillerne skal bruge denne viden til at sætte ord på anklager og mistanker i løbet af scenariet. Rollerne ved ikke nødvendigvis alle det samme om Kaos, men det er op til spillernes fortolkning.

5. Mekanik

- Hvem der skal brændes, afgøres gennem Kaostegn, som man kan lægge på hinandens roller.
- Man kan lægge Kaostegn ved direkte at anklage andre roller, bagtale dem i det skjulte eller ved uforvarende at komme til tale over sig og dermed bringe dem i en inkriminerende situation.
- Ét Kaostegn: Rollen er mistænkt af resten af byen for at være heks.
- To Kaostegn: Rollen vil blive brændt på bålet.
- Man kan godt anklage og bagtale nogen uden at lægge et Kaostegn. Så er der ikke vægt bag, men omtalen kan selvfølgelig motivere andre til at handle.
- Rollerne er inddelt i tre grupper, der afgør, hvornår man kan lægge Kaostegn på dem, og hvornår de kan blive brændt.
- Regler for akterne:
 - Første akt: Én rolle fra 1. gruppe skal brændes. Kaostegn kan også lægges på 2. gruppe.
 - Anden akt: To roller fra 1. og 2. gruppe skal brændes. Kaostegn kan lægges på alle.
 - Tredje akt: Mindst tre roller skal dø. Alle roller er i spil.
- Spillerne beholder Kaostegn mellem akterne. I alt får de fire i løbet af scenariet (1+1+2).
- Spillerne skal ikke holde igen med at spille Kaostegn. Det skaber dynamik og fremdrift i scenariet.

6. Scener og struktur

- Fortællescener i prolog og epilog, ellers består scenariet af dramascener.
- Der er 5 faste scener i første akt til at introducere alle roller. Man må gerne lægge Kaostegn allerede her.
- Scener sættes i fællesskab mellem spilleleder og spillere. Spillerne kan komme med ønsker til scener, som spilleleder sætter. Der skal ikke bruges tid på planlægning eller forhandling af scener.
- Spilleleder kan også finde på at sætte scener for at holde gang i handlingstråde.
- De tre akter bliver kortere i varighed, men stiger i intensitet og tempo.
- Akterne slutter, når det givne antal roller er døde (1, 2 og 3+).

7. Roller og handlingstråde

- Der er mange roller, relationer og forviklinger. Sig til spillerne, de skal kigge på rolleoversigten og arket med nære relationer og ikke være bekymrede - når I har spillet lidt, glider det uden problemer.
- De mange roller og deres indbyrdes relationer skaber en masse forskellige spilmuligheder. Spillerne skal sætte de relationer og konflikter i spil, som de helst vil fokusere på.
- Til sidst i rollerne er der spørgsmål, der kan inspirere til mulig karakterudvikling undervejs eller åbne for fortolkninger af rollen.

8. Fordel roller

- Vurdér, hvem der bør spille hvad, og fordel rollerne.
- Svar på eventuelle spørgsmål når spillerne har læst rollerne.

Spillederark

Scenariets struktur

Opstart (ca. 45 minutter)

Prolog (ca. 15 minutter)

Første akt (ca. 75 minutter)

Anden akt (ca. 60 minutter)

Tredje akt (ca. 45 minutter)

Epilog (ca. 5 minutter)

Regler

- Man kan anklage roller, bagtale dem eller ved et uheld inkriminere dem. Lægges man et Kaostegn, hænger mistanken ved.
- Ét Kaostegn: Rollen er mistænkt for at være heks.
- To Kaostegn: Rollen skal brændes på bålet.
- Regler for akterne:
 - Første akt: Én rolle fra 1. gruppe skal brændes. Kaostegn kan også lægges på 2. gruppe.
 - Anden akt: To roller fra 1. og 2. gruppe skal brændes. Kaostegn kan lægges på alle.
 - Tredje akt: Mindst tre roller skal dø. Alle roller er i spil.
- Spillerne beholder Kaostegn mellem akter. I alt får de fire i løbet af scenariet (1+1+2).
- Inden anden akt introduceres Sigmarkorset. Det kan bruges én gang i løbet af scenariet til at redde en rolle med to Kaostegn. Rollen der brugte Sigmarkorset bliver brændt i stedet.
- Inden tredje akt introduceres Kraniet. Det kan bruges én gang i løbet af scenariet til at slå en hvilken som helst rolle ihjel.
- En rolle dræbt med Kraniet tæller med i de minimum tre roller, der skal dø i tredje akt.

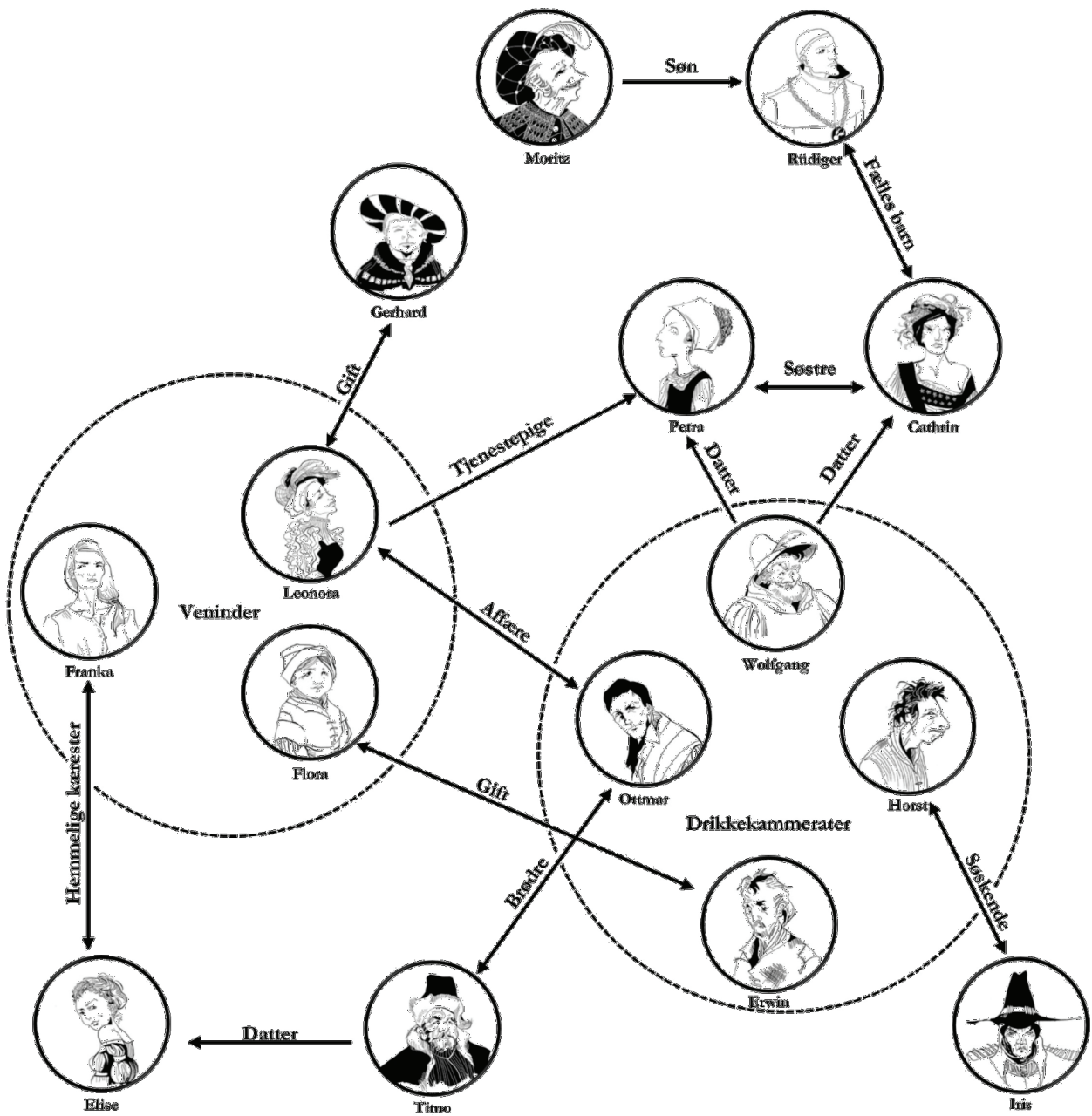
Tips til at sætte scener

- Scener med to roller er ok.
- Send en tredje rolle ind undervejs.
- En rolle forlader en scene.
- Krydsklipning mellem to scener (samme emne eller direkte relaterede).
- Lad scener foregå forskellige steder.
- Spillerne må gerne fokusere på én eller to af deres roller.
- Sæt scener, som holder en handlingstråd i live.
Sæt scener i kø.
- Hold øje med at bestemte roller ikke er med i for mange scener i træk. Og at du veksler mellem spillerne, så alle bliver involveret.
- Kør hellere én god scene end flere svage for roller der er dømt til bålet.
- Giv rum til de efterladte i slutningen af en akt, men gem lidt spotlight til starten af den næste.

Bipersoner du potentielt skal spille

- Thomas: Cathrins søn på fire. Officielt er Fritz faderen, men i virkeligheden er det Rüdiger. Han er en nysgerrig og rask dreng.
- Sigi og Johan: Erwin og Floras børn på henholdsvis 11 og 8 år. Sigi er en bestemt og modig pige, der er begyndt at forstå, at hendes forældre er triste. Johan er en lidt genert dreng med et charmerende smil. Han er ofte møgbeskidt af at lege udenfor.

Nære relationer

Heksefeber

Det er dårlige tider i den lille by Torfenheim. Høsten er slået fejl og mod nord truer krigens rædsler.

Byens borgere er begyndt at hviske. Om det dårlige vejr, om farlig adfærd og om at intet er som i gamle dage. Og de hvisker om Kaos. Om at det ikke kun er en ydre trussel, der har invaderet Imperiet, men også en indre fjende. En fjende som nogen burde luge ud i. Og endelig hvisker de om den heksejæger, der er på vej til byen.

Heksefeber er et dystert ensembledrama om en lille by, der fortærer sig selv i frygt. Hver spiller har tre roller, men som scenariet skrider frem, vil nogle af dem blive brændt på bålet som hekse. Der er fokus på at skabe en fælles historie omkring byen og dens fald.

Scenariet er sat i Warhammer-universet, men kræver intet forhåndskendskab til verdenen. Det er mestendels systemløst med en simpel mekanik til at styre, hvem der ryger på bålet. Scenariet har ingen elvere, beastmen eller kampvante helte, i stedet spiller man almindelige borgere i en ualmindelig situation.

Fakta

Forventet spilletid: 5 timer.

Antal spillere: 5 spillere og 1 spilleleder.

Stikord: Grumt ensembledrama. Fælles fortælling. Fantasy. Mudret Warhammer uden terninger og helte.

Spillertyper: Du spiller for den gode historie og kan godt være med til at sætte scener, hvis du skal. Du er ikke bange for at miste en rolle eller to undervejs.

Spilledertyper: Du kan lide at holde styr på en masse handlingstråde, men tør lade spillerne binde dem sammen. Du kan lide at sætte og klippe scener, og i det hele taget hjælpe spillerne med at holde tempo.

Spiller 1

Horst - Petra - Timo

Rolleoversigt

1. gruppe

Horst. Tørvegraver, 43 år.

Horst er en ensom mand, der om dagen går alene ud i marsken og graver tørv. Han er tit på kroen, hvor han brokker sig over, at folk har glemt den jævne mand. Han er bror til heksejægeren Iris.

Flora. Bondekone, 33 år.

Flora er gift med småbonden Erwin, som hun i sin tid valgte over den rigere Timo. Ægteskabet knager, og hun er i tvivl, om hun valgte rigtigt.

Erwin. Småbonde, 34 år.

Erwin er en bonde, der har svært ved at få sit landbrug til at løbe rundt. Han er gift med Flora, og engang var de lykkelige. Han bruger meget af sin tid på kroen, hvor han bander over sit uheld.

Cathrin. Enke, 22 år.

Cathrins mand Fritz drog i krig mod Kaos og kom aldrig hjem, og hun er siden forsumpet i druk. Hun bebrejder sin far, smeden Wolfgang, at han ansporede Fritz. Præsten Rüdiger er i hemmelighed far til hendes søn. Tjenestepigen Petra er hendes søster.

Franka. Møller, 28 år.

Franka er byens møller. Hun er stadig ugift, men formår fint at drive vandmøllen på egen hånd. Hun er i et hemmeligt forhold med storbondens datter Elise. Franka står i gæld til bryggeren Moritz.

2. gruppe

Ottmar. Skriver, 35 år.

Ottmar har studeret i hovedstaden Altdorf, men brugte tiden på at drikke og feste og blev aldrig færdig. Nu lever han en ydmyg tilværelse som skriver i sin hjemby og bruger meget af sin tid på kroen. Han har haft en affære gennem flere år med borgmesterfruen Leonora. Han er lillebror til storbonden Timo.

Rüdiger. Præst, 24 år.

Rüdiger er præst for Sigmar. Han er retskaffen mand, der har studeret i Altdorf. Rüdiger er splittet mellem faderen Moritz og åndsfællen Timo. Som ung jagtede han skorter og gjorde Cathrin gravid, men meget få ved det.

Petra. Tjenestepige, 17 år.

Petra har i flere år tjent Leonora. Hun er kendt som en stiltfærdig og dydig pige, men hun har fået en religiøs åbenbaring og har i hemmelighed tilkaldt en heksejæger. Hun er datter af Wolfgang og søster til Cathrin.

Wolfgang. Smed, 43 år.

Wolfgang er byens smed, men går mere op i at lære al byens sladder at kende og fortælle den videre på kroen. Han har to voksne døtre: Cathrin, som han har slået hånden af og Petra, som han derimod er stolt af.

Elise. Storbondens datter, 20 år.

Elise er en impulsiv ung kvinde, der er vant til at få, hvad hun peger på af sin fader Timo. Hun er snart giftefærdig og et fremragende parti. Elise er i et hemmeligt forhold med Franka.

Rolleoversigt

3. gruppe

Gerhard. Borgmester, 21 år.

Gerhard er udenbys fra og er udpeget af baronen af Middenmoor. Han har fået til opgave at få byen på ret kurs, så øllet kan flyde til baronens soldater. Han er gift med Leonora.

Timo. Storbonde, 49 år.

Timo ejer landsbyens største gård og hans ældste lillebror var borgmester indtil han døde. Han er stadig bitter over, at Flora valgte en anden. Timo har datteren Elise og lillebroren Ottmar. Hans største rival er Moritz.

Moritz. Brygger, 45 år.

Moritz driver et succesrigt bryggeri, der skiber øl til hele Middenland. Han ønsker at sikre sin arv ved at få sønnen Rüdiger godt gift, så bryggeriet kan drives videre, men de er blevet uvenner. Franka står i gæld til ham.

Leonora. Borgmesterfrue, 32 år.

Leonora blev i en ung alder gift med byens tidligere borgmester. Nu har Gerhard fået posten, og hun er blevet gift med ham for at bevare sin indflydelse i byen. Hun har gennem flere år haft en affære med Ottmar. Petra er hendes tjenestepige.

Iris. Heksejæger, 41 år.

Iris er født i landsbyen, men har ikke været der i mange år. Som stor pige havde Iris en grim oplevelse i marsken. Derefter drog hun væk og blev heksejæger, men vender nu tilbage til byen. Hendes bror Horst bor her stadig.

Andre karakterer

Walter: Den afdøde borgmester, der var bror til Timo og Ottmar og gift med Leonora.

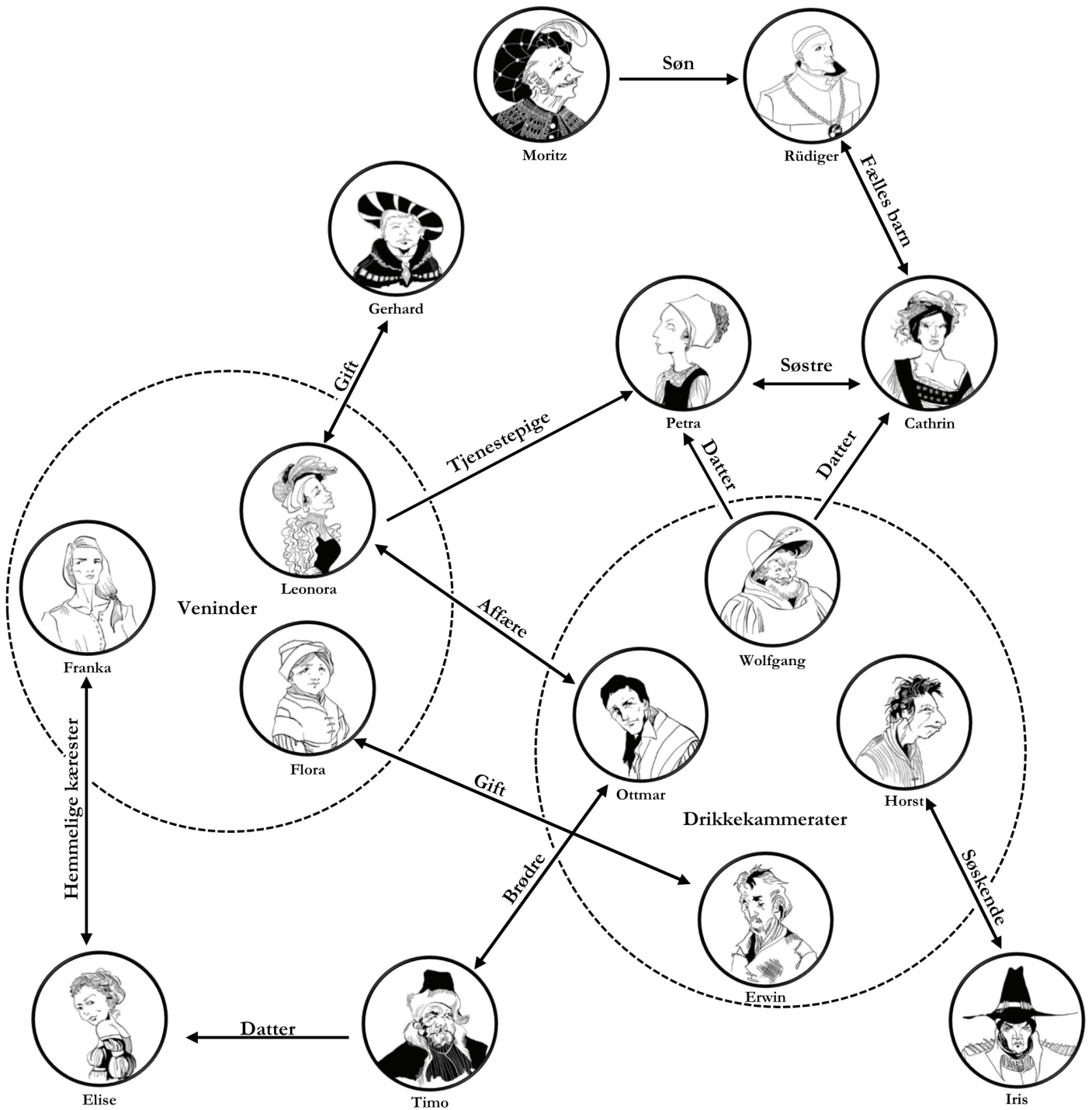
Fritz: Cathrins mand, der døde i krig. Han arbejdede på Moritz' bryggeri.

Thomas: Cathrins søn på fire. Officielt er Fritz faderen, men i virkeligheden er det Rüdiger.

Sigi og Johan: Erwin og Floras børn på henholdsvis 11 og 8 år.

Nære relationer

Horst

Tørvegraveren, 43 år

Horst er en ensom og indebrændt tørvegraver. Han er den eneste i byen, som stadig ernærer sig i mosen og en af de få, som holder fast på byens gamle skikke. Horst er ugift og går meget alene om dagen. Til gengæld er han fast inventar på byens kro, hvor han - ofte forgæves - prøver at komme igennem med sin mening om, at byen er på vej i en gal retning med for mange udefrakommende folk og ideer. Den naturlige orden er ved at blive forrykket, når folk som Horst, der slider hårdt hver dag, har svært ved at klare sig til dagen og vejen, mens folk som bryggeren **Moritz** lever fedt af at skibe øl til finere folk oppe ad floden. Det kunne klæde Torfenheim at tage sig af sine egne først.

Da Horst var 15, var han som vanligt i mosen med sin to år yngre søster **Iris**, mens deres forældre gravede tørv længere ude. Nysgerrighed og en underlig lyd drev dem til en lille lysning, hvor de så en rædselsfuld skabning, der har plaget Horsts nætter lige siden. Væsenet var en kridhvid mand med for lange arme og blodigt gazebind for begge øjne. Horst skreg, men Iris greb hans vandrestav og gennempryglede bæstet til det ikke trak vejret længere. Den nat tvang hans lillesøster ham til at grave en grav i mosen, og sammen rullede de liget derned. Han lovede Iris aldrig at fortælle nogen om oplevelsen. Efter episoden var Iris forandret. Væk var den smilende pige, som reelt var hans bedste og eneste ven. Væk var hendes sjove indfald og små drillerier, som sørgede for, at dagene i mosen var tålelige. Iris var nu mut og indelukket, og hun var ikke mange dage over 15, da hun forlod byen.

I dag bor Horst alene i en slidt hytte nede ved mosen, et stykke fra resten af byen. Hver morgen fatter han sin spade og går ud for at grave tørv med frygten som sin følgesvend. Han kender mosen ud og ind og ved præcis, hvor han skal træde for at undgå de forræderiske fordybninger i det stille vand. Men Horst kender mere end mosen. Han kender de gamle skikke. At man hver aften skal strø salt i vindueskarme og på dørtærsklen for at holde det onde ude. Rutinerne hjælper ham igennem dagene og natterne. Nogen gange tidligt om morgenen, før solen får rigtig fat, har han set mystiske lys langt ude i mosen. Men han har aldrig oplevet eller set noget som den dag for så mange år siden.

Horst er ensom. Hans forældre døde for mange år siden. Hans søster drog væk fra byen, så snart hun kunne. I starten skrev hun breve, men i mange år har han ikke hørt fra hende. Engang håbede han på at finde en kone. Når han kom hjem fra mosen, gik han i bad, fandt en ny skjorte og kæmmede sit uregerlige hår. Men der var ingen, der var interesseret. Han gjorde alt det, der engang blev forventet af en mand i Torfenheim. Men tiderne er skiftet, og en tørvegraver med beskedne penge er ikke længere et godt parti. Når Horst tænker på det, kan han blive så vred. Det er som om byen har glemt, hvad den er. Den er bygget på tørv fra mosen. Men nu er han den eneste tilbage i mosen og en af de få, der husker de gamle traditioner. I stedet er der kommet alle de her såkaldt vigtige og driftige folk. Som f.eks. bryggeren Moritz eller ham den nye borgmester **Gerhard** - en fremmed som kommer langvejs fra. Og Horst er bekymret. Kaos vil altid kunne friste den slags folk.

Heldigvis har Horst sine venner fra kroen, som han drikker, sladrer og griner med. Gruppen består af smeden **Wolfgang**, der er en underholdende fyr med et særligt blik for sladder. Horst ser op til Wolfgang og glæder sig altid til at høre sidste nyt. Horst har lært at holde lav profil, så Wolfgang ikke pludselig beslutter sig for at køre på ham. Så er der **Ottmar**, byens skriver. Han kommer af en fin familie og har læst i storbyen, men formåede ikke rigtig at drive det til noget. Han har et godt blik for hykleri, hvilket Horst sætter pris på, men han lytter aldrig rigtigt til Horst, og de skændes tit, når snakken falder på de skiftende tider. Endelig er der småbonden **Erwin**, der er Horsts bedste ven. Erwin er gift med Flora og sammen har de to børn, men familien sidder hårdt i det. For Erwin har altid bøvl med sine dyr, bygninger og marker, hvilket han ikke undlader at gøre opmærksom på. I ham ser Horst en spejling af sig selv - endnu en god mand som bliver ladet i stikken af byen.

Men selv de aftener hvor Wolfgang og Ottmar går ham på, ønsker Horst ikke, at det skal ende. Han prøver altid at holde samtalen i gang, for når de siger farvel, skal Horst gå ud i natten med sin lygte og vandrestav. Ned til hytten i mosen. Til den ensomme natterutine. Salt ved vindue, kamin og dør... Men mareridtet om væsenet kommer alligevel og natten glider over i endnu en ensom dag i mosen.

Øvrige relationer

Det er mange år siden, at Horst mistede forbindelsen til sin lillesøster **Iris**. På den ene side bebrejder han hende, at hun forlod ham. På den anden side savner han hende inderligt. **Cathrin** er Wolfgangs datter. Hun er enke efter at hendes mand Fritz døde i krigen mod Kaos. Hun bebrejder højlydt Wolfgang for at have påvirket Fritz til at tage afsted. Efterfølgende har Wolfgang slået hånden af Cathrin. Horst har egentlig bare ondt af dem begge. Cathrin for at have mistet sin mand og nu slået sig på flasken. Og Wolfgang for at have mistet en datter, selvom han ikke vil vise, hvor meget det går ham på.

Spørgsmål

Tør Horst konfrontere dem, der trækker byen i den gale retning?
Vil Horst forsøge at overtale Iris til at blive hos sig?

Stikord: Ensom, forsmået, traditionalist, har set Kaos, mistroisk.

Petra

Tjenestepigen, 17 år

Petra er på overfladen en helt almindelig pige. Hun passer stiltfærdigt sine pligter som tjenestepige i borgmestergården og prøver at gøre sin fader stolt ved altid at opføre sig dydigt og anstændigt. Men Petra er ikke nogen almindelig pige. Hun er udvalgt af Sigmar til at uddrive heksene i Torfenheim med rensende ild. Før var Petra usikker og fyldt med frygt, men nu ved hun, at Sigmar er med hende. Det giver hende en stiltfærdig styrke og en kompromisløs målrettethed.

Petras far **Wolfgang** er byens smed, og hun elsker ham højt. Han er en omsorgsfuld mand, der bekymrer sig for sine naboers ve og vel. Han har opdraget hende og hendes søster alene, da deres mor døde for mange år siden. Hendes storesøster **Cathrin** har dog altid været svær at styre, og hun har nu tvunget deres far til at støde hende fra sig. Cathrins mand Fritz drog med baronens mænd ud for at bekæmpe Kaosinvasionen fra nord, og i Petras øjne var han en helt. Da nyheden om hans død nåede Cathrin for et halvt år siden, slog vreden og hadet rod i hende, og under gravøllet drak hun sig fuld. Hun beskyldte Wolfgang for at være skyld i Fritz' død, og til Petras forfærdelse ønskede hun højlydt, at Kaos ville tage ham. Den slags er farligt, og deres far havde ikke andet valg end at slå hånden af hende. Cathrin begyndte at drikke, og det er nu kun vreden, sorgen og beskyttertrangen over for sin lille søn Thomas, der driver hende. Petra bringer dem af og til rester fra borgmestergården i håbet om, at hun kan overtale Cathrin til at komme til fornuft, få sit liv på ret kurs og søge om deres fars tilgivelse.

Petra tjener borgmesterfruen **Leonora**. Da den gamle borgmester var i live, indledte Leonora en affære med hans lillebror **Ottmar**, byens skriver. Ottmar besøgte hende i nattens mulm og mørke, når borgmesteren var afsted i officielle ærinder. Petra kunne ligge i sit kammer og høre dem skrigende af nydelse. Hun væmmes ved sin frues opførsel og tilsyneladende umættelige appetit efter sex. Den slags kan føre ned ad en farlig og perverteret vej.

Da Walter døde, blev Leonora gift med den nye borgmester, som skik er. Den nye, unge borgmester **Gerhard** er ordentlig, dygtig og både sød og smuk. Det bobler i Petras mave, når hun taler med ham, og hvis ikke han var gift, ville hun drømme om, at han en dag ville fri til hende. Nogle gange om natten når hun ligger i seng og tænker på ham, bliver hun varm mellem benene, men så skynder hun sig at prøve at falde i søvn. Petra troede, at Leonora havde afsluttet sin affære, da hun blev gift med Gerhard, men for nogle uger siden opdagede hun, at den stod på i bedste velgående. Hun fortalte straks Gerhard om utroskaben. Han havde ret til at vide, at hans hustru er en amoralsk tøjte. Han blev forfærdet, takkede hende for hendes ærlighed og sagde, at han ville håndtere sagen diskret.

Rejsende handelsmænd bragte jævnlige dårligt nyt fra krigen i nord. Ikke nok med at fjenden var i offensiven på slagmarken, nu var de også begyndt at operere bag linjerne inde i selv Imperiet ved at lokke let påvirkelige sjæle til deres sag. Frygten voksede i Petras sind. Hun vidste, hvor svage hendes naboer i byen var. Hver aften inden hun gik i seng, bad hun til Sigmar om at beskytte byen mod Kaos, og en nat skete miraklet. I hendes drøm var verden henlagt i mørke, hun stod på torvet i Torfenheim i sin natkjole med nøgne fødder, og bag de lukkede skodder i husene kunne hun fornemme uhyggelige skikkelser lure. Foran hende kom Sigmar til syne i et vidunderligt lys, der trængte mørket tilbage. Han fortalte hende, at Torfenheim var blevet hjemsted for hekse, men at alt ikke var tabt endnu. Hun var blevet udvalgt til at bringe den rensende ild til byen og få de rettroende borgere til at se klart og bekæmpe det onde. Hun var gnisten, der skulle sætte verden i brand. Petra vågnede badet i sved og med bankende hjerte. Sigmar havde udvalgt hende, og hun kendte nu sin skæbne. Det gav hende en styrke, hun ikke før havde kendt.

Petra har fortalt byens Sigmar-præst **Rüdiger** om sin vision, men han fejede hendes advarsler hen. Måske er det derfor, Sigmar har udvalgt hende. Fordi ham, der burde beskytte byen, er for svag. Eller fordi han ikke er, hvad han giver sig ud for. I stedet sendte Petra et brev til Inkquisitionen om, at der var hekse i Torfenheim. Nu er der en heksejæger på vej, som kan hjælpe hende med at rense byen for Kaos. Tiden er kommet til, at Petra kan åbne indbyggernes øjne for den ondskab, der lurder lige under Torfenheims overflade.

Øvrige relationer

Elise er storbondens datter, og Petras bedste veninde. Elise er vild af natur og har altid prøvet at overtale Petra til at gøre ting, de ikke måtte. I den seneste tid er de gledet fra hinanden, og Petra er bekymret for Elise. Særligt efter at Elise har fortalt hende, at hun er faldet for den noget ældre, ugifte møller **Franka**, og at de i al hemmelighed er begyndt at ses. Petra er forfærdet, for det er forkert og farligt at være tiltrukket af sit eget køn. Men hun kender Elise. Hvis Petra prøvede at overtale hende til at gøre det forbi, ville Elise bare ønske det endnu mere.

Spørgsmål

Vil Petras selvtillid vokse i takt med, at hendes bange anelser viser sig at være sande?
Er der noget, der vil kunne ryste Petras tro?

Stikord: Naiv, fanatisk, afdæmpet, viljestærk, dydig, selvbedragerisk.

Timo

Storbonden, 49 år

Timo er en stolt, konservativ patriark. Hans familie er gammel og betydningsfuld, hans gård er byens største og hans marker strækker sig vidt. Der er mange i byen, som står i en eller anden form for gæld til ham. Den eneste, der for alvor kan måle sig op mod Timo, er den rige brygger og rival **Moritz**. Alligevel har Timo ikke fået alt, han ønskede sig: For kvinden, han elskede, giftede sig med en anden.

Timo er den ældste af tre brødre og arvede derfor gården. Han giftede sig af fornuft, men hans kone døde i barselssengen, da hun fødte deres datter Elise. Efter sin kones død forelskede han sig i den unge **Flora**. Hun var smuk, begavet og fuld af liv. Men der var en konkurrent. Den noget yngre **Erwin** bejlede også til Flora, og selvom Timo var et langt bedre parti, valgte hun Erwin. Timo er siden forblevet enkemand og har aldrig helt kunnet slippe følelserne for Flora. Særligt har han dog været grebet af misundelse og et dybfølt had til Erwin. Deres marker grænser op til hinanden, og igennem år og dag har han forsøgt at gøre livet surt for Erwin. Det mest nederdrægtige har nok været, at han flere gange har hyret alle ledige hænder til byggeprojekter, netop når Erwin havde brug for hjælp til at høste. Men Timo har ikke tal på alle de små svinestreger, han har bedrevet ved siden af. I det enkelte øjeblik har Timo nydt den søde smag af hævn, men den er blevet til aske i hans mund. For det er slet, slet ikke nok. Timo ønsker at se Erwin ydmyget. Han ønsker at se ham helt nede i sølet. Han ønsker at se Flora forlade Erwin, fordi han ikke kan tage vare på hende. En del af Timo har dårlig samvittighed over sine tanker og over de ting, han har gjort. Men hver gang han ser Erwin, blusser vreden op igen. Så Timo minder sig selv om, at selv uden hans indblanding ville det være gået Erwin skidt. Erwin er en uforsigtig type, som tager forkerte beslutninger og kalder det uheld.

Lysen i Timos liv er hans eneste barn **Elise**. Hun er kvik, køn og charmerende. Han sætter pris på hendes nysgerrige sind, stærke vilje og omsorg for ham. Omsorg han ikke ville kunne tage imod fra andre, uden at det ville være et svaghedstegn. Elise er dog lidt vild i det. Det er ved at være på tide, at hun slår sig til ro og bliver gift med en god mand. Udfordringen er, at Elise ikke selv har udvist den store interesse, og at der er få egnede kandidater.

Timo havde to yngre brødre. Hans ældste lillebror Walter blev byens borgmester. De to var tætte og kunne altid ordne tingene sammen. Derfor var det også et stort slag for Timo, da Walter gik bort sidste vinter. Timos yngste bror **Ottmar** blev i sin tid sendt til storbyen Altdorf for at få en fin uddannelse med håb om en karriere i bureaukratiet eller måske endda ved kejserens hof. Sådant skulle det dog ikke gå, for Ottmar var for meget til fornøjelse og for lidt til hårdt arbejde, så han vendte hjem som en simpel skriver med hang til flasken. Da Walter døde, troede Timo egentlig, at baronen ville lade posten gå videre i slægten, og at den dermed ville tilfalde Ottmar. Ottmar ville samtidig, som skik er, gifte sig med Walters enke **Leonora**. I stedet valgte baronen en ung mand ved navn **Gerhard** fra sit eget hof.

Over de seneste år er Timo og hans families altdominerende position i byen blevet udfordret. Rivalen Moritz har udbygget sit bryggeri og skiber nu øl op af floden. Og i takt med at Moritz' forretning er vokset, har han også blandet sig mere og mere i en masse affærer, der ikke angår ham. Hvor Timo står for traditionelle værdier som mådehold og forsigtighed, står Moritz for risikovillighed, moderne løsninger og at man gerne må skilte med sine penge. Timo ønsker ikke at opgive sin position til Moritz, men er også oprigtigt bekymret for, hvad den slags værdier vil betyde for byen. I Timos familie har man altid haft en sund frygt for Kaos. En frygt Moritz med alt tydelighed ikke deler, for hans værdier er netop af den karakter, som tiltrækker det onde.

Moritz' søn **Rüdiger** var en hovedløs og uregerlig ung mand, der pludselig erklærede, at han ikke ville overtage bryggeriet og i stedet ville tage på præsteskole. Moritz nægtede at betale for uddannelsen, så Timo trådte til og hjalp den unge mand. Nu er Rüdiger kommet tilbage til byen som ny præst i Sigmar-templet. Og han er blevet en fornuftig og jordbunden mand, der stadig er på kant med sin far. Han er faktisk præcis den type, der kunne være god for Elise: Rolig, mådeholden og med karakter. Og hvis det at få Elise godt gift samtidig kunne drive Moritz og Rüdiger endeligt fra hinanden, ville det være en elegant løsning i Timos bog. Timo mindes, at Elise og Rüdiger engang var kortvarige ungdomskærestere. Nu er det på tide, at de bliver mere end det.

Timo ved godt, at han er ved at komme op i årene og er afklaret med, hvad det betyder. Han drømmer godt nok fortsat om Flora, men ved, at chancerne ikke er store. Han fik dog fornyet håb for et lille års tid siden, da hun kom til ham og bad om hjælp. Han tøvede ikke længe, før han lod sin tyr bedække hendes og Erwins sidste ko, så de i det mindste kunne få en kalv – og siden da har Flora smilet til ham, når de har passeret hinanden.

Øvrige relationer

Den nye, unge borgmester **Gerhard** er en fremmed, som Timo endnu ikke helt har grejet. Desuden burde borgmesterposten være blevet i Timos familie, selvom Ottmar har sine udfordringer. Gerhards kone **Leonora** var tidligere gift med Walter. Timo har aldrig været helt tryk ved hende, da hun havde lidt for meget indflydelse over hans bror. Den lokale mølle ejes og drives af **Franka**. Det er en underlig beskæftigelse for en kvinde, også selvom hun arvede møllen fra sin far. Det, der generer Timo mest, er dog hendes tætte relation til Moritz og ikke mindst det faktum, at hun altid er forsinket med at male Timos korn.

Spørgsmål

Ønsker Timo det bedste for Flora, eller vil han bare have hævn over Erwin?
Hvad vil det gøre ved Timo, hvis han lærer sandheden om Elise at kende?

Stikord: Patriark, bærer nag, stolt, konservativ, magtfuld.

Regler & Råd

Regler

- Man kan anklage roller, bagtale dem eller ved et uheld inkriminere dem.
Lægger man et Kaostegn, hænger mistanken ved.
- Ét Kaostegn: Rollen er mistænkt for at være heks.
- To Kaostegn: Rollen skal brændes.
- **Regler for akterne:**
 - **Første akt:** Én rolle fra 1. gruppe skal brændes. Kaostegn kan også lægges på 2. gruppe.
 - **Anden akt:** To roller fra 1. og 2. gruppe skal brændes. Kaostegn kan lægges på alle.
 - **Tredje akt:** Mindst tre roller skal dræbes. Alle er i spil.
- I beholder Kaostegn mellem akter. I alt får I fire i løbet af scenariet (1+1+2).

Gode råd om spil

- Brug jeres roller til at skabe fælles historier, som I synes er interessante.
- Bring de relationer og konflikter i spil, som du helst vil fokusere på.
- Hold jer ikke tilbage fra at lægge Kaostegn - de skaber udvikling og fremdrift i scenariet.

Tidslinje: Det sidste år i Torfenheim

Vinter

- Flora går til Timo for at få bedækket sin og Erwins sidste ko.
- Borgmester Walter dør af en lungebetændelse.

Forår

- Cathrins mand Fritz falder i krigen.
- Gerhard ankommer til byen.

Sommer

- Gerhard og Leonora bliver gift.
- Petra skriver til Inkquisitionen.

Efterår (nu)

- Heksejægeren er på vej.
- Erwin og Floras ko skal snart kælte.

Sprækker

Ukontrolleret vold

Hævntørst

Brud på kønsroller

Hedonisme

Sygdom

Hemmeligheder

Løgne

Ambition

Spiller 2

Franka - Ottmar - Iris

Rolleoversigt

1. gruppe

Horst. Tørvegraver, 43 år.

Horst er en ensom mand, der om dagen går alene ud i marsken og graver tørv. Han er tit på kroen, hvor han brokker sig over, at folk har glemt den jævne mand. Han er bror til heksejægeren Iris.

Flora. Bondekone, 33 år.

Flora er gift med småbonden Erwin, som hun i sin tid valgte over den rigere Timo. Ægteskabet knager, og hun er i tvivl, om hun valgte rigtigt.

Erwin. Småbonde, 34 år.

Erwin er en bonde, der har svært ved at få sit landbrug til at løbe rundt. Han er gift med Flora, og engang var de lykkelige. Han bruger meget af sin tid på kroen, hvor han bander over sit uheld.

Cathrin. Enke, 22 år.

Cathrins mand Fritz drog i krig mod Kaos og kom aldrig hjem, og hun er siden forsumpet i druk. Hun bebrejder sin far, smeden Wolfgang, at han ansporede Fritz. Præsten Rüdiger er i hemmelighed far til hendes søn. Tjenestepigen Petra er hendes søster.

Franka. Møller, 28 år.

Franka er byens møller. Hun er stadig ugift, men formår fint at drive vandmøllen på egen hånd. Hun er i et hemmeligt forhold med storbondens datter Elise. Franka står i gæld til bryggeren Moritz.

2. gruppe

Ottmar. Skriver, 35 år.

Ottmar har studeret i hovedstaden Altdorf, men brugte tiden på at drikke og feste og blev aldrig færdig. Nu lever han en ydmyg tilværelse som skriver i sin hjemby og bruger meget af sin tid på kroen. Han har haft en affære gennem flere år med borgmesterfruen Leonora. Han er lillebror til storbonden Timo.

Rüdiger. Præst, 24 år.

Rüdiger er præst for Sigmar. Han er retskaffen mand, der har studeret i Altdorf. Rüdiger er splittet mellem faderen Moritz og åndsfællen Timo. Som ung jagtede han skorter og gjorde Cathrin gravid, men meget få ved det.

Petra. Tjenestepige, 17 år.

Petra har i flere år tjent Leonora. Hun er kendt som en stiltfærdig og dydig pige, men hun har fået en religiøs åbenbaring og har i hemmelighed tilkaldt en heksejæger. Hun er datter af Wolfgang og søster til Cathrin.

Wolfgang. Smed, 43 år.

Wolfgang er byens smed, men går mere op i at lære al byens sladder at kende og fortælle den videre på kroen. Han har to voksne døtre: Cathrin, som han har slået hånden af og Petra, som han derimod er stolt af.

Elise. Storbondens datter, 20 år.

Elise er en impulsiv ung kvinde, der er vant til at få, hvad hun peger på af sin fader Timo. Hun er snart giftefærdig og et fremragende parti. Elise er i et hemmeligt forhold med Franka.

Rolleoversigt

3. gruppe

Gerhard. Borgmester, 21 år.

Gerhard er udenbys fra og er udpeget af baronen af Middenmoor. Han har fået til opgave at få byen på ret kurs, så øllet kan flyde til baronens soldater. Han er gift med Leonora.

Timo. Storbonde, 49 år.

Timo ejer landsbyens største gård og hans ældste lillebror var borgmester indtil han døde. Han er stadig bitter over, at Flora valgte en anden. Timo har datteren Elise og lillebroren Ottmar. Hans største rival er Moritz.

Moritz. Brygger, 45 år.

Moritz driver et succesrigt bryggeri, der skiber øl til hele Middenland. Han ønsker at sikre sin arv ved at få sønnen Rüdiger godt gift, så bryggeriet kan drives videre, men de er blevet uvenner. Franka står i gæld til ham.

Leonora. Borgmesterfrue, 32 år.

Leonora blev i en ung alder gift med byens tidligere borgmester. Nu har Gerhard fået posten, og hun er blevet gift med ham for at bevare sin indflydelse i byen. Hun har gennem flere år haft en affære med Ottmar. Petra er hendes tjenestepige.

Iris. Heksejæger, 41 år.

Iris er født i landsbyen, men har ikke været der i mange år. Som stor pige havde Iris en grim oplevelse i marsken. Derefter drog hun væk og blev heksejæger, men vender nu tilbage til byen. Hendes bror Horst bor her stadig.

Andre karakterer

Walter: Den afdøde borgmester, der var bror til Timo og Ottmar og gift med Leonora.

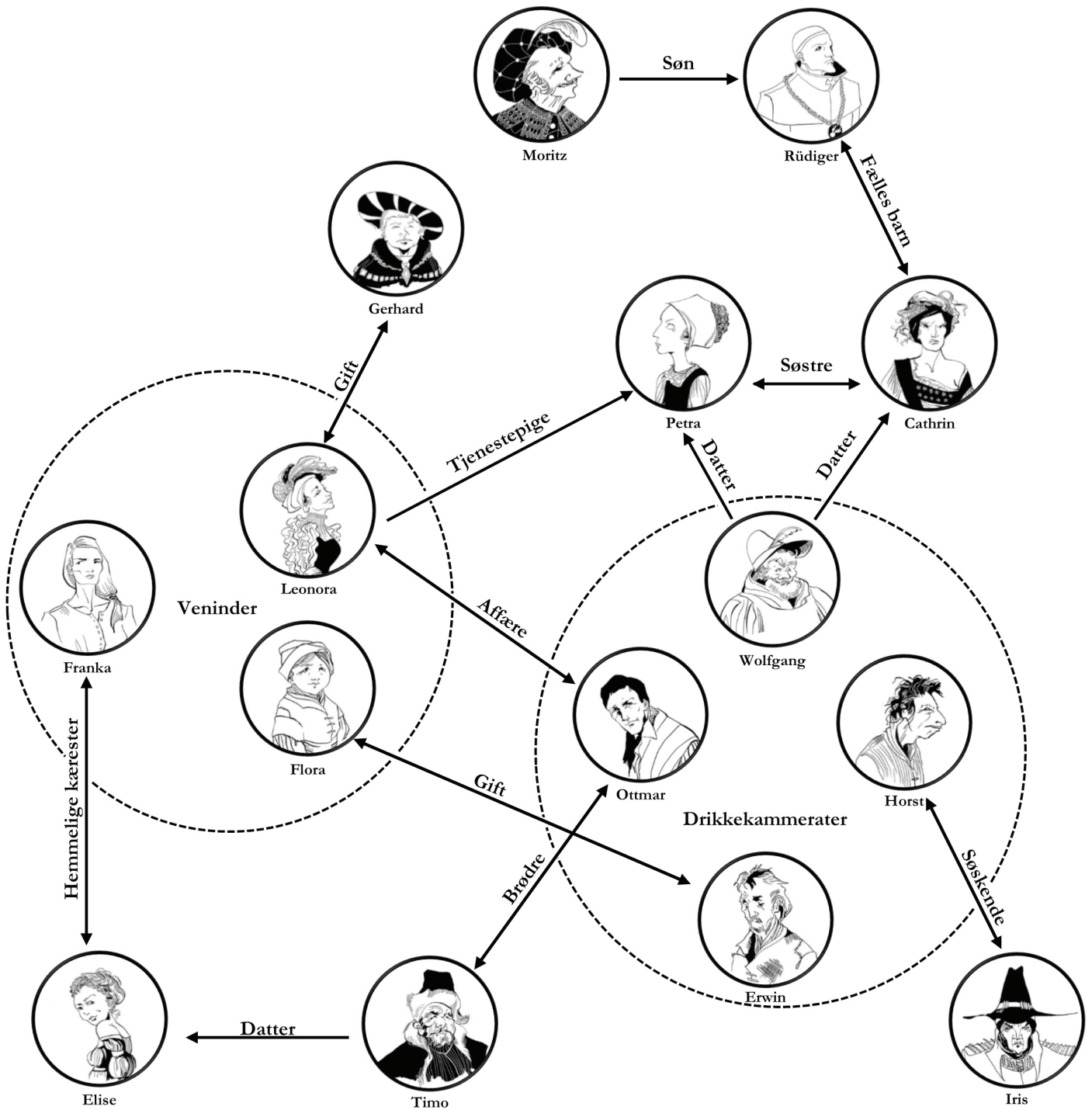
Fritz: Cathrins mand, der døde i krig. Han arbejdede på Moritz' bryggeri.

Thomas: Cathrins søn på fire. Officielt er Fritz faderen, men i virkeligheden er det Rüdiger.

Sigi og Johan: Erwin og Floras børn på henholdsvis 11 og 8 år.

Nære relationer

Franka

Mølleren, 28 år

Franka er Torfenheims grundige og reserverede møller. Som enebarn arvede hun vandmøllen, da faren døde. Der var en del af byens bønder, der var noget skeptiske over, at en kvinde skulle male deres korn, men den skepsis fik hun hurtigt gjort til skamme. For Franka har styr på sin forretning. Et simpelt og rutinepræget liv. Men under den reserverede og ordentlige overflade var der dog altid en anden Franka. En Franka som drømte om romantik og kærtegn. En Franka som blev gemt bort, fordi hun foretrak kvinder fremfor mænd. Den Franka er for nyligt sluppet ud. For nu har mølleren indledt et hemmeligt forhold til den yngre **Elise**, og hendes simple liv er blevet en del mere kompliceret.

Frankas far var en god mand, men forstod sig ikke på forretninger, så han efterlod sig gæld til et utal af kreditorer. For at kunne drive møllen videre, var Franka nødt til at samle gælden. Hun gik derfor til den rige brygger **Moritz** for at få ham overbevist om, at hun var værd at satse på. Hun husker stadig de timer, hvor hun sad og ventede på hans svar og fascineret iagttog den hektiske aktivitet på bryggeriet. Franka argumenterede rationelt for sin sag, og Moritz indvilgede i at overtage gælden til en rimelig rente. Det har generelt været et fint forretningsforhold, men han bruger gælden til at presse hende til at male alle andres korn før Timos. **Timo** er landsbyens vigtigste bonde og Moritz' rival. På den ene side er det en ordening, Franka ikke er helt stolt af. På den anden side anerkender hun, at alt har sin pris. For nylig havde Moritz et ildebefindende under et besøg i vandmøllen og hostede tykke klumper af blod op på plankegulvet. Hun er sikker på, at det er alvorligt, for han fik hende til at sværge ikke at sige det til nogen.

Franka har altid sørget for at have orden i sine ting og ikke stikke ud. På den måde har hun langsomt vundet respekt som møller. Der er dog snak i byen om, at Franka for længst burde have fundet en mand til at hjælpe med det tunge arbejde. Men Franka kender møllen ud og ind og er ikke bange for at slide. Når nogen drister sig til at spørge til hendes situation som ugift, svarer hun kort og bestemt, at hun ikke har mødt den rette endnu.

Det er en løgn. Franka har mødt den, hun vil have. Men det er naturligvis ikke en mand, for de har aldrig interesseret Franka. Hun hedder Elise og er datter af Timo. Det var Elise, der tog initiativet, og deres affære var alt det, Franka ikke vidste, hun manglede. Elise er impulsiv, direkte og uimodstælig for Franka. Nu står hendes ellers så rolige tilværelse i brand, og tiden er reduceret til de hemmelige stævnemøder med Elise og alt det ligeegyldige fyld imellem.

Den Franka, der altid har været stængt inde, er begyndt at drømme en tåbelig drøm. En drøm hvor hende og Elise er sammen for altid. Men den gamle Franka protesterer og stiller spørgsmål: Hvor længe tror du virkelig, I kan holde det hemmeligt, og hvordan vil du så stå? Hvad har du tænkt dig, at der vil ske, når Elises far vil gifte hende væk? Tror du overhovedet, at du er mere end et eventyr for hende? Hun kan jo ikke bare flytte ind i møllen vel - hvor vil I løbe hen?

Franka aner ikke sine levende råd. Hun burde nok gøre det forbi. Elise har så mange gode muligheder. Hendes far har penge, og hun er et godt parti. Men Franka kan ikke lægge afstand, så hun driver med og nyder hvert eneste øjeblik.

Øvrige relationer

Franka overvejer at tage sine romantiske forviklinger op med sine gamle veninder **Flora** og **Leonora**. De har altid haft et helt særligt bånd. Hun har for mange år siden fortalt dem, at hun ikke er til mænd, men har endnu ikke haft modet til at fortælle dem om Elise. Den ellers pragmatiske Flora valgte kærligheden og lever nu i armod sammen med den uheldige småbonde **Erwin**. Måltrettede **Leonora** valgte fornuften og giftede sig med byens borgmester Walter, men kunne ikke slippe kærligheden af den grund og har i årevis haft en affære med byens skriver **Ottmar**. Leonora er lige blevet enke, og der var derfor en mulighed for hende og Ottmar, men hun har med det samme giftet sig med den nye borgmester **Gerhard**. Selv siger Leonora, at affæren med Ottmar blot handler om adspredelse, men Franka er ikke sikker på, at det er sandheden.

Spørgsmål

Hvad er Franka villig til at risikere for sin og Elises kærlighed?

Vil hun bruge Moritz' sygdom til at presse igen, eller er hun begyndt at sætte pris på den gamle brygger?

Stikord: Kompetent, reserveret, velovervejset, forelsket, påpasselig.

Ottmar

Skriveren, 35 år

Ottmar er en sarkastisk og bitter skriver. Han kunne have drevet det vidt i livet, da han som ung drog afsted for at uddanne sig i storbyen, men han forspildte sin chance og er endt tilbage i sin fødeby. Han er en selvhadende fiasko, der finder tilfredsstillelse i at hævde sig over sine naboer ved at demonstrere sin intellektuelle overlegenhed med nedladende bemærkninger. Ottmars store kærlighed **Leonora** var gift med hans bror, og Ottmar måtte nøjes med at tilbringe nætterne sammen med hende i det skjulte. Han ved, at hun ikke elsker ham og kun begærer hans krop, men han kan ikke leve uden hende.

Ottmar er den yngste af tre brødre. Hans ældste bror **Timo** skulle arve familiens gård og jorder, der var de største i hele byen. Hans næstældste bror Walter blev udpeget til borgmester, et embede som i mange generationer netop var blevet tildelt deres slægt. Som ung drog Ottmar til Altdorf med penge på lommen. Han skulle have en god uddannelse, blive notar eller jurist og måske endda arbejde ved kejserens hof. Men der var for mange krostuer, for mange søde piger og i sidste ende for få penge. Han bebrejder ofte sig selv, at han ikke fik mere ud af tiden i Altdorf og aldrig fik udnyttet sit potentiale. Nu sidder han tilbage i Torfenheim, og han har kun sig selv at takke.

En ting giver ham for alvor glæde. Leonora var gift med Walter for indflydelsens skyld, men for nogle år siden blev hende blikke på afstand til hed sex i hinandens favn. Han er som besat af hende, og hendes smil og varmen fra hendes krop får de dystre tanker og selvhadet til at forsvinde for en stund. Hvad der startede som lyst og begær udviklede sig til kærlighed, i hvert fald for Ottmars vedkommende. Det var selvfølgelig et brud på ægteskabets ukrænkelighed, og det blev ikke bedre af, at hun var gift med hans egen bror. Men Walter havde altid været hånlig over for Ottmar, så han kunne ikke for alvor have dårlig samvittighed over det. Da Walter døde, håbede Ottmar, at han ville kunne overtage hvervet, for det er skik at en ny borgmester også overtager ægteskabet med enken. I stedet fandt baronen en mand udefra, og Ottmar blev forbigået. Han forsøgte at få Leonora til at sno sig uden om det nye ægteskab, men det ville have betydet et farvel til hendes magtfulde position i borgmestergården. Den var hun ikke parat til at give køb på. Ottmar afbrød kortvarigt deres forhold i frustration, men tiggede snart Leonora om at tage ham tilbage, og de fortsatte affæren, hvor de havde sluppet den.

Når han ikke er sammen med Leonora, fordriver han aftenerne på byens kro, hvor han kan drukne sin selvlede i bægerklang og latter. Han bryder sig egentlig ikke om sine drikkekammerater, men han har ikke gjort sig fortjent til bedre venner, og nogen skal man jo drikke med. Den selvgode smed Wolfgang gemmer sig bag en facade af oprigtig interesse i sine naboers ve og vel, men Ottmar har for længst gennemskuet, hvordan han svælger i andres ulykke med sine sladderhistorier. Han har ofte lyst til at fortælle **Wolfgang** en sandhed eller to, men han nøjes mest med at komme med syrlige kommentarer, der går hen over hovedet på de andre. Torvegraveren **Horst** er provinsiel og snæversynet, og Ottmar har svært ved at lade være med at provokere ham og udstille ham. Bonden **Erwin** er ved at drive sin gård i sæk, og på en måde minder han Ottmar om ham selv. De er som resten af Torfenheim ved at kvæle Ottmar i snæversyn og provinsiel banalitet.

Øvrige relationer

Den nye, unge borgmester **Gerhard** er uden tvivl dygtig til sit hverv, men det gør bare Ottmar endnu mere jaloux over at se ham ved Leonoras side.

Ottmar har aldrig været rigtig tæt med sin storebror **Timo**, og han nægter at danse efter Timos pibe som Walter gjorde. Men det er svært for Ottmar helt at løsrive sig fra sin bror, når han fra tid til anden er afhængig af lunser fra hans bord, fordi pengene er blevet drukket op.

Timos datter **Elise** er intelligent, og det er aldrig kedeligt at snakke med hende. Under overfladen lurer en fandenivoldskhed, som Ottmar sætter stor pris på, men som også kan være farlig. Hun har betroet ham, at hun har et forhold til mølleren **Franka**, og selvom hendes fortrolighed rørte ham dybt, bliver hun nødt til at afslutte forholdet. Det har ingen fremtid i sig.

Cathrin er Wolfgangs ældste datter, der mistede sin mand Fritz i krigen. Hun bebrejder Wolfgang for at opildne ham til at drage afsted, og til Fritz' gravøl ønskede hun højlydt, at Kaos ville tage hendes far. Det var dumt og overilet gjort, men endnu dummere var det, at Wolfgang slog hånden af hende, fordi han gik mere op i families ry end sin datters velbefindende.

Spørgsmål

Elsker Ottmar virkelig Leonora, eller ønsker han bare at føle sig mindre som en fiasko?
Kan Ottmar holde lav profil under hekseprocessen? Vil han?

Stikord: Selvhadende, bitter, intellektuel, bedrevidende, progressiv, sarkastisk.

Iris

Heksejægeren, 41 år

Iris er en erfaren og effektiv heksejæger, men den evige kamp har sat sine spor. Tvivlen og udmattelsen er blevet hendes faste følgesvende. I snart 25 år har hun jagtet Kaos i alle dets manifestationer og ikke mindst alle kætterne, som har ladet sig korrumpere af det onde. Så mange kættere, så mange bål, så meget lidelse.

Da Iris var 13 år gammel, mødte hun ondskaben for første gang. Hun var i mosen med sin familie. Hendes forældre var i gang med dagens dont som tørvegravere længere ude, og hun var på udforskning med sin to år ældre bror **Horst**. En sær lyd lokkede dem mod en lille samling træer, og der så de væsenet. En kridhvid mand med unaturligt lange arme og gazebind for to blødende øjenhuler. Horst skreg, men Iris tøvede ikke et eneste øjeblik. Hun greb sin brors vandrestav og slog til bæstet. Først én gang, så én til. Hun kan ikke huske flere slag, men da hun kom ud af den røde tåge, var bæstet en blodig masse, der ikke rørte på sig. Den nat fik hun Horst til at grave en grav og sværge, at han ikke ville fortælle om deres oplevelse til nogen. Bagefter var Iris ikke den samme. Væk var den nysgerrige og sorgløse pige, der altid kunne få sin storebror til at le. Iris var blevet til en alvorlig kvinde, der ikke længere hørte hjemme i sin families hus.

Så snart hun fik chancen, forlod hun hjembyen Torfenheim og drog ud for at finde svar på de mange spørgsmål, mødet havde fået hende til at stille. Hun var 15 år, tynd og træt, da hun trådte ud fra skyggerne ved den gamle heksejægers lejr. Først kaldte han hende en lille pige og bad hende gå sin vej. Men da han så stålet i hendes øjne og hørte om hendes første møde med Kaos, kaldte han hende lærling og bød hende en plads ved bålet. Hans første læresætning var simpel, men i mange år kunne Iris ikke forstå, hvad han mente: "Det er ikke væsnerne, som det du mødte i mosen, der er den værste del af kaldet. Det er bæsterne, der bor i byer og på gårde".

I dag er Iris en garvet heksejæger. Hun har lært, at når først Kaos har slået rod i et samfund, giver det ikke slip så let. Hun har set de forfærdelige konsekvenser, når det får lov at vokse frit, og hun ved, at barmhjertighed kun fører til ulykke. Men hun er ikke lige så sikker på sig selv, som hun engang var. I kampen mod Kaos er der ofre, som man er nødt til at bringe. Hellere én for meget på bålet end én for lidt. Fællesskabets bedste over det enkelte menneske. Det lyder alt sammen så simpelt. Men Iris har flere gange redet videre fra en by, hvor hun lige har brændt en håndfuld mennesker med en nagende tvivl om, hvorvidt hun gjorde det rette. Samtidig ved hun, at Kaos bruger alle kneb. Kæmper til det sidste for at holde sig skjult. De mørke kræfter ville elske at narre en heksejæger til utidig medfølelse. Måske er svaret bare, at hendes ild er ved at brænde ud, og det er på tide at træde tilbage fra hvervet som heksejæger?

Det er dog svært at slippe noget, man er god til. Iris lærte undervejs, at hendes køn kunne få folk til at undervurdere hende og nogle gange tage hende mindre alvorligt. Derfor har hun tillagt sig en nådesløs brutalitet, som hun anvender, når situationen kræver det. For nogle ville det måske havde krævet mere tilvænnelse, men for Iris kom det helt naturligt. Siden den dag i mosen har hun båret på en voldsom vrede. En vrede, der har hjulpet hende og gjort hende effektiv. Men også en vrede hun ikke altid kan styre. Iris ved dog også, at andre udfordringer skal håndteres med en mere let hånd. Det gælder ofte lokale autoriteter, verdslige såvel som åndelige, der har for vane at blande sig i processen, på trods af at fjenden virker lige foran deres næse.

De sidste par år har Iris primært udført sit virke i sin hjemprovins, grevskabet Middenland. For en uge siden fik hun en ordre fra Inkvisitionen om at drage til Torfenheim. Her har en ung tjenestepige på borgmestergården ved navn Petra rapporteret om, at der er hekse i byen.

Nu er Iris på vej tilbage til sin fødeby. Hjem til sin bror. Hjem til gamle naboer. En del af Iris håber, at hun ikke finder noget i byen; at der ikke er nogen hekse. En anden del er klar til at brænde det hele ned til en sort askebob, hvis det er det, der skal til.

Relationer

Iris' bror **Horst** bor i deres barndomshjem ved mosen og graver tørv, som deres familie altid har gjort. Iris skrev nogle få breve til ham efter hun forlod byen, men hun nævnte aldrig sit kald som heksejæger. Hun har ikke været i kontakt med sin bror i mange år. Iris kan huske byens magtfulde mænd, storbonden **Timo** og bryggeren **Moritz**, der allerede før hun forlod byen, var ved at tage over fra deres fædre og puste sig op, som den slags mænd i små byer har for vane.

Spørgsmål

Vil Iris kunne tøjle sin vrede, når heksejagten går i gang?
Er det i hendes gamle hjemby, at Iris får nok af hekseprocesser?

Stikord: Effektiv, voldelig, erfaren, slidt, tvivlende.

En rolle som de andre

Som den udefrakommende heksejæger kan Iris virke til at have en særstatus i forhold til de andre roller. Iris er hverken scenariets hovedperson eller en biperson. Hun er en rolle på linje med alle andre og skal spilles som sådan.

Regler & Råd

Regler

- Man kan anklage roller, bagtale dem eller ved et uheld inkriminere dem.
Lægger man et Kaostegn, hænger mistanken ved.
- Ét Kaostegn: Rollen er mistænkt for at være heks.
- To Kaostegn: Rollen skal brændes.
- **Regler for akterne:**
 - **Første akt:** Én rolle fra 1. gruppe skal brændes. Kaostegn kan også lægges på 2. gruppe.
 - **Anden akt:** To roller fra 1. og 2. gruppe skal brændes. Kaostegn kan lægges på alle.
 - **Tredje akt:** Mindst tre roller skal dræbes. Alle er i spil.
- I beholder Kaostegn mellem akter. I alt får I fire i løbet af scenariet (1+1+2).

Gode råd om spil

- Brug jeres roller til at skabe fælles historier, som I synes er interessante.
- Bring de relationer og konflikter i spil, som du helst vil fokusere på.
- Hold jer ikke tilbage fra at lægge Kaostegn - de skaber udvikling og fremdrift i scenariet.

Tidslinje: Det sidste år i Torfenheim

Vinter

- Flora går til Timo for at få bedækket sin og Erwins sidste ko.
- Borgmester Walter dør af en lungebetændelse.

Forår

- Cathrins mand Fritz falder i krigen.
- Gerhard ankommer til byen.

Sommer

- Gerhard og Leonora bliver gift.
- Petra skriver til Inkquisitionen.

Efterår (nu)

- Heksejægeren er på vej.
- Erwin og Floras ko skal snart kælte.

Sprækker

Ukontrolleret vold

Hævntørst

Brud på kønsroller

Hedonisme

Sygdom

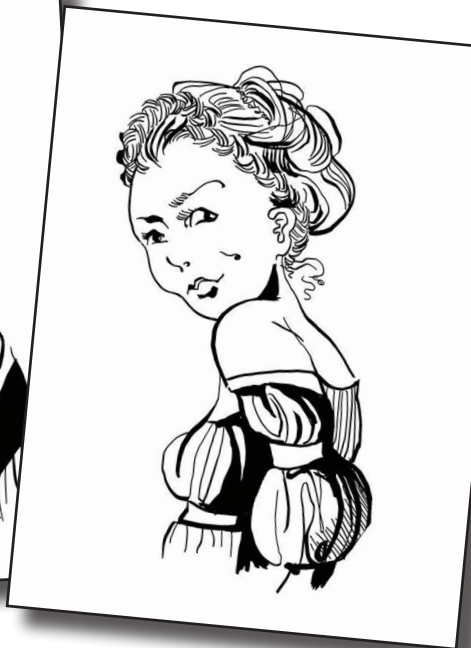
Hemmeligheder

Løgne

Ambition

Spiller 3

Cathrin - Elise - Gerhard

Rolleoversigt

1. gruppe

Horst. Tørvegraver, 43 år.

Horst er en ensom mand, der om dagen går alene ud i marsken og graver tørv. Han er tit på kroen, hvor han brokker sig over, at folk har glemt den jævne mand. Han er bror til heksejægeren Iris.

Flora. Bondekone, 33 år.

Flora er gift med småbonden Erwin, som hun i sin tid valgte over den rigere Timo. Ægteskabet knager, og hun er i tvivl, om hun valgte rigtigt.

Erwin. Småbonde, 34 år.

Erwin er en bonde, der har svært ved at få sit landbrug til at løbe rundt. Han er gift med Flora, og engang var de lykkelige. Han bruger meget af sin tid på kroen, hvor han bander over sit uheld.

Cathrin. Enke, 22 år.

Cathrins mand Fritz drog i krig mod Kaos og kom aldrig hjem, og hun er siden forsumpet i druk. Hun bebrejder sin far, smeden Wolfgang, at han ansporede Fritz. Præsten Rüdiger er i hemmelighed far til hendes søn. Tjenestepigen Petra er hendes søster.

Franka. Møller, 28 år.

Franka er byens møller. Hun er stadig ugift, men formår fint at drive vandmøllen på egen hånd. Hun er i et hemmeligt forhold med storbondens datter Elise. Franka står i gæld til bryggeren Moritz.

2. gruppe

Ottmar. Skriver, 35 år.

Ottmar har studeret i hovedstaden Altdorf, men brugte tiden på at drikke og feste og blev aldrig færdig. Nu lever han en ydmyg tilværelse som skriver i sin hjemby og bruger meget af sin tid på kroen. Han har haft en affære gennem flere år med borgmesterfruen Leonora. Han er lillebror til storbonden Timo.

Rüdiger. Præst, 24 år.

Rüdiger er præst for Sigmar. Han er retskaffen mand, der har studeret i Altdorf. Rüdiger er splittet mellem faderen Moritz og åndsfællen Timo. Som ung jagtede han skorter og gjorde Cathrin gravid, men meget få ved det.

Petra. Tjenestepige, 17 år.

Petra har i flere år tjent Leonora. Hun er kendt som en stiltfærdig og dydig pige, men hun har fået en religiøs åbenbaring og har i hemmelighed tilkaldt en heksejæger. Hun er datter af Wolfgang og søster til Cathrin.

Wolfgang. Smed, 43 år.

Wolfgang er byens smed, men går mere op i at lære al byens sladder at kende og fortælle den videre på kroen. Han har to voksne døtre: Cathrin, som han har slået hånden af og Petra, som han derimod er stolt af.

Elise. Storbondens datter, 20 år.

Elise er en impulsiv ung kvinde, der er vant til at få, hvad hun peger på af sin fader Timo. Hun er snart giftefærdig og et fremragende parti. Elise er i et hemmeligt forhold med Franka.

Rolleoversigt

3. gruppe

Gerhard. Borgmester, 21 år.

Gerhard er udenbys fra og er udpeget af baronen af Middenmoor. Han har fået til opgave at få byen på ret kurs, så øllet kan flyde til baronens soldater. Han er gift med Leonora.

Timo. Storbonde, 49 år.

Timo ejer landsbyens største gård og hans ældste lillebror var borgmester indtil han døde. Han er stadig bitter over, at Flora valgte en anden. Timo har datteren Elise og lillebroren Ottmar. Hans største rival er Moritz.

Moritz. Brygger, 45 år.

Moritz driver et succesrigt bryggeri, der skiber øl til hele Middenland. Han ønsker at sikre sin arv ved at få sønnen Rüdiger godt gift, så bryggeriet kan drives videre, men de er blevet uvenner. Franka står i gæld til ham.

Leonora. Borgmesterfrue, 32 år.

Leonora blev i en ung alder gift med byens tidligere borgmester. Nu har Gerhard fået posten, og hun er blevet gift med ham for at bevare sin indflydelse i byen. Hun har gennem flere år haft en affære med Ottmar. Petra er hendes tjenestepige.

Iris. Heksejæger, 41 år.

Iris er født i landsbyen, men har ikke været der i mange år. Som stor pige havde Iris en grim oplevelse i marsken. Derefter drog hun væk og blev heksejæger, men vender nu tilbage til byen. Hendes bror Horst bor her stadig.

Andre karakterer

Walter: Den afdøde borgmester, der var bror til Timo og Ottmar og gift med Leonora.

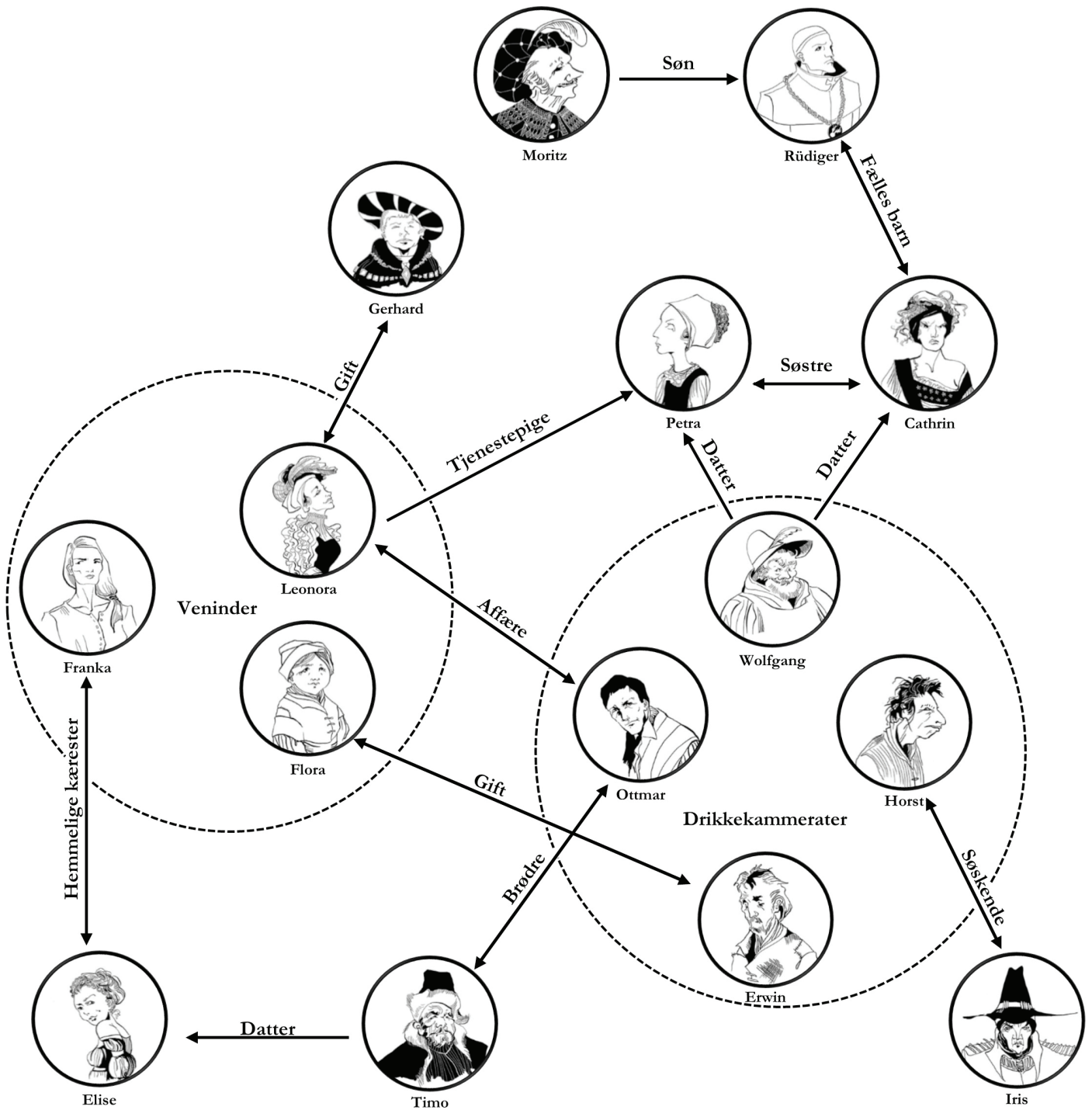
Fritz: Cathrins mand, der døde i krig. Han arbejdede på Moritz' bryggeri.

Thomas: Cathrins søn på fire. Officielt er Fritz faderen, men i virkeligheden er det Rüdiger.

Sigi og Johan: Erwin og Floras børn på henholdsvis 11 og 8 år.

Nære relationer

Cathrin

Enken, 22 år

Cathrin er en fortvivlet og hævngherrig enke. Hun er den ældste datter af byens smed, og hun bebrejder sin far for sin mands død. Hun er begyndt at slå sig på flasken, og hun holder sig ikke tilbage fra at lade byen kende sin ærlige mening. Cathrin er hæmningsløs og bekymrer sig ikke længere om at opretholde en ligegyldig facade som resten af sin hykleriske familie.

Cathrins far **Wolfgang** blev enkemand for mange år siden, og han har opfostret sine to døtre på egen hånd. Han har altid favoriseret lillesøsteren **Petra**, fordi hun opførte sig så dydigt og anstændigt. Cathrin har til gengæld aldrig levet op til hans høje idealer for, hvordan en god datter skulle være. Det var vigtigere for hendes far, hvordan familien tog sig ud for resten af byen, end hvordan de i virkeligheden havde det. Som lille forsøgte hun at leve op til sin fars forventninger for at vinde hans gunst, men i takt med, at hun begyndte at gennemskue hans overfladiske værdier, begyndte hun at gøre oprør imod dem. Hun rendte med drenge, stjal øl fra bryggeriet og badede nøgen i floden.

For fem år siden blev Cathrin gravid med bryggerens søn **Rüdiger**, der nægtede at tage ansvar og gifte sig med hende. Først følte hun sig svigtet, men så tog vreden over. Hun var blevet kortvarigt forført af hans charme, men hun ville ikke have en ansvarsløs kujon til mand. Et barn udenfor ægteskab var ilde set, og en del af hende var bange for, hvordan hendes far ville reagere. En anden del havde lyst til at stille sig op på byens torv og højlydt proklamere graviditeten, bare for at se Wolfgangs ansigt. Men et uægte barn ville ikke få et nemt liv, og derfor holdt hun hemmeligheden for sig selv. Til alt held friede bryggerensvend Fritz til hende, inden man kunne se, at maven voksede. Han vidste, at barnet ikke var hans, men han svor, at han ville elske det, som han elskede hende. Fritz var ikke den klogeste mand i byen, men god og ærlig. En varm sommerdag blev deres søn Thomas født. Fritz holdt ham smilende i sine arme, og Cathrin følte i det øjeblik kun lykke.

For næsten et år siden kom en vægekaptajn til byen for at indskrive mænd til baronens hær. De skulle slutte sig til valggrevens tropper, der kæmpede mod de barbariske Kaostilbedere i Imperiets nordlige egne. I de dage gik snakken lystigt på kroen om heltegerninger og mandsmod, og Wolfgang fik overtalt Fritz til at melde sig. Cathrin vidste, at det mest handlede om, at hendes far så kunne sidde på kroen og sole sig i fortællinger om sin svigersøns bedrifter. Hun forsøgte at tale Fritz fra det med både hårde ord og tårer, men han var stålsat.

For et halvt år siden kom buddet om, at Fritz var faldet. Der var ikke noget lig at sende hjem, og de måtte begrave en tom kiste. Cathrin rettede sin sorg og vrede mod sin selvgode far, der var skyld i hendes mands død. Til gravøllet for Fritz drak hun sig fuld, og med dirrende stemme slap hun al sin galde løs. Til alles forfærdelse ønskede hun højlydt, at Kaos ville tage Wolfgang. Han slog hånden af hende på stedet for at redde sin egen anseelse, og derefter begyndte det meste af byen at sky hende og Thomas. Rüdiger er vendt tilbage til byen som en selvretfærdig Sigmar-præst, og han har flere gange forsøgt sig at nærme sig hende. Hver gang har hun afvist ham. Han skal ikke komme Thomas nær.

Hun fandt kun for alvor støtte hos sin lillesøster Petra. Cathrin har aldrig ladet sin søster til last, at hun blev favoriseret af faren. Bruddet med Wolfgang har dog slået skår i deres forhold, for Petra tager klart deres fars side, som den gode datter hun er. Nogle gange har Cathrin lyst til at ryste Petra, ikke mindst fordi hendes naive lillesøster ikke er så dydig og perfekt, som hun selv tror. Når Petra taler om den nye, unge borgmester **Gerhard**, er det tydeligt for Cathrin, at hun begærer ham, selvom han er en gift mand. Cathrin mærker af og til en impuls til at tvinge Petra til at se sit hykleri i øjnene, men det ville skubbe hende væk for altid, og det ville Cathrin ikke kunne bære.

Petra har igen og igen tilskyndet hende til at lægge vreden bag sig, men Cathrin kan ikke. Hun ved, at hævntørsten er farlig, men hun kan ikke slukke den. Hun drømmer om, hvordan hendes far en dag vil bøde for Fritz' død. Mere end noget andet ønsker hun, at hele byen vil se Wolfgang for den sladrende hykler, han er, og vende ham ryggen. Den største sejr ville være at få Petra til at se igennem farens facade. Hun ved hvor ondt, det ville gøre på ham.

Brændevinen hjælper Cathrin med at dulme sorgen og smerten, så hun kan være der for Thomas, men med tiden skal der større og større mængder til, og hævntørsten og vreden lurser altid lige under overfladen.

Øvrige relationer

Tørvegraveren **Horst**, småbonden **Erwin** og skriveren **Ottmar** er Wolfgangs faste drikkekammerater på kroen. De er langt hen ad vejen fine nok, men de ser alt for meget op til hendes far, og især Erwin og Horst behandler ham, som var han kongen af krostuen. Erwin hjælper hende af og til hjem fra kroen, når hun har fået for meget. Dagen efter kommer hans hustru **Flora** tit forbi og giver en hånd med Thomas. Cathrin vil ikke stå i gæld til nogen, men hun kan godt bruge hjælpen, og i Erwin og Flora finder hun ikke den fordømmelse, hun af til ser i Petras blik.

Spørgsmål

- Hvad skal der til, for at Cathrin kan tilgive sin far?
- Er der i sidste ende noget håb for hende?

Stikord: Vred, fortvivlet, hævngherrig, hæmningsløs, selvdestruktiv.

Elise

Storbondens datter, 20 år

Elise er en ung og charmerende kvinde, der er vant til at få sin vilje. Hun har levet en beskyttet og privilegeret tilværelse som enebarn af byens rigeste bonde, **Timo**. Elise keder sig hurtigt og har det meste af sit liv ikke mødt en reel udfordring eller for alvor haft sine følelser på spil. Det har hun nu. For Elise har indledt et forhold til mølleren **Franka**, og denne gang er det ikke blot tidsfordriv. Det er altopslugende forelskelse.

Elises mor døde i barselssengen, og hendes far har aldrig giftet sig igen, så det har altid bare været ham og Elise. Timo er en alvorlig mand, der sætter pris på hårdt arbejde og beskeden livsførelse. Men Timo har altid haft et blødt punkt for sin datter, hvilket Elise har udnyttet med største selvfølge. Hun har brugt hans penge og overtrådt hans regler - og hun er sluppet afsted med det. For Elise har en veludviklet fornemmelse for folks grænser og har aldrig overskredet Timos for alvor. Det ønsker hun så sandelig heller ikke, for Elise elsker sin far, hvilket hun viser med kys og kram, og når hun bringer ham en varm kop the i hans arbejdsværelse.

Nogle gange føler Elise, at hendes liv har været én lang doven sommereftermiddag. Den ene ligegyldige, langtrukne dag efter den anden i deres kedelige lille landsby. Hun var for kvik til at blive udfordret, når hendes far lod hende undervise. Og blandt de andre børn i byen sikrede hendes families status hende automatisk en plads øverst i hierarkiet. Før det rigtig var passende, begyndte hun at småkæreste med byens drenge. Både dem der var langt under hendes stand og med Rüdiger, der var søn af hendes fars rival. Hun tabte dog hurtigt interessen. Hun holdt af flirten og af spændingen op til det første kys. Og også lidt af smerten i deres øjne, når hun gjorde det forbi. Alt for at bryde monotonien. Dengang var Rüdiger en vild og eventyrlysten ung mand, men siden han kom tilbage fra præsteakademiet, har han virket kedelig og alvorlig.

Da Torfenheim er en lille by, har Elise altid vidst, hvem Franka er. Hun havde registreret, at hun egentlig var en flot kvinde, og at det var ret sært, at hun ikke var gift. Det var dog først, da hendes far bad hende om at gå ned til vandmøllen for at spørge Franka, om hans korn var blevet malet, at Elise for alvor lagde mærke til hende. Franka lukkede hende ind, men Elise måtte vente på, at Franka blev færdig med sit arbejde med at flytte et parti tunge melsække. Elise havde aldrig set så stærk en kvinde, og det gik op for hende, at Franka virkelig udførte alt selv i møllen. Til spørgsmålet om hvor melet blev af, svarede Franka direkte, at Timo måtte vente lidt endnu, da andre kunder stod før i køen. Elise lagde hovedet på skrå og mindede smilende Franka om, hvem hendes far var. Franka smilede kort tilbage og sagde, at det ikke ændrede på noget i hendes mølle. Bagefter stod Elise forvirret foran møllen og undrede sig over, hvad der lige var sket. De følgende nætter hvor hun søvnløs vendte og drejede sig i sin seng, kom hun langsomt frem til svaret: Elise var forelsket. Frankas stille styrke, selvstændighed og mod til at sige fra over for selv Timo havde ramt Elise, hvor hun aldrig var blevet ramt før. Hun længtes efter Frankas afmålte smil, og hun måtte mærke hendes stærke arme og bløde læber.

I et forløb der syntes at vare for evigt, gjorde Elise kur og Franka strittede imod blot for at overgive sig til sidst, lige før Elise troede, at hun skulle blive vanvittig. Nu er de sammen i hemmelighed, for, forhold som deres er bestemt ikke velanset, hvilket Franka så ofte siger. Elise kan ikke se, hvorfor folk skal blande sig i det, og en del af hende regner med at få sin vilje, som hun plejer.

Tiderne er skiftet i Torfenheim. Høsten slår fejl, vintrene er strenge, og der er krig i nord. Hendes far taler om, at baronen er utilfreds med byen. Og alt dette betyder intet for Elise. Endelig er hendes lange søvn ovre. Endelig lever hun.

Øvrige relationer

Byens skriver **Ottmar** er hendes fars lillebror, der har studeret i Altdorf. Han har en lidt bitter facon, men Elise holder af ham, og har betroet sig til ham omkring Franka.

Petra er Elises bedste veninde. På det seneste er Petra dog blevet snerpet, og da Elise fortalte hende om Franka, fik hendes ansigt straks en alvorlig og fordømmende mine. Elise ved, at Petra inderst inde selv drømmer om romantiske eventyr. Hun synes, at Petra burde tage fat i ham den nye borgmester, **Gerhard**, som hun er så vild med og for en gangs skyld give lidt slip. Nuvel, han er godt nok gift, men det er et fornuftsægteskab til en kvinde, han knapt nok kender.

Spørgsmål

- Er Franka Elises store kærlighed eller blot en brusende forelskelse?
- Hvad er Elise i stand til at gøre for at beskytte dem, hun elsker?

Stikord: Kvik, charmerende, ung, grænsesøgende, skruppelløs.

Gerhard

Borgmesteren, 21 år

Gerhard er byens nye, unge borgmester. Han er en patriot, der vil det bedste for riget som helhed. Det kan kun opnås, når der er orden, og landet styres af dygtige og rationelle ledere, som kærer sig om det fælles bedste. Gerhard mener, at Sigmar-kirken har for meget magt, og at der bliver taget for mange irrationelle beslutninger på et religiøst grundlag. Han er et ambitiøst og intrigant magtmenneske, der altid forsøger at være et skridt foran sine modstandere og forudse deres næste træk. Han hader, når han ikke har kontrol.

Hans far var en rig købmand i den store handelsby Carroburg, og som helt ung blev Gerhard sendt afsted til baronen af Middenmoor for at gøre karriere ved dennes hof. Han imponerede baronen med sin politiske tæft. Ud over den personlige vinding i en flot karriere, ligger det Gerhard meget på sinde, at riget er så veldrevet som muligt. Kun ved at være forenet og produktivt kan Imperiet stå imod de mange ydre fjender. Kampen mod Kaos vindes af hære på slagmarken og produktionsapparatet bagved. Sigmar-kirken har derimod et alt for snævert fokus på den indre trussel fra Kaos, og Gerhard har den holdning, at hekseproblemerne er stærkt overdrevne. Han mener ligefrem, at den måde, kirken forvalter sin magt på, er giftig for riget. Alt for mange af kirkens folk er religiøse fanatikere, der under invasionen er blevet sluppet løs på befolkningen som gale hunde. De er ikke modtagelige over for fornuft og rationelle argumenter, og de formår ikke at se det hele i det rette perspektiv. Hvis krigen ved fronten tabes, er alt andet ligegyldigt.

For et halvt år siden døde borgmesteren i udørken Torfenheim langt ude i Middenmoors moser. Selvom det var sædvane, at embedet blev tildelt en af byens indbyggere, udnævnte baronen Gerhard som ny borgmester. Baronens soldater kæmper mod de barbariske invasionsstyrker fra nord, og det er Gerhards væsentligste opgave at sørge for, at øllet bliver ved med at strømme fra Torfenheims bryggeri til hæren. Høsten har været dårlig de sidste år, og bryggeriet har haft svært ved at levere. Baronens øjne hviler på ham, og han ved, at hvis han udfører dette hverv tilfredsstillende, vil der ikke være nogen grænser for, hvor vidt han vil kunne drive sin politiske karriere i tjeneste for sit elskede fædreland.

Som det var skik, giftede Gerhard sig med den gamle borgmesters enke, **Leonora**, der var 11 år ældre end ham. Hun viste sig til hans glædelige overraskelse at være intelligent og have politisk fingerspidsfornemmelse. Hun kender byens og dens beboere langt bedre end ham, og han har stor gavn af hendes råd og vejledning. Hun er smuk og charmerende, men selvom sexlivet med hende var fint, tabte det hurtigt nyhedens interesse. I stedet har han kastet blikket på deres dydige tjenestepige **Petra**, som har noget særligt over sig, som han ikke helt kan sætte fingeren på. Spillet med at vinde hendes gunst er allerede gået igang, og det varer ikke længe, før hun er hans. Det var Petra, der fortalte ham om Leonoras langvarige affære med skriveren **Ottmar**. Han lod som om, han blev forfærdet og sagde med alvorlig mine, at han ville sætte en stopper for det. Gerhard er udmærket klar over, at det var Petras mening, at han skulle blive rasende, men han har slet ikke den slags ejerskabsfølelser overfor Leonoras krop. I stedet øjnede han en mulighed for at styrke sin hustrus tillid til sig og knytte dem tættere sammen. Han fortalte derfor Leonora, at han havde kendskab til affæren, men at han ikke havde noget imod det. Eneste betingelse var, at de skulle være diskrete og ikke blive opdaget. Hun gav også ham sin velsignelse til at få dækket sine behov andetsteds.

Gerhard har gennem sin kontakter fået at vide, at der er en heksejæger på vej til Torfenheim. Han har før set en hekseproces, og det ender altid grimt. Han tvivler stærkt på, at der skulle være kættere her, men Inkquisitionen finder altid en heks uanset hvad. En langvarig hekseproces vil koste byen dyrt og få alting til at falde fra hinanden. Værst af alt vil det skade Torfenheims vigtige bidrag til krigen i nord. Gerhard er for klog til udfordre Inkquisitionens autoritet direkte og vil i stedet foregive samarbejde for at få en hurtig løsning, som sender heksejægeren videre. Det vil kræve et offer. En person for at sikre orden og for at beskytte de mange. Han har tidligere vendt sine tanker om at give heksejægeren et offer med Leonora, men ikke nævnt nogen navne. Hun virkede ikke afvisende, men havde også visse moralske skrumpel. Tørvegraveren **Horst** er den oplagte syndebuk. Han bor alene ude i mosen og har ingen tætte relationer, der vil savne ham. Det betyder også, at hekseriet vil kunne isoleres til ham. For Gerhard er det et nødvendigt offer for byens bedste.

Øvrige relationer

Bryggeren **Moritz** og hans øl er årsagen til byens værdi for baronen, og han er derfor en vigtig allieret for den unge borgmester. Bryggeren har en gammel strid med storbonden **Timo**, der er storebror til den afdøde borgmester og Ottmar, og som anser det for naturligt, at borgmesterposten tilfalder hans slægt. Timo er dermed Gerhards største og mest magtfulde politiske modstander i byen.

Byens Sigmar-præst **Rüdiger** er kun nogle år ældre end ham selv. Han virker nogenlunde fornuftig og ikke så rabiatt som andre præster, han har mødt. Gerhard er selvfølgelig omhyggelig med aldrig at lade præsten vide, hvad han egentlig mener og tænker.

Spørgsmål

- Hvad skal der til for, at Gerhard kommer til at tvivle på egne evner?
- Hvor langt vil Gerhard gå for at beskytte Leonora?

Stikord: Ambitiøs, rationel, patriotisk, manipulerende, arrogant.

Regler & Råd

Regler

- Man kan anklage roller, bagtale dem eller ved et uheld inkriminere dem.
Lægger man et Kaostegn, hænger mistanken ved.
- Ét Kaostegn: Rollen er mistænkt for at være heks.
- To Kaostegn: Rollen skal brændes.
- **Regler for akterne:**
 - **Første akt:** Én rolle fra 1. gruppe skal brændes. Kaostegn kan også lægges på 2. gruppe.
 - **Anden akt:** To roller fra 1. og 2. gruppe skal brændes. Kaostegn kan lægges på alle.
 - **Tredje akt:** Mindst tre roller skal dræbes. Alle er i spil.
- I beholder Kaostegn mellem akter. I alt får I fire i løbet af scenariet (1+1+2).

Gode råd om spil

- Brug jeres roller til at skabe fælles historier, som I synes er interessante.
- Bring de relationer og konflikter i spil, som du helst vil fokusere på.
- Hold jer ikke tilbage fra at lægge Kaostegn - de skaber udvikling og fremdrift i scenariet.

Tidslinje: Det sidste år i Torfenheim

Vinter

- Flora går til Timo for at få bedækket sin og Erwins sidste ko.
- Borgmester Walter dør af en lungebetændelse.

Forår

- Cathrins mand Fritz falder i krigen.
- Gerhard ankommer til byen.

Sommer

- Gerhard og Leonora bliver gift.
- Petra skriver til Inkquisitionen.

Efterår (nu)

- Heksejægeren er på vej.
- Erwin og Floras ko skal snart kælte.

Sprækker

Ukontrolleret vold

Hævntørst

Brud på kønsroller

Hedonisme

Sygdom

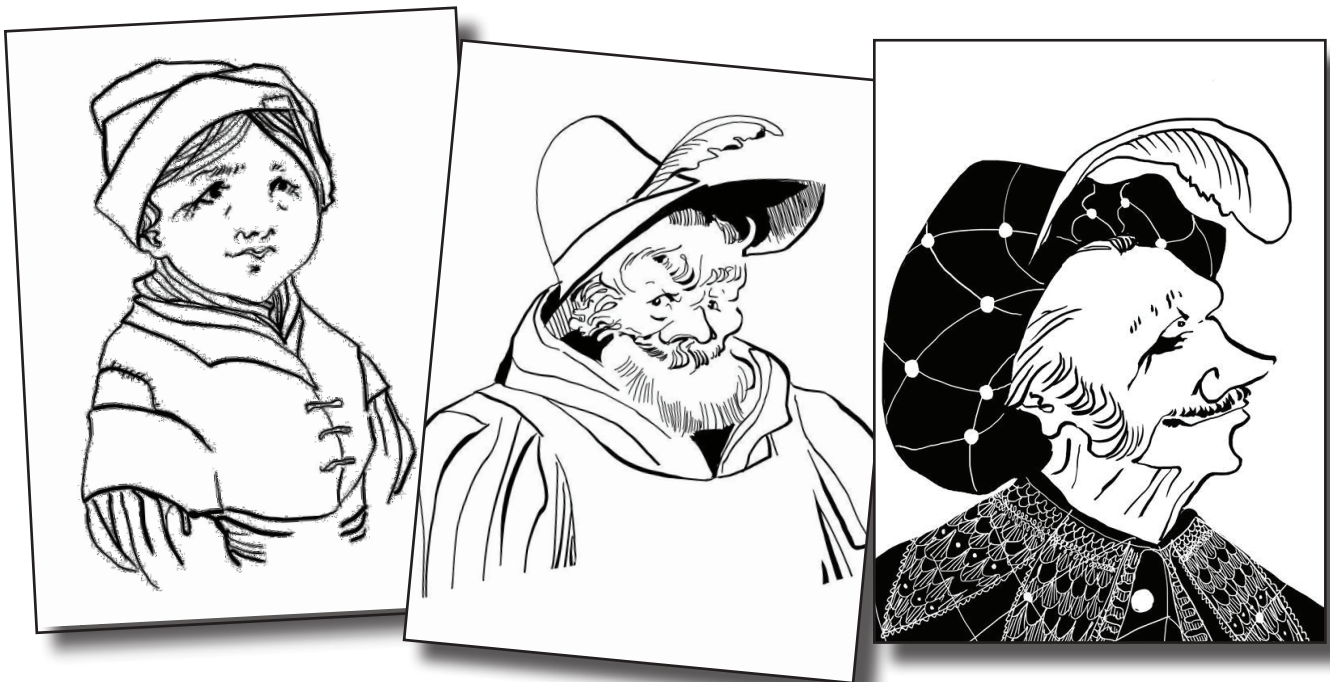
Hemmeligheder

Løgne

Ambition

Spiller 4

Flora - Wolfgang - Moritz

Rolleoversigt

1. gruppe

Horst. Tørvegraver, 43 år.

Horst er en ensom mand, der om dagen går alene ud i marsken og graver tørv. Han er tit på kroen, hvor han brokker sig over, at folk har glemt den jævne mand. Han er bror til heksejægeren Iris.

Flora. Bondekone, 33 år.

Flora er gift med småbonden Erwin, som hun i sin tid valgte over den rigere Timo. Ægteskabet knager, og hun er i tvivl, om hun valgte rigtigt.

Erwin. Småbonde, 34 år.

Erwin er en bonde, der har svært ved at få sit landbrug til at løbe rundt. Han er gift med Flora, og engang var de lykkelige. Han bruger meget af sin tid på kroen, hvor han bander over sit uheld.

Cathrin. Enke, 22 år.

Cathrins mand Fritz drog i krig mod Kaos og kom aldrig hjem, og hun er siden forsumpet i druk. Hun bebrejder sin far, smeden Wolfgang, at han ansporede Fritz. Præsten Rüdiger er i hemmelighed far til hendes søn. Tjenestepigen Petra er hendes søster.

Franka. Møller, 28 år.

Franka er byens møller. Hun er stadig ugift, men formår fint at drive vandmøllen på egen hånd. Hun er i et hemmeligt forhold med storbondens datter Elise. Franka står i gæld til bryggeren Moritz.

2. gruppe

Ottmar. Skriver, 35 år.

Ottmar har studeret i hovedstaden Altdorf, men brugte tiden på at drikke og feste og blev aldrig færdig. Nu lever han en ydmyg tilværelse som skriver i sin hjemby og bruger meget af sin tid på kroen. Han har haft en affære gennem flere år med borgmesterfruen Leonora. Han er lillebror til storbonden Timo.

Rüdiger. Præst, 24 år.

Rüdiger er præst for Sigmar. Han er retskaffen mand, der har studeret i Altdorf. Rüdiger er splittet mellem faderen Moritz og åndsfællen Timo. Som ung jagtede han skorter og gjorde Cathrin gravid, men meget få ved det.

Petra. Tjenestepige, 17 år.

Petra har i flere år tjent Leonora. Hun er kendt som en stiltfærdig og dydig pige, men hun har fået en religiøs åbenbaring og har i hemmelighed tilkaldt en heksejæger. Hun er datter af Wolfgang og søster til Cathrin.

Wolfgang. Smed, 43 år.

Wolfgang er byens smed, men går mere op i at lære al byens sladder at kende og fortælle den videre på kroen. Han har to voksne døtre: Cathrin, som han har slået hånden af og Petra, som han derimod er stolt af.

Elise. Storbondens datter, 20 år.

Elise er en impulsiv ung kvinde, der er vant til at få, hvad hun peger på af sin fader Timo. Hun er snart giftefærdig og et fremragende parti. Elise er i et hemmeligt forhold med Franka.

Rolleoversigt

3. gruppe

Gerhard. Borgmester, 21 år.

Gerhard er udenbys fra og er udpeget af baronen af Middenmoor. Han har fået til opgave at få byen på ret kurs, så øllet kan flyde til baronens soldater. Han er gift med Leonora.

Timo. Storbonde, 49 år.

Timo ejer landsbyens største gård og hans ældste lillebror var borgmester indtil han døde. Han er stadig bitter over, at Flora valgte en anden. Timo har datteren Elise og lillebroren Ottmar. Hans største rival er Moritz.

Moritz. Brygger, 45 år.

Moritz driver et succesrigt bryggeri, der skiber øl til hele Middenland. Han ønsker at sikre sin arv ved at få sønnen Rüdiger godt gift, så bryggeriet kan drives videre, men de er blevet uvenner. Franka står i gæld til ham.

Leonora. Borgmesterfrue, 32 år.

Leonora blev i en ung alder gift med byens tidligere borgmester. Nu har Gerhard fået posten, og hun er blevet gift med ham for at bevare sin indflydelse i byen. Hun har gennem flere år haft en affære med Ottmar. Petra er hendes tjenestepige.

Iris. Heksejæger, 41 år.

Iris er født i landsbyen, men har ikke været der i mange år. Som stor pige havde Iris en grim oplevelse i marsken. Derefter drog hun væk og blev heksejæger, men vender nu tilbage til byen. Hendes bror Horst bor her stadig.

Andre karakterer

Walter: Den afdøde borgmester, der var bror til Timo og Ottmar og gift med Leonora.

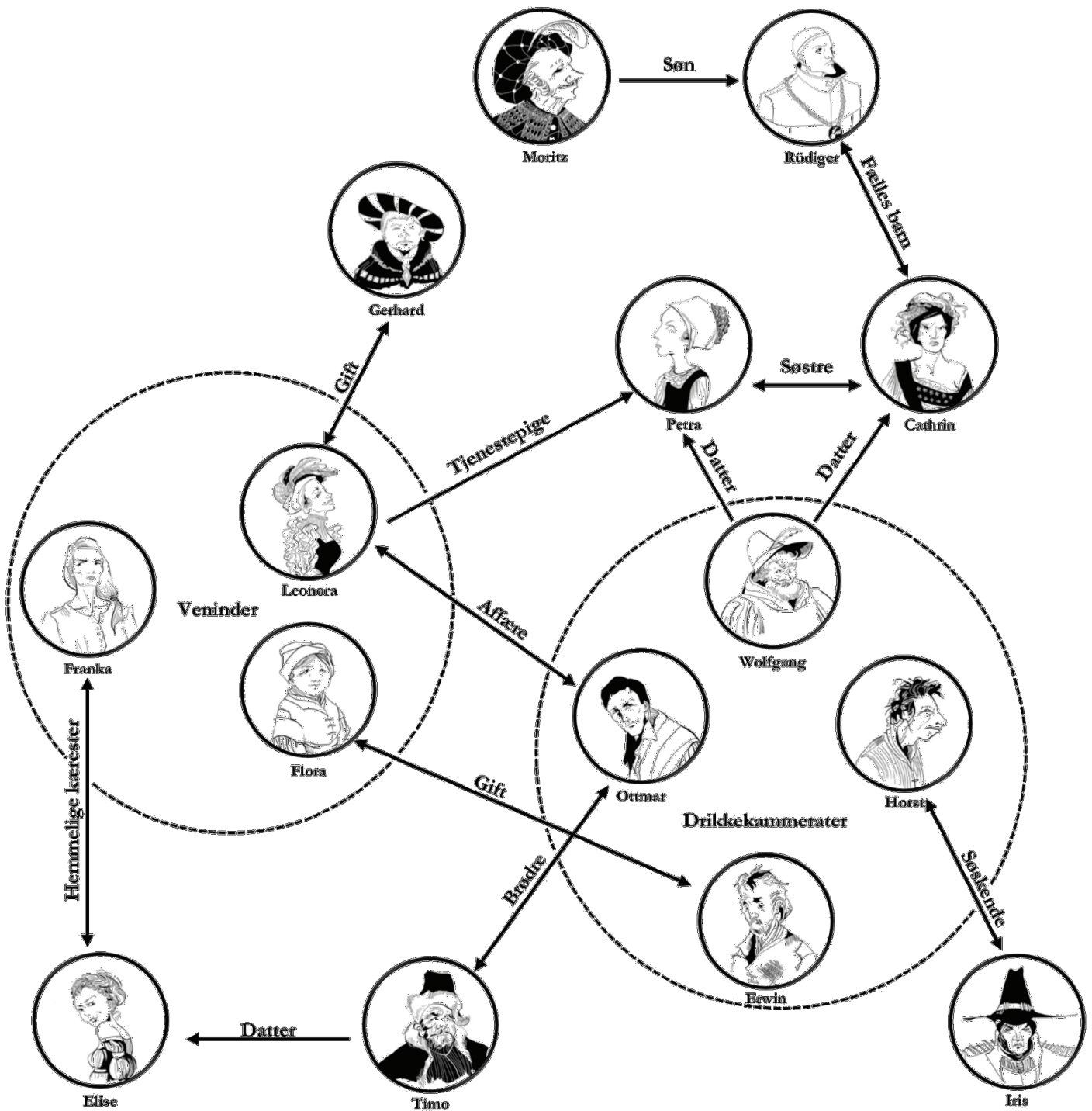
Fritz: Cathrins mand, der døde i krig. Han arbejdede på Moritz' bryggeri.

Thomas: Cathrins søn på fire. Officielt er Fritz faderen, men i virkeligheden er det Rüdiger.

Sigi og Johan: Erwin og Floras børn på henholdsvis 11 og 8 år.

Nære relationer

Flora

Bondekone, 33 år

Flora er en vedholdende og pragmatisk bondekone, der kæmper for at få sin familie igennem hårde tider. Flora giftede sig i sin tid med **Erwin** af kærlighed, men det er gået dem skidt, for Erwin har været forfulgt af uheld og har haft svært ved at forvalte deres gård. Nu kæmper Flora dagligt for at sikre mad til deres to børn. Hun ønsker samtidig at skjærme de sidste rester af sin kærlighed til Erwin, men hans dårlige humør og deres desperate situation gør det sværere og sværere.

Som ung bejlede både småbonden Erwin og storbonden **Timo** til hende. Timo var for nyligt blevet enkemand og var et klart bedre parti, men Flora valgte med hjertet og giftede sig med Erwin. Han var så hjælpsom, opmærksom og optimistisk. Hun følte, at de to ville kunne klare alt sammen. De har sammen fået to dejlige børn, men med årene har kærligheden fået svære kår for intet lykkes med deres lille gård.

Flora kan se, hvordan Erwin slider og kæmper, men lige lidt hjælper det. Jorden på gården er ujævn og stenet, og så rammes de igen og igen af små ulykker. Taget styrtede sammen på deres gamle lade. Deres hest snublede i et mudderhul og brækkede benet. Der gik råd i kornet et efterår. Erwin har mange forskellige teorier om årsagen: At han er født under en uheldig stjerne. At nogen er ude efter dem og måske endda har forbandet dem. At det alt sammen er Timos skyld. Han er for eksempel helt sikker på, at Timo år efter år finder på nye undskyldninger for at engagere alle byens ledige hænder til et byggeprojekt, netop som Erwin har brug for en ekstra hånd til at få høsten i hus.

Erwin håndterer situationen dårligt. Hun står ved maden, når han kommer ind fra marken og bander og svovler over dagens ulykker. Han snerrer af børnene ved bordet. Flora har lyst til at række ud efter ham og punktere hans vrede. Ja, det går skidt, men han gør det kun værre. Men hun orker end ikke gøre forsøget længere. Den mand hun giftede sig med, den kærlige og optimistiske Erwin, ser hun næsten aldrig mere. Når Erwin går ned på kroen til sine drikkekammerater, drager Flora ofte et lettelsens suk.

Flora bider tænderne sammen og kæmper. Hun gør det, der skal til, for at hendes børn kan få mad i maven og tøj på kroppen. Flora tjener lidt til husholdningen ved at gå til hånde på andres gårde dog uden at fortælle om det til Erwin. Han har i forvejen rigeligt svært ved at acceptere, at han knapt kan forsørge sin familie ordentligt. De har kun en enkelt ko tilbage, og for ni måneder siden gik Flora til Timo for at bede ham om at lade en af sine tyre bedække den. Hun gik bag om ryggen på Erwin, for han ville aldrig have tilladt det, og han blev da også rasende, da han fandt ud af det. Men hun fik ham efterfølgende modvilligt til at acceptere, at det var sådan, det nu engang var. Nu er koen stor og tyk. Flora håber inderligt på en rask kalv, der kan være med til at vende deres lykke.

Flora er ikke i tvivl om, at Timo stadig er interesseret i at gifte sig med hende. Hun har altid godt kunne lide hans selskab, men har aldrig haft nogen romantiske følelser for ham. Nogen gange, når hun ligger alene i sengen, før Erwin er kommet tilbage fra kroen, overvejer hun, om hun bør lade sig skille, selvom det er ildeset. Hun ved, at det ville give børnene et tryggere liv, men det ville samtidig knuse Erwin fuldstændigt. Flora ved bare ikke, hvor meget mere hun kan klare.

Det er ofte på sådanne aftener, at Erwin lægger sig i sengen ved siden af hende og sagte fortæller, at han har måtte hjælpe den unge, fortvivlede enke **Cathrin** hjem, fordi hun var for fuld. Og at Flora hellere må kigge derned næste morgen for at hjælpe med Cathrins søn Thomas. Det er de aftener, hvor Flora tager Erwin i hånden under dynen og giver sin rigtige Erwin et kærligt klem.

Øvrige relationer

Når familiens ulykke og Erwins humør bliver for meget, søger Flora mod sit eneste frirum: De to veninder **Leonora** og **Franka**. Lige siden de var børn, har de haft et særligt bånd. Flora ønsker dem alt godt i livet. Borgmesterfruen Leonora har altid været ambitiøs og gjort, hvad der passede hende. Hun har sågar en affære med skriveren **Ottmar** ved siden af sit ægteskab til den nu afdøde borgmester Walter. Nu er Leonora blevet gift med den nye borgmester **Gerhard**, men Flora tror, at det havde været bedre for hende at vælge Ottmar. Flora beundrer mølleren Frankas selvstændighed. Franka har for mange år siden fortalt dem, at hun er tiltrukket af kvinder frem for mænd, men har holdt meget lav profil med sin præference. På det seneste har Franka virket mere smilende, og Flora spekulerer på, om hun måske har fundet kærligheden. Flora under hende det virkeligt, men er samtidig bekymret for, hvad der vil ske med Franka, hvis et sådant forhold bliver kendt.

Spørgsmål

Hvad skal der til, for at Flora opgiver håbet om at genfinde sin Erwin?
Hvor langt vil Flora gå, hvis hendes nærmeste trues?

Stikord: Vedholdende, pragmatisk, loyal, romantiker, hårdfør, omsorgsfuld.

Wolfgang

Smeden, 43 år

Wolfgang er byens joviale og nysgerrige smed. Han går meget op i sit omdømme, men har samtidig travlt med at følge med i andres affærer og elsker at kunne fortælle en god historie. Det er hans store skam, at han selv har været nødsaget til at slå hånden af sin temperamentsfulde ældste datter. Al hans kærlighed går i stedet til hans yngste datter, der opfører sig, som han har opdraget hende til.

Wolfgang er en stor mand med rungende latter, barkedede næver og nysgerrige øjne. Han plejer at bryste sig af, at der ikke er noget i Torfenheim, der er værd at vide, som han ikke ved. Hans smedje er byens pulserende hjerte. Folk kommer ikke kun forbi for at få skoet en hest eller smedet en fåresaks, men også for at få nyt om, hvad der rører sig i byen. Hvem er ved at skrabe kistebunden? Hvor knirker ægteskabet? Hvem sender lange blikke efter hinanden? Wolfgang har altid styr på, hvad der foregår rundt omkring i de små hjem, og hvis ikke skal han nok finde ud af det. Han har altid anset Torfenheim for en by med gode og hæderlige folk, der kommer hinanden ved og bekymrer sig om deres naboer. Inde i de store byer kan man slippe afsted med hvad som helst, og ingen ser skævt til uanstændig opførsel. Sådan er det ikke her i Torfenheim.

Wolfgang anser sig selv som et ordentligt menneske, og han har altid følt det som sin pligt at opdrage sine døtre til at blive det samme. Hans hustru døde for mange år siden og efterlod ham alene med deres to piger. **Petra** er hans yngste datter, som han elsker højt. Hun opfører sig altid dydigt og anstændigt, og han er stolt som en pave over, at hun er blevet tjenestepige på selveste borgmestergården. Det ville hendes mor også have været. Højdepunktet på Wolfgangs dag er altid, når Petra kigger forbi smedjen med sin kurv under armen.

Cathrin er hans ældste datter, og Wolfgang skammer sig over hende. Han har gjort sit bedste for at få en ordentlig kvinde ud af hende, men hun har altid været så temperamentsfuld og egenrådig. Hun var ellers blevet godt gift med bryggersvenden Fritz til Wolfgangs store fortrøstning, og de havde sammen fået en sund og rask søn, som fyldte hans hjerte med glæde. Sidste år meldte Fritz sig til at kæmpe i baronens hær mod de invaderende horder fra nord for at vinde hæder og ære til familien. Wolfgang glædede sig til at kunne viderefortælle alle Fritz' beretninger og heltehistorier, men sådan gik det ikke. Fritz kom aldrig hjem, og Cathrin bebrejdede sin egen fader for mandens død. Wolfgang kunne ikke se sig fri for at føle et stik af skyld for at have opildnet Fritz til at drage afsted, men den måde, Cathrin teede sig på, var uforvarselig. Til Fritz' gravøl drak hun sig fuld og pegede fingre af ham og ikke nok med det; i alle påhør ønskede hun, at Kaos måtte tage ham. Sådan en opførsel er uhørt og decideret farlig, for man ved aldrig, hvem der kan finde på at opfylde den slags hårde ord og ønsker. Wolfgang så ikke anden udvej end at slå hånden af sin datter for at redde familiens gode navn og rygte. Nu kommer hun lige så meget på kroen, som han gør, men hun passer mest sig selv og sin brændevin. Det piner ham at se, hvordan Cathrin synker hen i druk, vrede og mørke, og hans tanker går ofte til hendes stakkels, lille søn Thomas, som er overladt til Cathrins luner. Mest piner det ham dog, at det nu også er hans egen familie, man fortæller historier om rundt omkring i byen.

Øvrige relationer

Wolfgang ynder at nyde et godt krus øl og en god historie på kroen med sine drikkevenner. Tørvegraveren **Horst** og småbonden **Erwin** er nogle sørgelige skæbner på hver deres måde. Horst lever alene ude i mosen og ønsker sig tilbage til tabte tider, og Erwin er ved at drive både sin gård og sit ægteskab i sæk. Wolfgang nyder alligevel deres selskab, for de er altid ivrige efter at høre, hvad der foregår i byen, i hvert fald når historierne ikke handler om dem. Skriveren **Ottmar** er den sidste del af deres uformelle firkløver. Han drog i sin tid afsted til storbyen for at ødsle sin families penge væk på ikke at blive til noget, og han kommer ofte med smarte bemærkninger, der skal vise, hvor klog han er. Han kan dog være en god kilde til, hvad der foregår hos de finere folk i byen, hvis man stiller ham de rigtige spørgsmål.

Spørgsmål

Kan Wolfgang give køb på sit omdømme for sine døtres skyld?
Hvad kan få Wolfgangs selvbillede til at krakelere?

Stikord: Jovial, nysgerrig, selvretfærdig, overfladisk, sladrende.

Rygter

- Mølleren **Franka** er dybt forgældet til bryggeren **Moritz**, og det har udviklet sig til en affære.

- **Erwin** er så fattig, at de kun har en enkelt ko på gården. Det var kun fordi hans hustru **Flora** tiggede **Timo**, at storbonden lod sin tyr bedække den.

- Den nye borgmester **Gerhard** kommer godt ud af det med sin hustru **Leonora**. Ikke mindst i sovekammeret.

- **Timo** og **Flora** er forelskede i hinanden, og hun holder kun fast i **Erwin**, fordi det ville være uanstændigt at forlade ham.

- Præsten **Rüdiger** har et uægte barn i byen, og hans fader **Moritz** dækkede over skandalen.

Moritz

Bryggeren, 45 år

Moritz er en driftig og ambitiøs handelsmand, der altid har været sin egen lykkes smed. Hans livsværk er byens bryggeri, som har gjort ham til en holden og magtfuld mand. Moritz har altid været i strid med storbonden **Timo**, hvis position som byens mest indflydelsesrige indbygger er blevet truet i takt med, at Moritz rigdom voksede. Moritz er enkemand og har en voksen søn, **Rüdiger**, som han elsker højt. Forholdet mellem dem er gået skævt, men Moritz håber at kunne klinke skårene, så hans søn vil føre bryggeriet videre. Tiden er dog ved at rinde ud for ham.

Moritz' far drev byens bryggeri uden ambition. Han var en svag og simpel mand, der lod sig træde på af storbonden Timos slægt og forsøgte at indsmigre sig hos dem i stedet for selv at drive det til noget stort. Moritz er ikke som sin far. Han knoklede som en gal, studerede de nyeste og mest avancerede bryggeteknikker, og han lod aldrig en mulighed gå sin næse forbi. Med tiden udviklede Moritz det lille, ydmyge bryggeri til et af de mest velrenommerede bryggerier i hele Middenland. Efter krigen mod nord brød ud, har han især tjent godt på at levere store mængder øl til baronens hær, selvom de sidste par års dårlige høst har gjort det svært at levere. Moritz ønsker sig ikke noget mere end, at hans søn Rüdiger vil føre hans livsværk videre.

Lige fra barnsben har Rüdiger opført sig uansvarligt og tankeløst, men Moritz har altid haft tålmodighed med ham. Han vidste, at det bare var en fase den unge, rodløse mand skulle igennem. En dag ville han være klar til at overtage bryggeriet. For fem år siden fortalte Rüdiger, at han havde gjort smedens datter **Cathrin** gravid og bad sin far løse problemet. Moritz overtalte bryggersvend Fritz, der i forvejen havde et godt øje til pigebarnet, til at gifte sig med hende for en god pose penge. Det var Moritz' måde at vise sin kærlighed på. Da Rüdiger en dag pludselig erklærede, at han ville drage til Altdorf for at blive Sigmar-præst, troede Moritz først, at det var en af hans sædvanlige griller. Sønnens toneleje og målrettede blik fik ham hurtigt til at indse, at han mente det. Moritz så alle sine store planer for Rüdigers fremtid styrte i grus, og skænderiet, der fulgte, var hårdt og uforsonligt. Moritz nægtede at spendere så meget som en enkelt mønt på, at Rüdiger skulle spille sit liv på at blive præst.

Moritz nærrede et naivt håb om, at hans søn snart ville komme til fornuft og indtage sin rette plads som brygger, men Rüdiger bøjede sig aldrig. I stedet tilbød Timo at betale for Rüdigers ophold i Altdorf, og da Rüdiger efter flere års fravær vendte hjem igen for at overtage hvervet som præst i Torfenheim, var afstanden mellem far og søn større end nogensinde. Moritz' hustru kunne måske have mæglet imellem dem, men hun var død i årene, der var gået.

Nu går rygten i byen om, at Timo har tænkt sig at lade sin datter **Elise** gifte sig med Rüdiger. Et ægteskab med Elise vil betyde, at bryggeriet sandsynligvis vil blive solgt eller afviklet på anden vis, og det kan Moritz ikke bære. Han har derfor lagt sin egen plan. Møllerens datter **Franka** arvede sin forgældede faders vandmølle for nogle år siden, og de fleste indbyggere ser skævt til hende. Det er ikke normalt, at en kvinde udfører en mands arbejde, men det er Moritz ligeglad med. Hun er dygtig og flittig, og det respekterer han. På Frankas opfordring købte han hendes faders gamle gæld og gav hende en rimelig rente. Det var selvfølgelig ikke blot gjort af hans hjertes godhed, og han bruger gælden til at presse hende til at tage overpriser for at male Timos korn og vente med det til sidst. Med tiden er han begyndt at holde mere og mere af hende, og han ser et stort potentiale i hende. Moritz har forliget sig med, at Rüdiger aldrig vil blive brygger, men han har ikke opgivet håbet om, at bryggeriet skal blive i slægtens hænder. Hvis Franka blev gift med Rüdiger, ville hun kunne drive både møllen og bryggeriet i sønnens navn, mens Rüdiger selv kunne koncentrere sig om sin præstegerning.

Moritz frygter, at Rüdiger ikke kan overtales. Måske hvis de havde været på bedre fod. I løbet af mange søvnløse nætter forbander Moritz, at han ikke fra start accepterede, at Rüdiger var blevet sin egen mand. Han elsker sin søn, og han har altid kun villet ham det bedste.

Moritz har ikke lang tid tilbage. Han lider af en smertefuld lungesygdom, som dag for dag tærer på hans kræfter og som snart vil tage livet af ham. For nylig fik Moritz et ildebefindende under et besøg i vandmøllen. Han fik Franka til at sværge tavshed om, at han havde hostet blod op på hendes gulv. Han har ikke råd til at fremstå svag, hvis hans planer skal lykkes.

Øvrige relationer

Den nye borgmester **Gerhard** er en fornuftig, ung mand, og han danser ikke efter Timos pibe, som dennes lillebrors Walter gjorde. Moritz ved fra sine kontakter, at Gerhard skal sikre baronens interesse i, at bryggeriet bliver ved med at forsyne hæren med øl. Det kan udnyttes i striden med Timo. Borgmesterfruen **Leonora** har store visioner for Torfenheims fremtid, og hun var derfor en naturlig allieret for Moritz i tiden under den gamle borgmester. Moritz har indviet hende i sine planer om ægteskab mellem Franka og Rüdiger. Hun er nemlig barndomsveninde med Franka og kan trække i trådene for bryggeriet og byens bedste.

Spørgsmål

Er Moritz i stand til at opgive sit livsværk for at søge forsoning med Rüdiger?

Vil Moritz se muligheder eller udelukkende vanvid, når først hekseprocessen tager fart?

Stikord: Driftig, stolt, opportunistisk, fordomsfri, desperat.

Regler & Råd

Regler

- Man kan anklage roller, bagtale dem eller ved et uheld inkriminere dem.
Lægger man et Kaostegn, hænger mistanken ved.
- Ét Kaostegn: Rollen er mistænkt for at være heks.
- To Kaostegn: Rollen skal brændes.
- **Regler for akterne:**
 - **Første akt:** Én rolle fra 1. gruppe skal brændes. Kaostegn kan også lægges på 2. gruppe.
 - **Anden akt:** To roller fra 1. og 2. gruppe skal brændes. Kaostegn kan lægges på alle.
 - **Tredje akt:** Mindst tre roller skal dræbes. Alle er i spil.
- I beholder Kaostegn mellem akter. I alt får I fire i løbet af scenariet (1+1+2).

Gode råd om spil

- Brug jeres roller til at skabe fælles historier, som I synes er interessante.
- Bring de relationer og konflikter i spil, som du helst vil fokusere på.
- Hold jer ikke tilbage fra at lægge Kaostegn - de skaber udvikling og fremdrift i scenariet.

Tidslinje: Det sidste år i Torfenheim

Vinter

- Flora går til Timo for at få bedækket sin og Erwins sidste ko.
- Borgmester Walter dør af en lungebetændelse.

Forår

- Cathrins mand Fritz falder i krigen.
- Gerhard ankommer til byen.

Sommer

- Gerhard og Leonora bliver gift.
- Petra skriver til Inkquisitionen.

Efterår (nu)

- Heksejægeren er på vej.
- Erwin og Floras ko skal snart kælte.

Sprækker

Ukontrolleret vold

Hævntørst

Brud på kønsroller

Hedonisme

Sygdom

Hemmeligheder

Løgne

Ambition

Spiller 5

Erwin - Rüdiger - Leonora

Rolleoversigt

1. gruppe

Horst. Tørvegraver, 43 år.

Horst er en ensom mand, der om dagen går alene ud i marsken og graver tørv. Han er tit på kroen, hvor han brokker sig over, at folk har glemt den jævne mand. Han er bror til heksejægeren Iris.

Flora. Bondekone, 33 år.

Flora er gift med småbonden Erwin, som hun i sin tid valgte over den rigere Timo. Ægteskabet knager, og hun er i tvivl, om hun valgte rigtigt.

Erwin. Småbonde, 34 år.

Erwin er en bonde, der har svært ved at få sit landbrug til at løbe rundt. Han er gift med Flora, og engang var de lykkelige. Han bruger meget af sin tid på kroen, hvor han bander over sit uheld.

Cathrin. Enke, 22 år.

Cathrins mand Fritz drog i krig mod Kaos og kom aldrig hjem, og hun er siden forsumpet i druk. Hun bebrejder sin far, smeden Wolfgang, at han ansporede Fritz. Præsten Rüdiger er i hemmelighed far til hendes søn. Tjenestepigen Petra er hendes søster.

Franka. Møller, 28 år.

Franka er byens møller. Hun er stadig ugift, men formår fint at drive vandmøllen på egen hånd. Hun er i et hemmeligt forhold med storbondens datter Elise. Franka står i gæld til bryggeren Moritz.

2. gruppe

Ottmar. Skriver, 35 år.

Ottmar har studeret i hovedstaden Altdorf, men brugte tiden på at drikke og feste og blev aldrig færdig. Nu lever han en ydmyg tilværelse som skriver i sin hjemby og bruger meget af sin tid på kroen. Han har haft en affære gennem flere år med borgmesterfruen Leonora. Han er lillebror til storbonden Timo.

Rüdiger. Præst, 24 år.

Rüdiger er præst for Sigmar. Han er retskaffen mand, der har studeret i Altdorf. Rüdiger er splittet mellem faderen Moritz og åndsfællen Timo. Som ung jagtede han skörter og gjorde Cathrin gravid, men meget få ved det.

Petra. Tjenestepige, 17 år.

Petra har i flere år tjent Leonora. Hun er kendt som en stiltfærdig og dydig pige, men hun har fået en religiøs åbenbaring og har i hemmelighed tilkaldt en heksejæger. Hun er datter af Wolfgang og søster til Cathrin.

Wolfgang. Smed, 43 år.

Wolfgang er byens smed, men går mere op i at lære al byens sladder at kende og fortælle den videre på kroen. Han har to voksne døtre: Cathrin, som han har slået hånden af og Petra, som han derimod er stolt af.

Elise. Storbondens datter, 20 år.

Elise er en impulsiv ung kvinde, der er vant til at få, hvad hun peger på af sin fader Timo. Hun er snart giftefærdig og et fremragende parti. Elise er i et hemmeligt forhold med Franka.

Rolleoversigt

3. gruppe

Gerhard. Borgmester, 21 år.

Gerhard er udenbys fra og er udpeget af baronen af Middenmoor. Han har fået til opgave at få byen på ret kurs, så øllet kan flyde til baronens soldater. Han er gift med Leonora.

Timo. Storbonde, 49 år.

Timo ejer landsbyens største gård og hans ældste lillebror var borgmester indtil han døde. Han er stadig bitter over, at Flora valgte en anden. Timo har datteren Elise og lillebroren Ottmar. Hans største rival er Moritz.

Moritz. Brygger, 45 år.

Moritz driver et succesrigt bryggeri, der skiber øl til hele Middenland. Han ønsker at sikre sin arv ved at få sønnen Rüdiger godt gift, så bryggeriet kan drives videre, men de er blevet uvenner. Franka står i gæld til ham.

Leonora. Borgmesterfrue, 32 år.

Leonora blev i en ung alder gift med byens tidligere borgmester. Nu har Gerhard fået posten, og hun er blevet gift med ham for at bevare sin indflydelse i byen. Hun har gennem flere år haft en affære med Ottmar. Petra er hendes tjenestepige.

Iris. Heksejæger, 41 år.

Iris er født i landsbyen, men har ikke været der i mange år. Som stor pige havde Iris en grim oplevelse i marsken. Derefter drog hun væk og blev heksejæger, men vender nu tilbage til byen. Hendes bror Horst bor her stadig.

Andre karakterer

Walter: Den afdøde borgmester, der var bror til Timo og Ottmar og gift med Leonora.

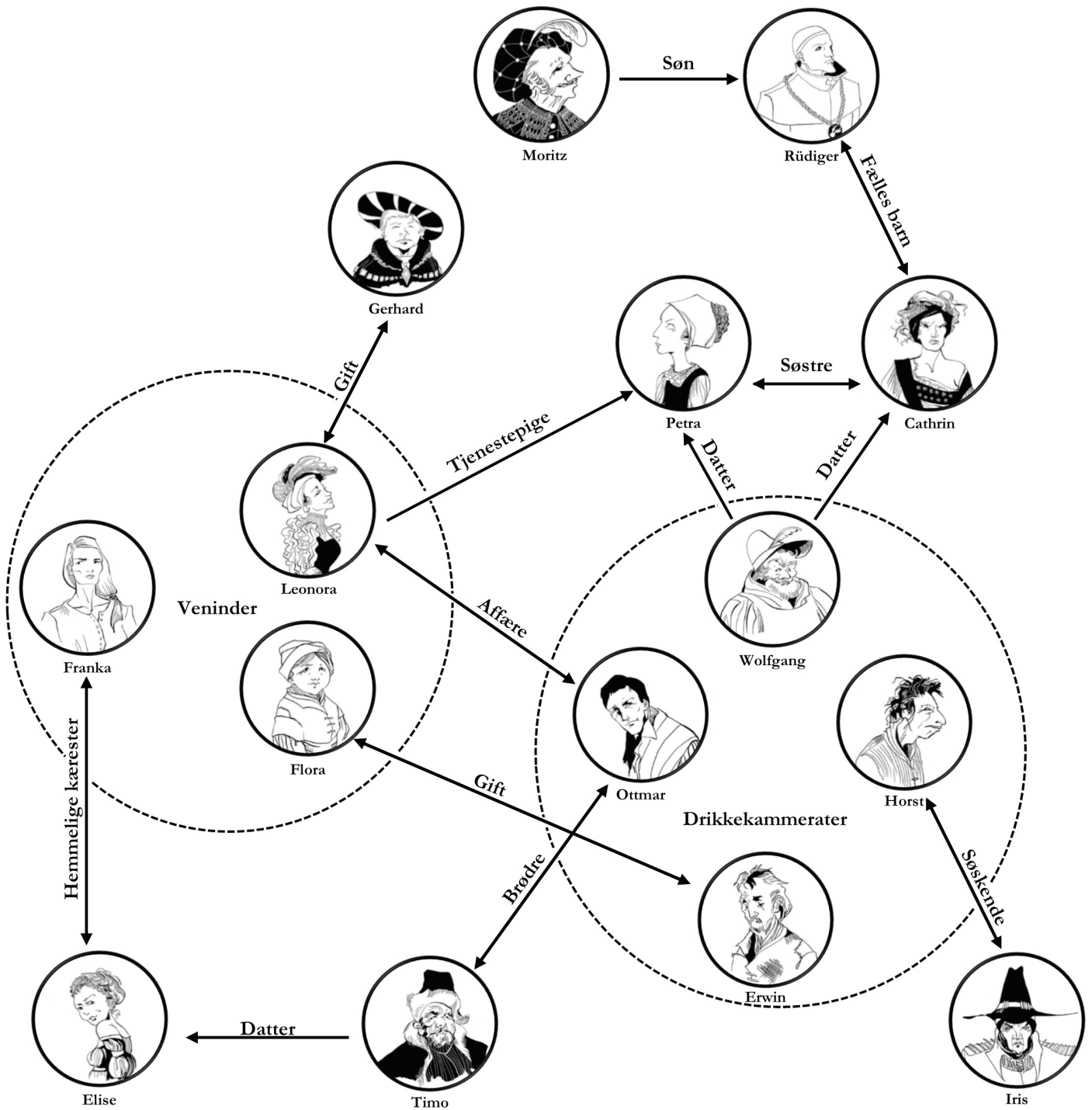
Fritz: Cathrins mand, der døde i krig. Han arbejdede på Moritz' bryggeri.

Thomas: Cathrins søn på fire. Officielt er Fritz faderen, men i virkeligheden er det Rüdiger.

Sigi og Johan: Erwin og Floras børn på henholdsvis 11 og 8 år.

Nære relationer

Erwin

Småbonden, 34 år

Erwin er en uheldig og bitter bonde. Som ung giftede han sig med sit livs kærlighed **Flora** og følte sig som verdens heldigste mand. Sammen har de to børn, men der ånder langt fra familieidyl i det lille hjem. For det går rigtig skidt med gården. Erwin slider som et bæst, men intet lykkes. Hans dårlige humør er ved at slide Floras kærlighed op, men han kan ikke stoppe sig selv.

Erwin siger ofte selv, at han er født under en uheldig stjerne. Lige meget hvor hårdt han arbejder, smuldrer alting i mellem fingrene på ham. Han arvede en lille gård fra sine forældre med stenet og ujævn jord, men som årene er gået, har jorden givet mindre og mindre. Og så er der alle uheldene - taget der styrtede sammen i den gamle lade. Hesten, som snublede i et mudderhul og brækkede benet. Råd i kornet. Listen er så lang, at det næsten er unaturligt.

Erwin føler, at det meste af byen griner bag hans ryg. Og når han er i sit allersorteste humør, kan han ikke lade være at tænke, at alt hans uheld er nogens værk. En art hekseri. For længe siden troede Erwin ellers, at hans lykke var gjort. Han var 19, da han friede til Flora. Han frygtede hendes svar, for der var en rival. Storbonden **Timo** var lige blevet enkemand. Men hun sagde ja og kyssede ham blidt. Hun valgte Erwin og valgte kærligheden, som hun selv sagde det.

Flora er en god kone. Hun får meget ud af lidt og er en god mor for deres børn. Erwin elsker hende stadig. Det eneste, han nogensinde har ønsket sig, var at gøre Flora lykkelig og stolt af ham. Men når han kommer ind i huset efter en lang dag i marken, kan han ikke lade være med at sætte sig ved det store bord i køkkenet og bande, klage og rase over alt uheldet og alle uretfærdighederne. Imens står Flora med ryggen til ovre ved ildstedet og ordner aftensmaden. Hun siger ikke rigtig noget, men han kan se hendes skuldre synke. Han har tit lyst til at stoppe sin ordstrøm, tage hende i sine arme og love, at alt vil blive godt igen. Men han kan ikke.

En af årsagerne til Erwins uheld er nem for ham at udpege: Timo. Storbondens mange marker grænser op til Erwins få. Men selvom Erwin har lidt jord, er der aldrig folk at hyre, når han skal høste, for da er alle ledige hænder pludselig engageret til at udbygge en lade eller lignende hos Timo. Og det er bare et eksempel. Erwin er sikker på, at Timo generer ham bevidst. Han fantaserer næsten dagligt om at gå over til Timo, rive ham ud af den fine stue og bare give slip og lade slagene regne ned over svinet. Flora valgte Erwin, og det er på tide, at Timo accepterer det.

Det er ikke længe siden, at Erwin og Flora havde et skænderi om Timo. Flora var gået til storbonden med deres sidste ko og havde overtalte ham til at få koen bedækket af Timos tyr. Da Erwin opdagede, at koen var drægtig, forklarede Flora sammenhængen. Nu er der ikke længe til koen skal kælve, hvilket er en lille trøst, men Erwin kan ikke slippe tanken om, at Flora gik til hans værste rival med hatten i hånden. Han frygter, at det ikke er sidste gang, de har set hinanden bag hans ryg.

De fleste aftener går Erwin på kroen. Her mødes han med sine venner og forsøger at drikke det dårlige humør væk. Smeden **Wolfgang** er en fin fyr, der altid er god for en sjov historie om andres problemer, selvom Wolfgang ikke holder sig for god til også at sladre om Erwin. Skriveren **Ottmar** kan være et nedladende røvhul, men hans syrlige perfiditeter går på høj som lav. Han er Timos bror, men er ikke bleg for at svine Timo til, og så kan meget jo tilgives. Tørvegraveren **Horst** er Erwins bedste ven. Han går alene i mosen hver dag, og han er aldrig blevet gift. Han kan godt være lidt sær, men han er en guttermand, når Erwin skal bruge et nap med noget. Og Horst bryder sig heller ikke om rige svin som Timo, der rager til sig og skider på den jævne mand.

Øvrige relationer

Cathrin er Wolfgangs ældste datter, men de har ikke været på talefod siden hendes mand Fritz' begravelse. Nu drikker hun sig ofte fra sans og samling på kroen. Wolfgang ignorerer hende, men Erwin kan ikke lade være at tænke på hendes lille søn Thomas, så han hjælper hende hjem i seng, når hun har fået for meget. Når han kommer hjem, fortæller han det til Flora. Dagen efter går Flora tit ned og hjælper med Thomas. De aftener søger Floras hånd Erwins, og hun giver ham et kærligt klem. Ligesom i gamle dage.

Mølleren **Franka** er god nok. Hun giver Erwin rimelige priser og prioriterer hans korn på lige fod med alle andres. **Leonora** er borgmesterens kone. Hun og Franka er Floras tætteste veninder. Hvor Erwin ingen kvaler har med Floras venskab med Franka, er han langt mere usikker på Leonora, der tidligere var gift med Timos lillebror Walter. Hvad mon hun siger om Erwin, når hende og Flora taler i fortrolighed?

Spørgsmål

Er Erwin i stand til at bryde ud af sin negative spiral?
Tør Erwin udfordre Timo?

Stikord: Hårdtarbejdende, uheldig, selvmedlidende, sortseende, beskyttende.

Rüdiger

Sigmar-præsten, 24 år

Rüdiger er Torfenheims unge og retskafne Sigmar-præst. Han har dedikeret sit liv til at vejlede byens indbyggere og værne dem mod indflydelse fra Kaos. Det er hans pligt som Sigmars tjener at sørge for deres sikkerhed og velbefindende, og både deres liv og sjæle er i hans hænder. Selvom tiderne er dystre og stemningen i byen anspændt, er Rüdiger sikker på, at Kaos ikke har taget hold i byen. Rüdiger skulle oprindeligt en dag have overtaget byens store bryggeri efter sin far **Moritz**, der aldrig har tilgivet ham, at han valgte præstegerningen frem for at føre hans livsværk videre.

Som helt ung var Rüdiger rodløs. Han skulkede fra sine pligter, når det passede ham, og han løj for at få sin vilje. Han var også om sig med pigerne. For fem år siden kærestede han kortvarigt rundt med **Elise**, der var datter af hans fars rival, storbonden **Timo**. Da hun gjorde det forbi, gik han hurtigt videre til smedens ældste datter **Cathrin**, som han gjorde gravid. Frem for at tage ansvaret på sig gik han til sin far. Moritz havde som altid en løsning, og kort efter giftede bryggersvenden Fritz sig med Cathrin. Rüdiger følte da et pludseligt stik af skyld over for både Cathrin og sin ufødte søn, men det var for sent at gøre noget ved det. Fra den dag var noget forandret i ham.

Han begyndte at komme i byens lille Sigmar-tempel. Nogle gange sad han for sig selv i stilhed. Andre gange talte han med den gamle præst. Om ansvar, om pligt og om ordentlighed. I templet fandt han ro og klarsyn, og han besluttede sig for at ændre den kurs, der var udstukket for ham. Rüdiger meddelte sin far, at han ville drage til Altdorf for at blive præst og tjene Sigmar. Skænderiet, der fulgte, var uforsonligt. De vekslede mange vrede og hårde ord, og hans far erklærede, at han ikke ville betale en eneste mønt til, at Rüdiger kunne spille sit liv som præst. Inderst inde havde Rüdiger nok aldrig forventet forståelse fra sin far. Moritz har altid været en opportunistisk mand uden problem med at bøje hverken moral eller love, så længe det gavner bryggeriet.

Storbonden Timo stod heldigvis klar med en udstrakt hånd. Han ville betale for Rüdigers studier, og den unge mand drog til akademiet i Altdorf og blev oplært som præst for Sigmar. Da Rüdiger færdiggjorde sit studie, blev han kaldt ind på ærkelektorens kontor. Han skulle drage hjem til Torfenheim og overtage præsteembedet i byen, da den gamle præst netop var død. Det er nu hans ansvar og pligt at beskytte byen mod Kaos.

Rüdiger tager sit embede meget seriøst og gør alt for at leve som et godt eksempel med en beskeden og ærlig livsførelse. Han har fået et vigtigt hverv i en svær tid. Hele riget er under pres, og frygten for Kaos hersker overalt. Nogle præster og heksejægere tyer til bålet som den første og nemmeste løsning, og alt for mange uskyldige bliver brændt. For nylig har Tjenestepigen **Petra** betroet Rüdiger, at Sigmar har vist sig for hende i drømme og fortalt, at der er hekse i Torfenheim. Selvom han ikke er i tvivl om, at hun selv tror på det, er Rüdiger overbevist om, at hun tager fejl. Hvis Kaos havde haft nogen form for indflydelse i Torfenheim, ville han have vidst det. Han har forsøgt at lægge låg på sagen indtil videre for ikke at handle overilet. Stemningen i byen er anspændt nok, som den er.

Rüdigers mor døde, mens han var på akademiet, og han er fortsat ikke på god fod med sin stædige far. Han ønsker inderst inde en forsoning, men har svært ved at tilgive og komme Moritz i møde, så længe faren ikke lægger sin amoralske livsførelse om. Og så er der hans egen søn. Thomas er fire år nu, og han er faderløs. Cathrin har mistet sin mand Fritz i krigen i nord og er nu fuld af sorg og vrede. Hun drikker og har endda lagt sig ud med sin far, smeden Wolfgang, som hun bebrejder, at Fritz tog afsted.

Rüdiger har nået en alder, hvor han burde gifte sig. Det mest ordentlige ville være at fri til Cathrin, men han har ikke følelser for hende. Efter sin mands død er hun endt i en nedadgående spiral, som han ville ønske, han kunne hjælpe hende ud af, men hun lukker ham ikke ind. Han kan heller ikke lade det komme for dagens lys, at Thomas er født udenfor ægteskab. Hvis det var alment kendt, at han var en bastard, ville byen sky mor og søn endnu mere. Så Rüdiger holder på sin hemmelighed.

I stedet er Rüdiger begyndt at tænke på sin gamle kæreste, den kønne og kvikke Elise. Han kommer godt ud af det med hendes far Timo, og Timo har mere end én gang ladet en bemærkning falde om, at det er på tide at få Elise godt gift. Rüdiger er dog usikker på, om hun overhovedet er interesseret i ham.

Øvrige relationer

Gerhard er byens unge borgmester, og han er nytillkommer til byen. Han fremstår kompetent og venlig, men Rüdiger er usikker på hans egentlige karakter. Han siger mange af de rigtige ting, men Rüdiger er i tvivl om, hvorvidt han for alvor forstår vigtigheden af den åndelige kamp mod Kaos.

Spørgsmål

Hvor langt vil Rüdiger strække sig for at blive forsonet med sin far?
Kan Rüdiger komme i tvivl om, hvorvidt Kaos har inficeret byen?

Stikord: Mådeholdende, stædig, ordentlig, retfærdig, dedikeret.

Leonora

Borgmesterfruen, 32 år

Leonora er byens visionære og handlekraftige borgmesterfrue. Hun har politisk talent og har taget kampen op mod de konservative kræfter, der holder alt fremskridt i byen tilbage. Hun blev gift med den noget ældre borgmester for indflydelsens skyld, men hun indledte snart efter en affære med hans lillebror. Da hendes mand døde, stod Leonora ved en skillevej, hvor hun kunne have givet køb på magten for at være sammen med sin elsker i det åbne. I stedet valgte hun at blive gift med den nye, unge borgmester **Gerhard** for at bevare sin magtposition i byen.

Borgmesterposten har i mange generationer været i hænderne på byens forstokkede og traditionsbundne storbondeslægt, og det har fået Torfenheim til at stivne i sin udvikling. Der bliver aldrig stillet spørgsmålstegn ved traditionerne. Nye idéer og tiltag bliver slået ned som ukrudt, inden de får lov til at spire. Hvorfor skal magten altid tilfalde de mindst egnede? Hvorfor skal alting stå i stampe? Hvorfor kan en kvinde som hende ikke blive borgmester? Leonora kunne måske bare være flyttet til en af de større byer, hvor nytænkning og fremskridt hersker, men Torfenheim er hendes hjem. Det er her, hun er vokset op. Det er her, hendes veninder er. Og Leonora er ikke typen, der stikker halen mellem benene.

Leonora var en ung pige, da hun giftede sig med byens borgmester, Walter. Han var godt 15 år ældre end hende og den mellemste søn i storbondeslægten. Hun elskede ham ikke, men havde alligevel selv trukket i trådene for at få ægteskabet til at falde på plads. Gradvist fik hun Walter til at lytte til sig i stedet for hans tilbageskuende storebror, **Timo**.

Leonora ønskede at se Torfenheim udnytte byens placering ved floden til at gøre den til et handelscentrum i hele Middenmoor. I takt med at byen voksede sig større og handlen trivedes, ville Torfenheim stille og roligt blive påvirket af nye tanker udefra gennem tilreisende handelsfolk. Hendes største allierede har vist sig at være bryggeren **Moritz**, som selv har været med til at udvikle byen i takt med, at han har udvidet sit bryggeri.

I mange år har Leonora haft en affære med **Ottmar**, byens skriver og Walters lillebror. Ottmar er bitter over, at han ikke har drevet det videre i livet og kan til tider blive ramt af en særdeles ucharmerende melankoli og selvynk. Til gengæld ulmer der også en indre glød inde i ham, som hun føler sig draget imod, og det er den bedste sex, hun nogensinde har haft. De kan blive ved i timevis, indtil de til sidst mister al fornemmelse af tid og sted. Leonora vil nødtigt indrømme det, men hun holder faktisk også af det, når de bare ligger og taler sammen i sengen. Hun ved, at Ottmar nærer store følelser for hende, men hun elsker ham ikke. Det ville komplicere tingene unødigt.

Da Walter døde, gjorde Ottmar sig store forhåbninger om at blive udpeget til at overtage storebrorens embede. Nok mest fordi traditionen foreskriver, at en ny borgmester gifter sig med den gamle borgmesters enke. Da det stod klart, at baronen i stedet ville sende en mand udefra, forsøgte Ottmar at overtale Leonora til, at de skulle gifte sig alligevel. Hun var imidlertid ikke parat til at give køb på sin indflydelsesrige position i borgmestergården. Der var stadig for meget, hun ville opnå. Ottmar gjorde det kortvarigt forbi i skuffelse og afmagt, men de genoptog snart affæren.

Den nye borgmester, Gerhard, er en ung mand med både politiske ambitioner og talentet til at bakke dem op. De har hurtigt opnået en fælles forståelse og fortrolighed. Leonoras viden om byen og kendskab til, hvordan man bedst håndterer de forskellige borgere og deres konflikter, har været en uvurderlig hjælp i Gerhards første tid i embedet. Deres sex er fin, men ikke sammenlignelig med hende og Ottmars. Det var en lettelse, da Gerhard afslørede, at han havde kendskab til hendes affære med Ottmar, og at det var fint med ham, så længe hun ikke blev opdaget. Det gør det langt lettere at mødes med Ottmar, og hun gav også Gerhard sin velsignelse til at forfølge andre interesser. Det er selvfølgelig noget, der skal håndteres med den største diskretion, for hvis det kom frem, ville skandalen koste dem dyrt.

Nu da der er en heksejæger på vej til byen, har Gerhard talt om, at de er nødt til at finde en syndebug, så de kan kontrollere processen og gøre den så kort som muligt. Leonora kan godt følge logikken i hans plan, men hun vægrer sig ved at agere dommer over liv og død.

Øvrige relationer

Petra er borgmestergårdens stilfærdige og dydige tjenestepige. Leonora har lagt mærke til, at Gerhard er begyndt at kaste lange blikke efter hende. Bondekonen **Flora** og mølleren **Franka** er hendes fortrolige veninder, og de har altid haft et helt særligt bånd. Den ellers så praktisk anlagte Flora giftede sig af kærlighed med bonden **Erwin**, der har drevet deres gård i sæk. Franka er den yngste af de tre veninder, men Leonora har altid set op til hende for hendes mod. Som ung afslørede Franka for dem, at hun ikke var til mænd, og derfor ingen planer havde om at gifte sig. Nu har Moritz imidlertid fortalt Leonora, at han har planer om at arrangere et ægteskab mellem Franka og sin søn, Sigmar-præsten **Rüdiger**. Ingen af parterne er indviede endnu. Det er en stor mulighed for Franka, og byen har brug for kompetent drift af bryggeriet, når Moritz en dag ikke er der mere. Franka kan jo bare have en affære med en kvinde ved siden af, hvis det er det, hun lyster.

Spørgsmål

Betyder Ottmar mere for Leonora, end hun vil indrømme?
Hvor langt er hun villig til at gå for byens bedste?

Stikord: Intelligent, lidenskabelig, visionær, frisindet, hensynsløs.

Regler & Råd

Regler

- Man kan anklage roller, bagtale dem eller ved et uheld inkriminere dem. Lægger man et Kaostegn, hænger mistanken ved.
- Ét Kaostegn: Rollen er mistænkt for at være heks.
- To Kaostegn: Rollen skal brændes.
- **Regler for akterne:**
 - **Første akt:** Én rolle fra 1. gruppe skal brændes. Kaostegn kan også lægges på 2. gruppe.
 - **Anden akt:** To roller fra 1. og 2. gruppe skal brændes. Kaostegn kan lægges på alle.
 - **Tredje akt:** Mindst tre roller skal dræbes. Alle er i spil.
- I beholder Kaostegn mellem akter. I alt får I fire i løbet af scenariet (1+1+2).

Gode råd om spil

- Brug jeres roller til at skabe fælles historier, som I synes er interessante.
- Bring de relationer og konflikter i spil, som du helst vil fokusere på.
- Hold jer ikke tilbage fra at lægge Kaostegn - de skaber udvikling og fremdrift i scenariet.

Tidslinje: Det sidste år i Torfenheim

Vinter

- Flora går til Timo for at få bedækket sin og Erwins sidste ko.
- Borgmester Walter dør af en lungebetændelse.

Forår

- Cathrins mand Fritz falder i krigen.
- Gerhard ankommer til byen.

Sommer

- Gerhard og Leonora bliver gift.
- Petra skriver til Inkquisitionen.

Efterår (nu)

- Heksejægeren er på vej.
- Erwin og Floras ko skal snart kælte.

Sprækker

Ukontrolleret vold

Hævntørst

Brud på kønsroller

Hedonisme

Sygdom

Hemmeligheder

Løgne

Ambition

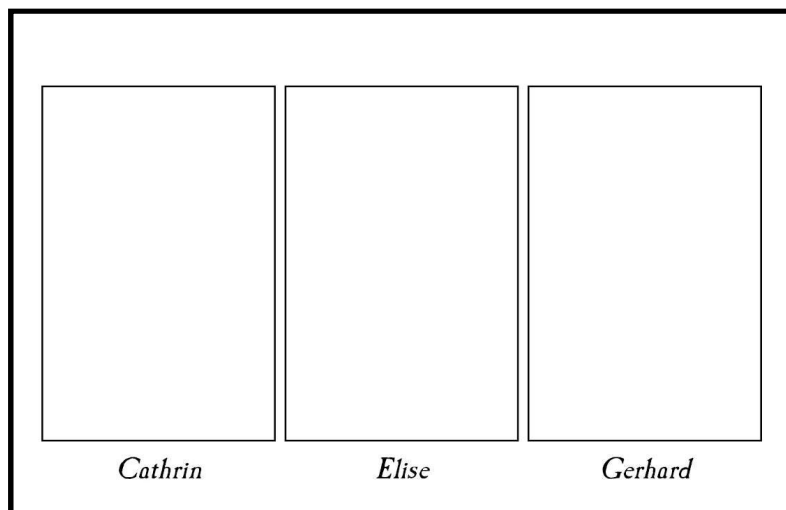
Kære spilleleder

De følgende sider er med spilelementer, som vi selv trykker op til Fastaval, så du kan få dem der i det rigtige format.

Der er 15 kort med rolleportrætter. De har en forside med plads til to Kaostegn og en bagside, hvor portrættet er blegere, til når rollen er død.

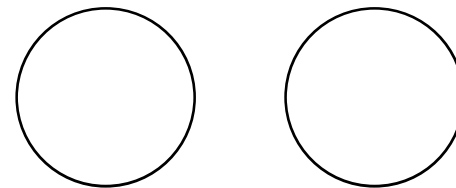
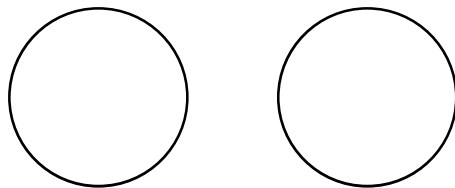
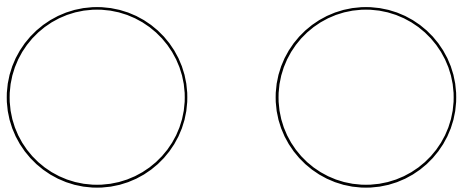
Og så er der fem ark – et pr. spiller – hvor der er plads til at lægge de førnævnte portrætter.

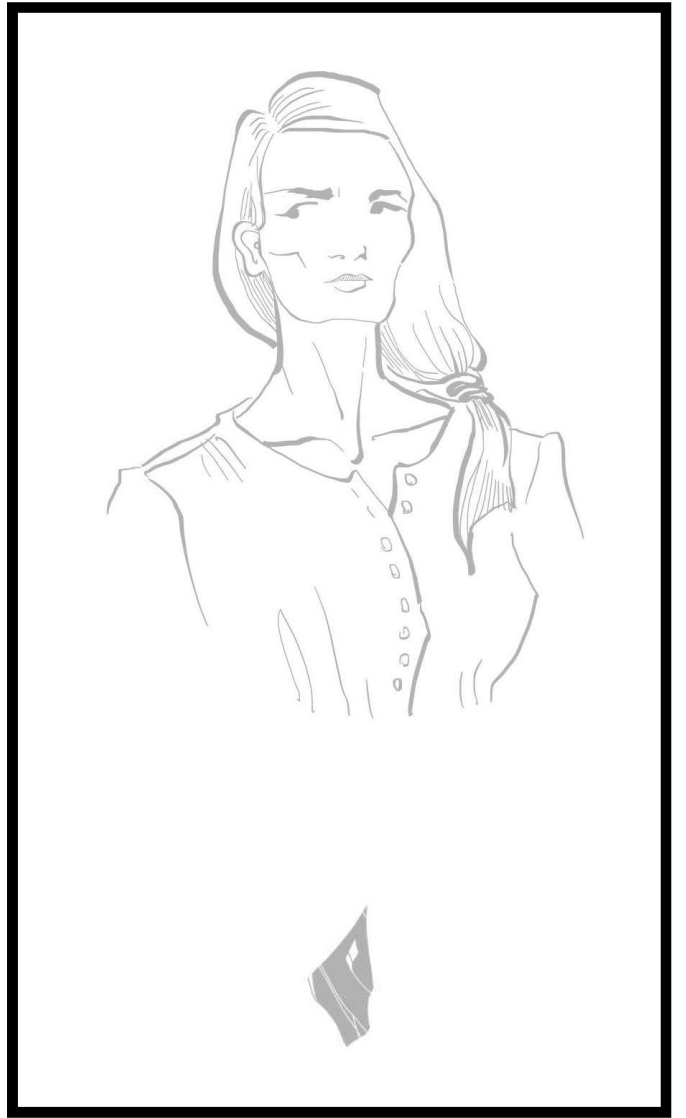
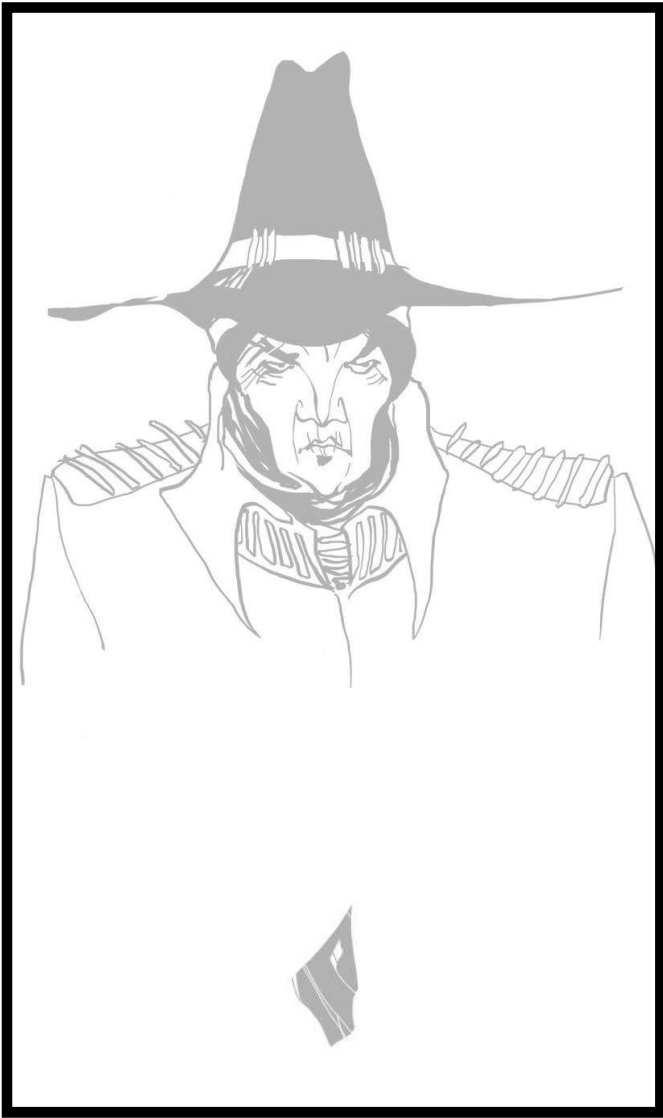
Derudover leverer vi selvfølgelig Kaostegn, Sigmarkors og Kranie.

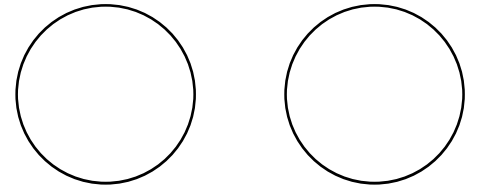
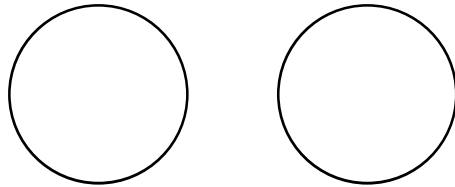
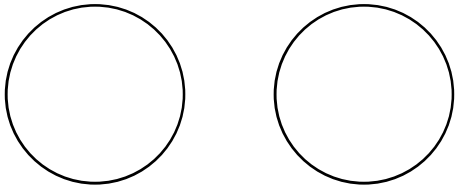

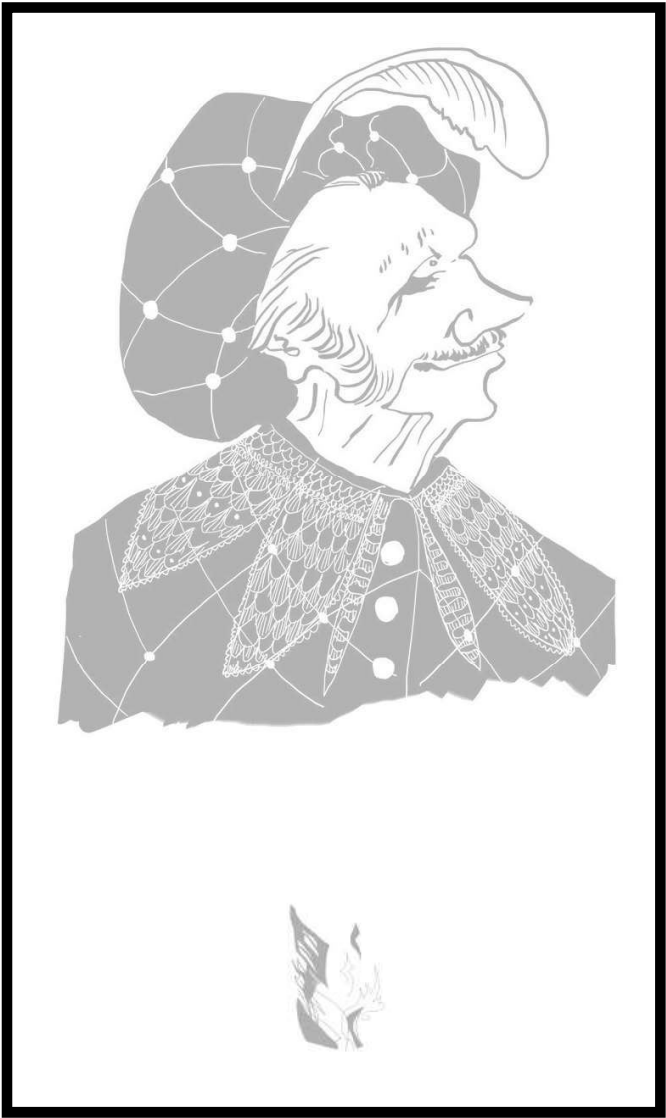

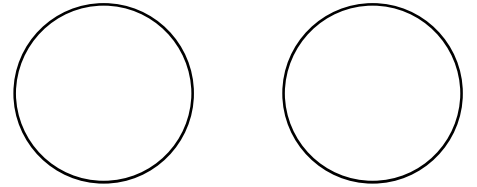
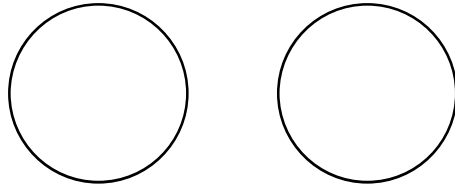
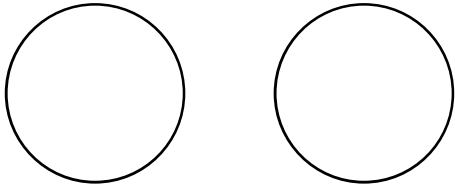

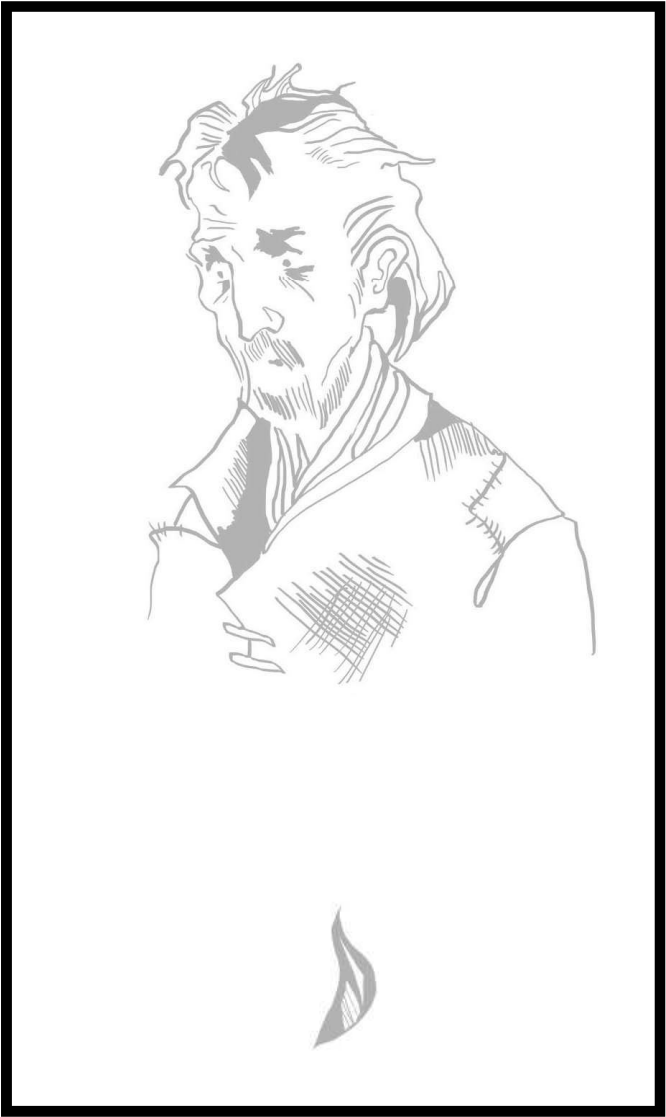
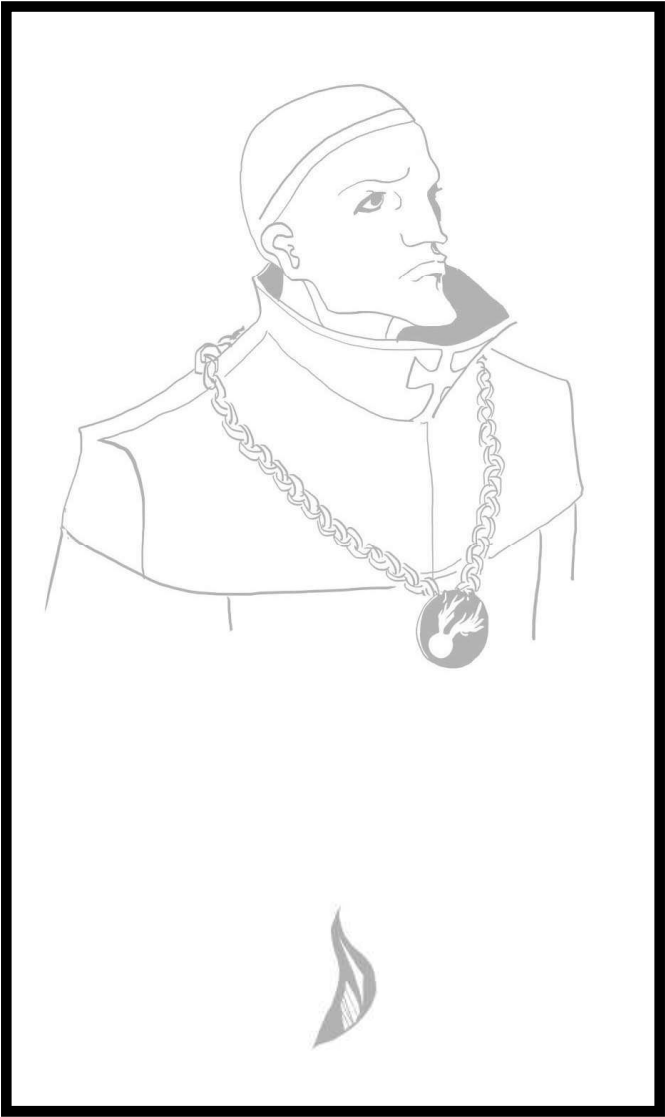

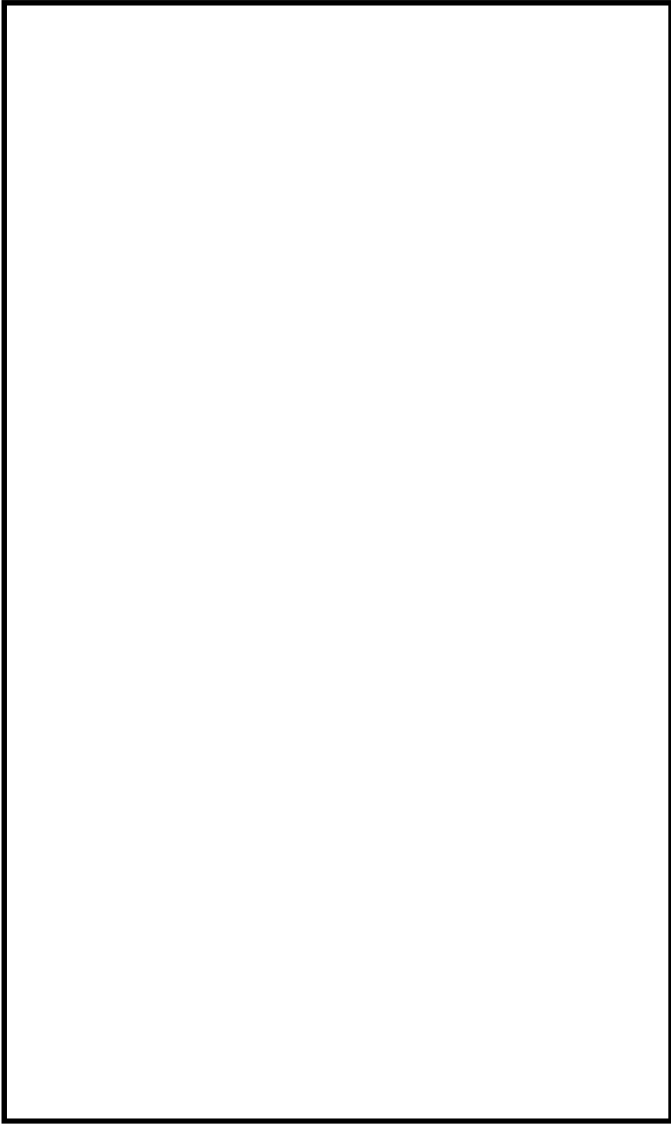

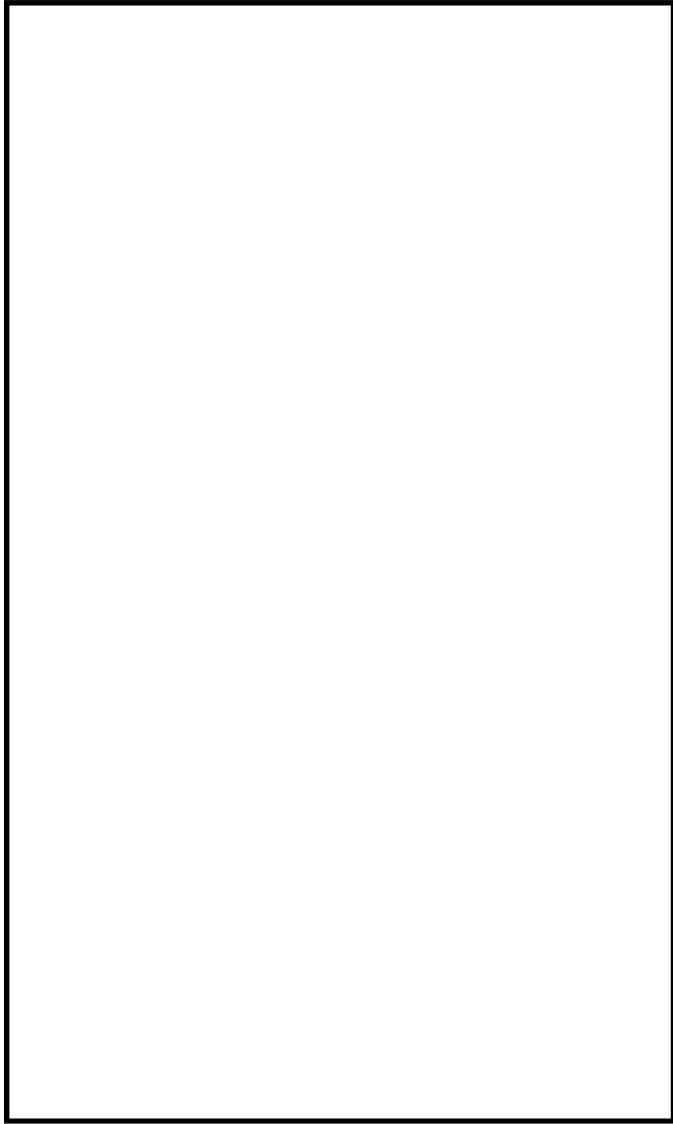

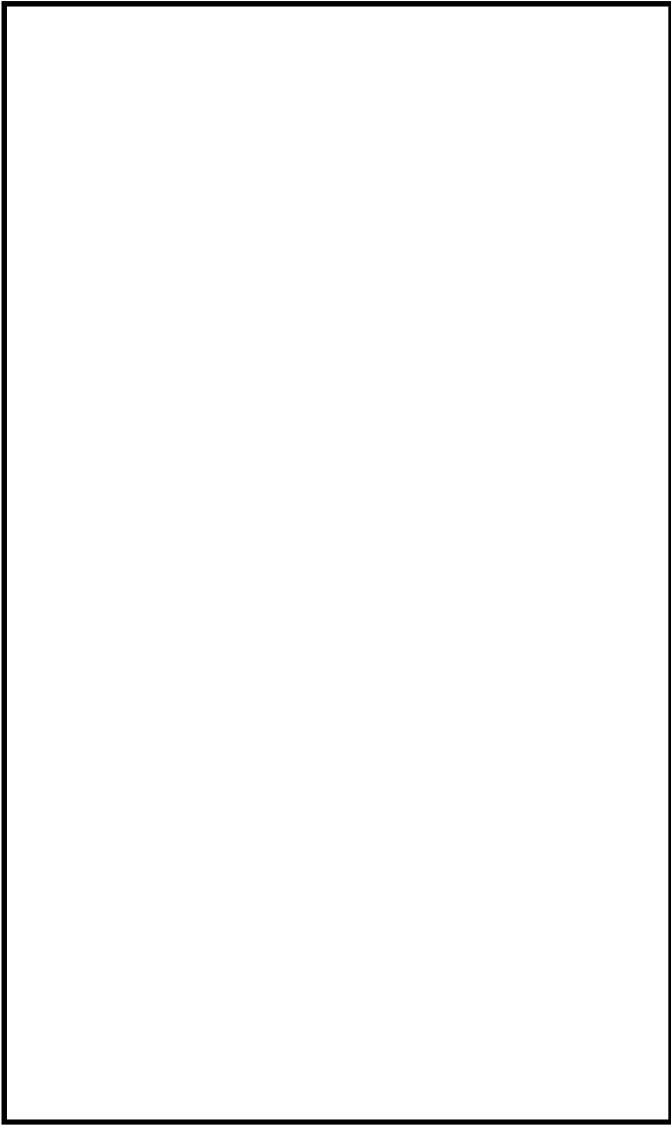
Horst

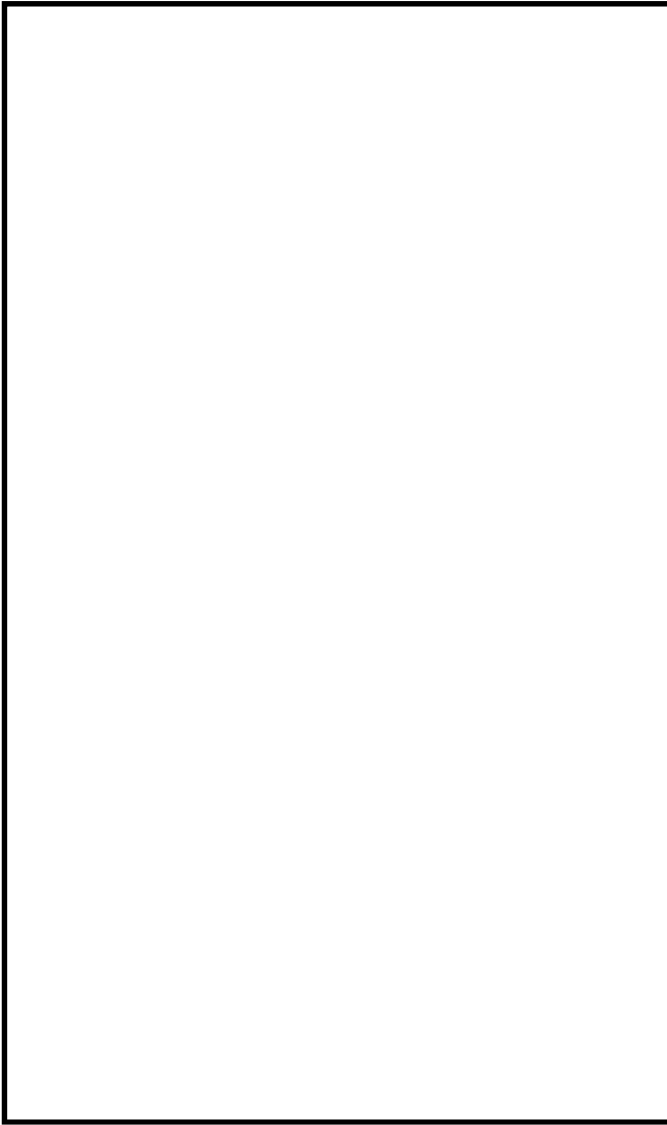
Petra

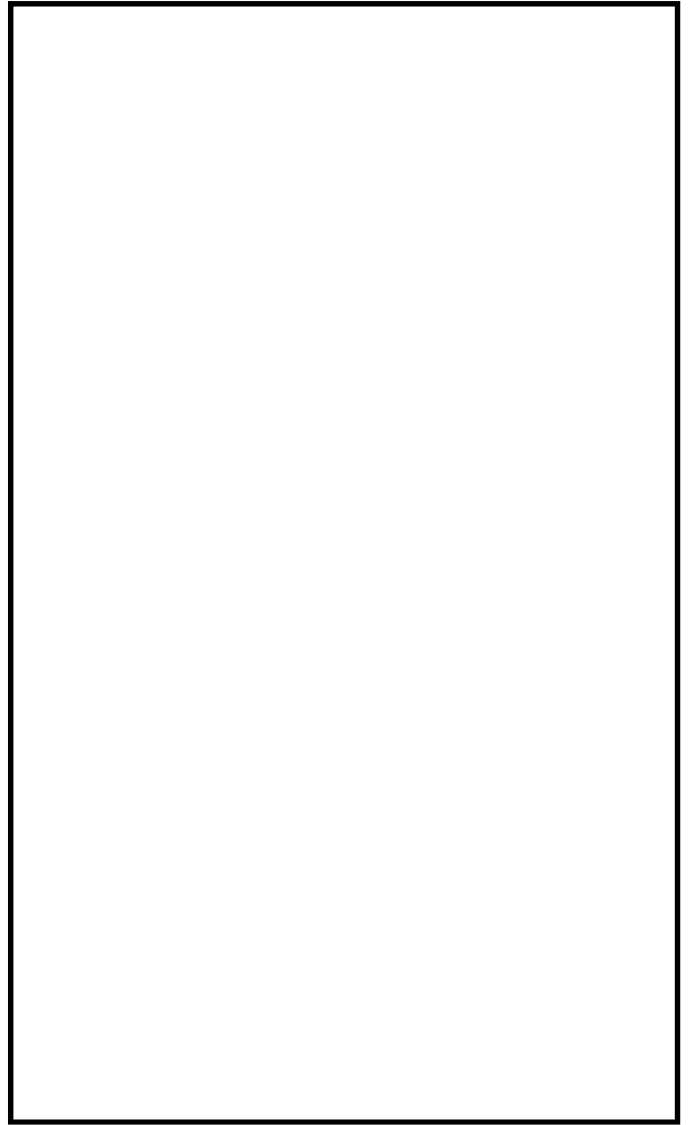
Timo

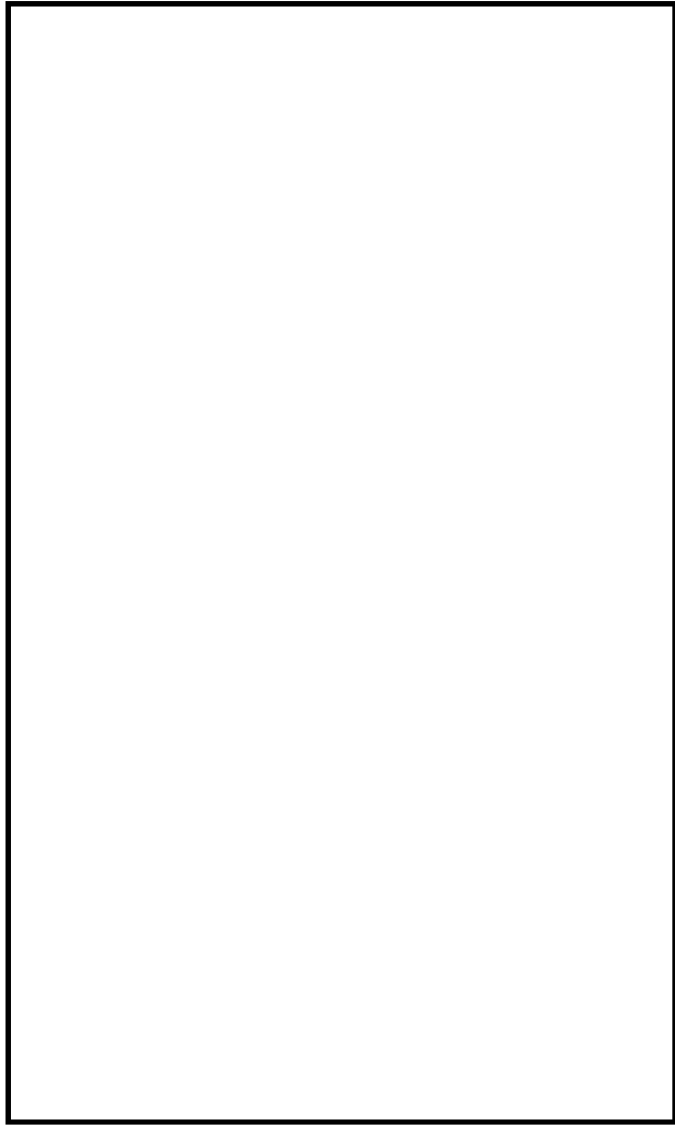
Franka

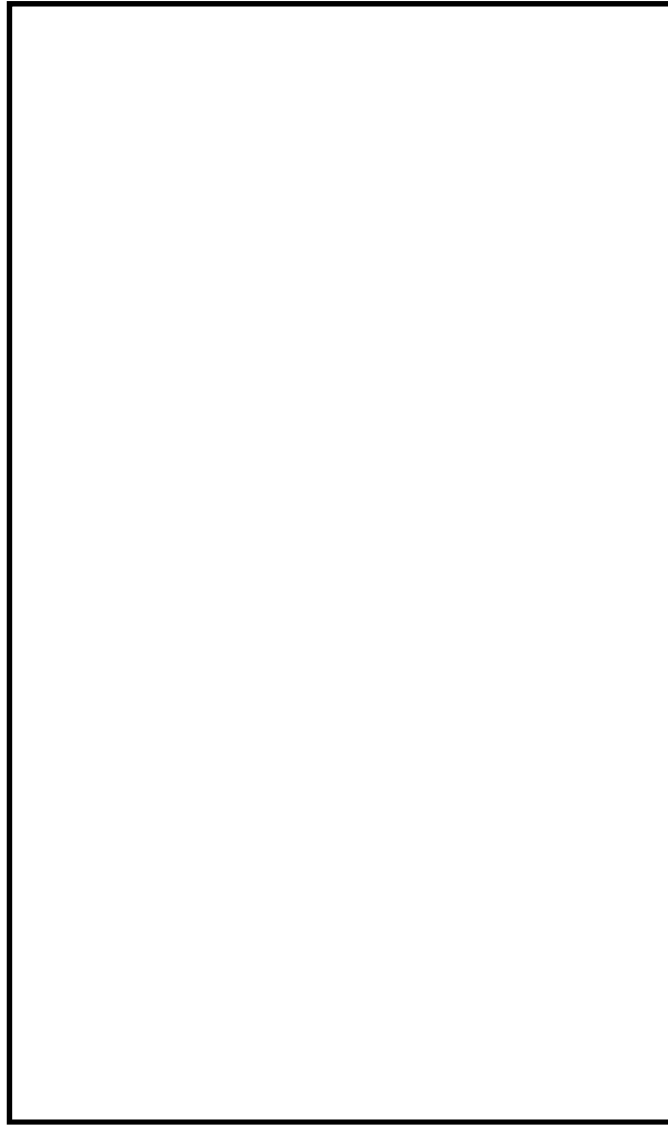
Ottmar

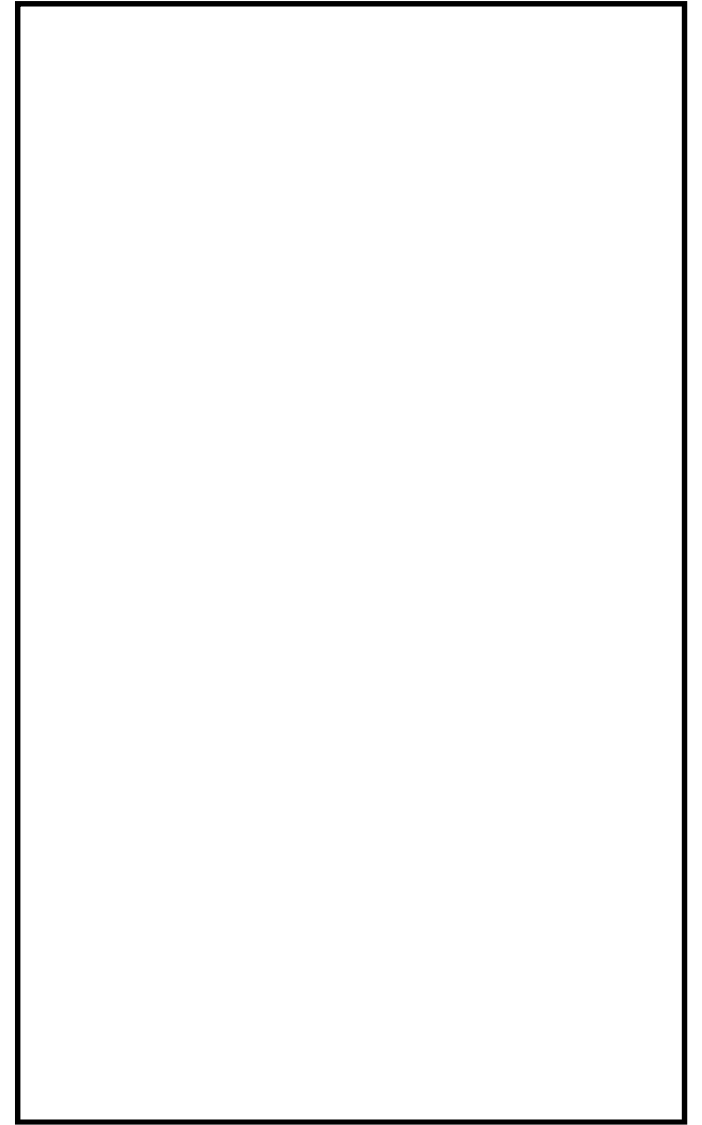
Iris

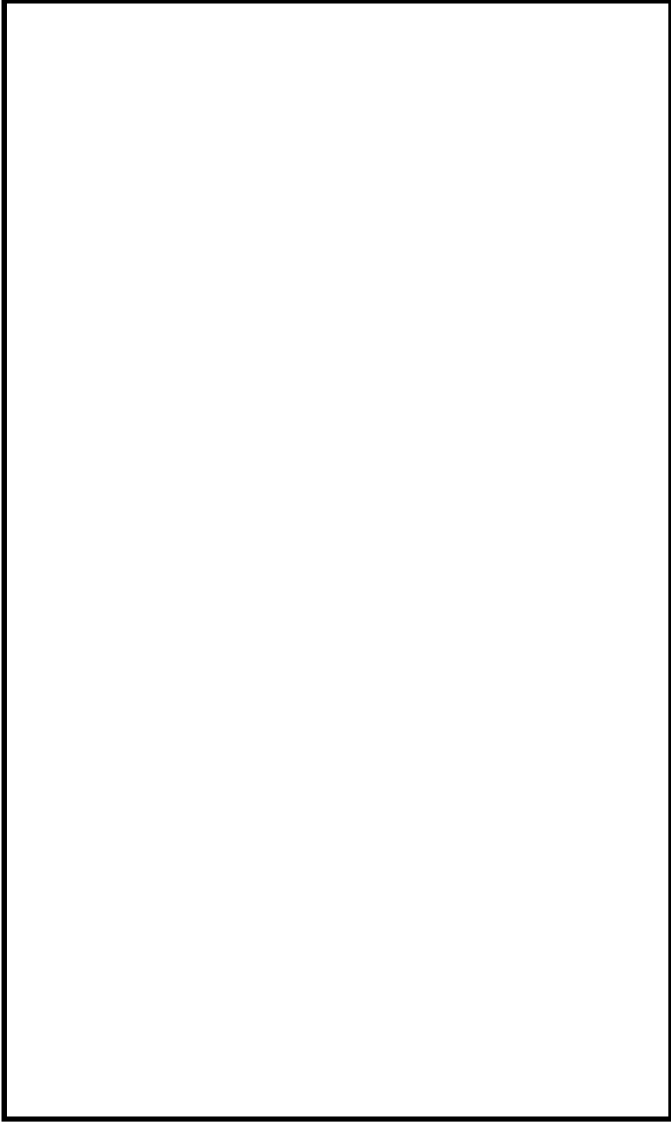
Cathrin

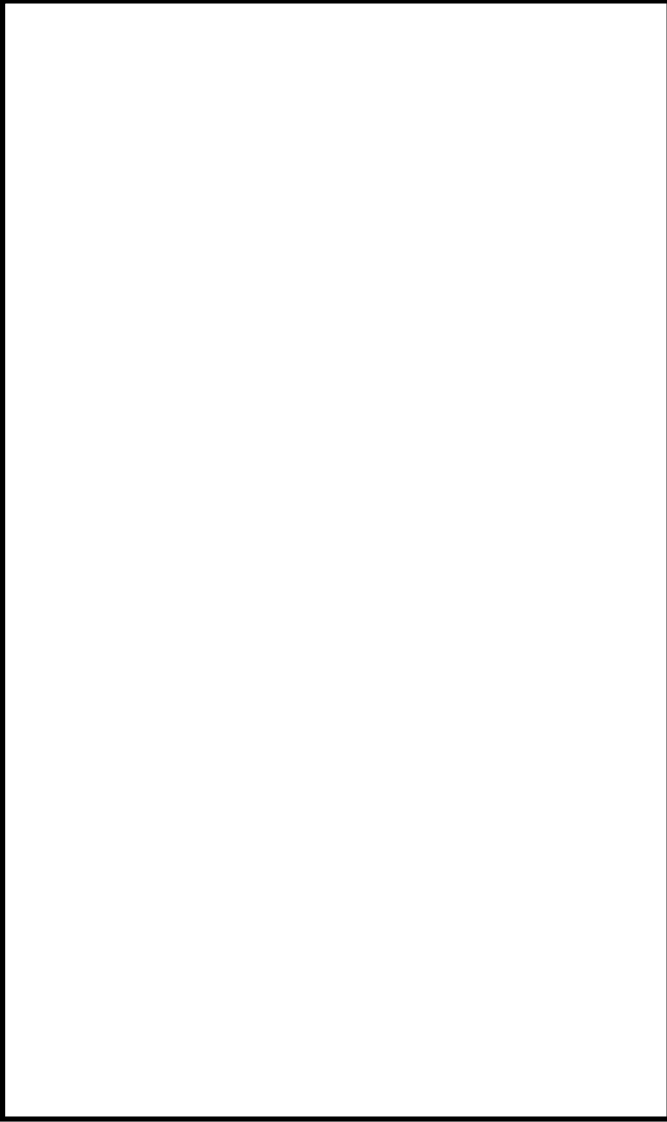
Elise

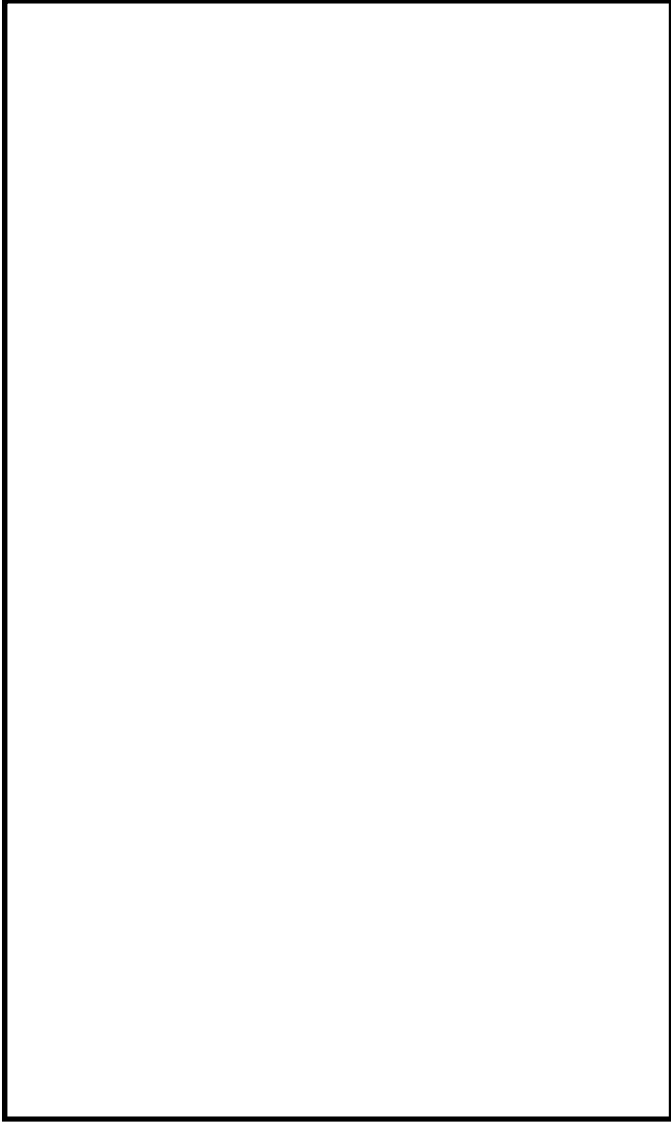
Gerhard

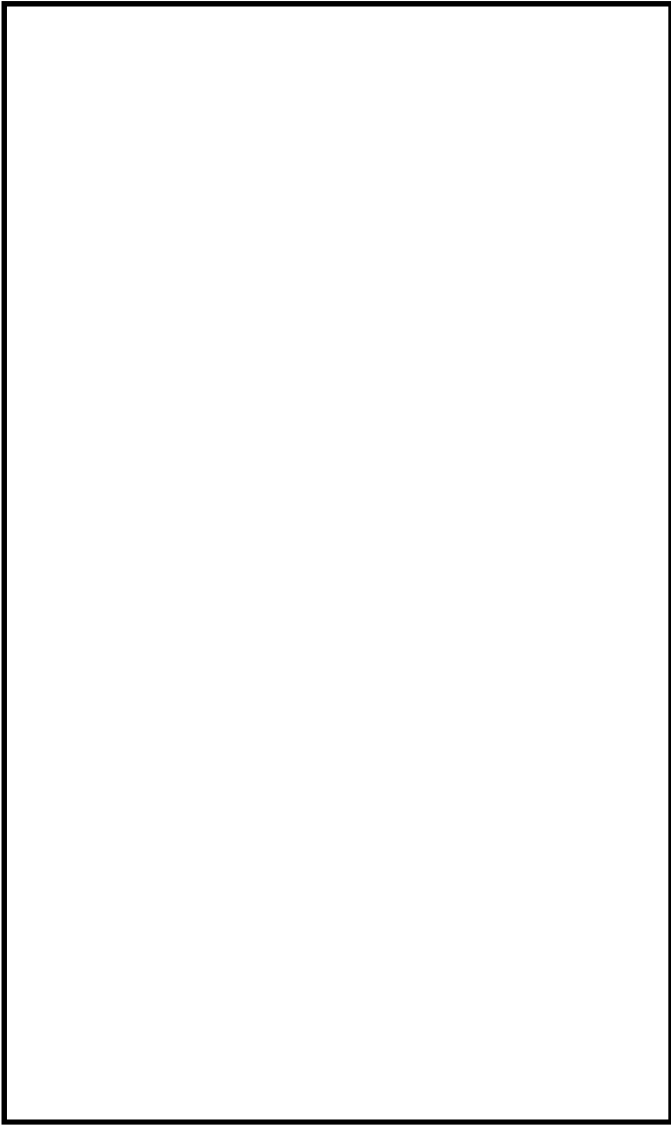
Flora

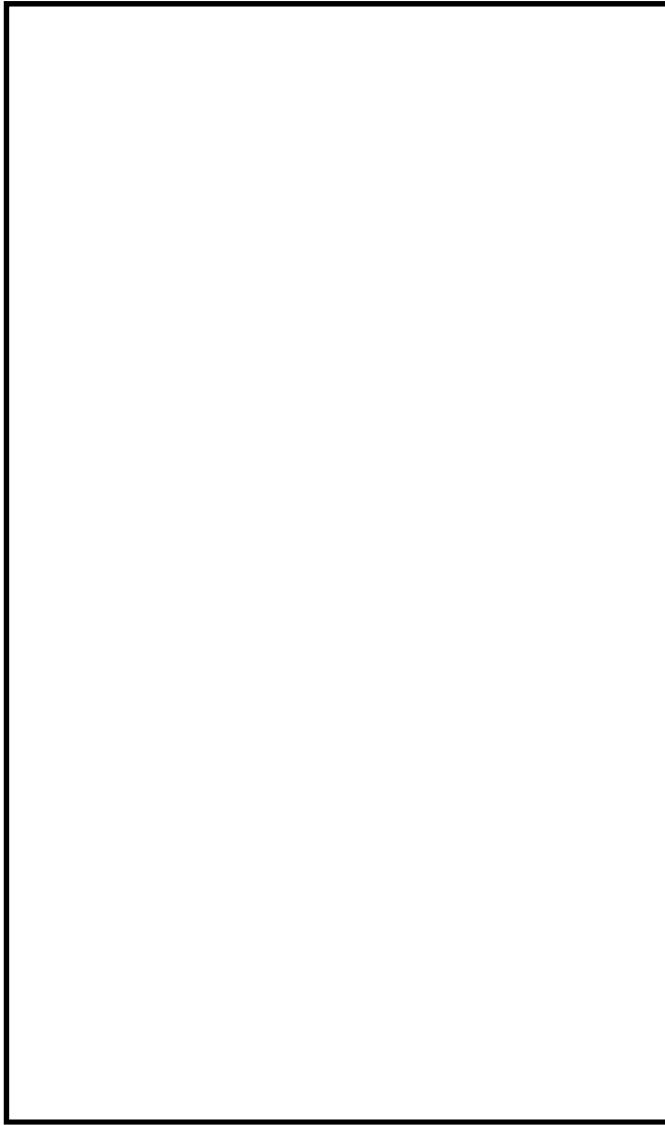
Wolfgang

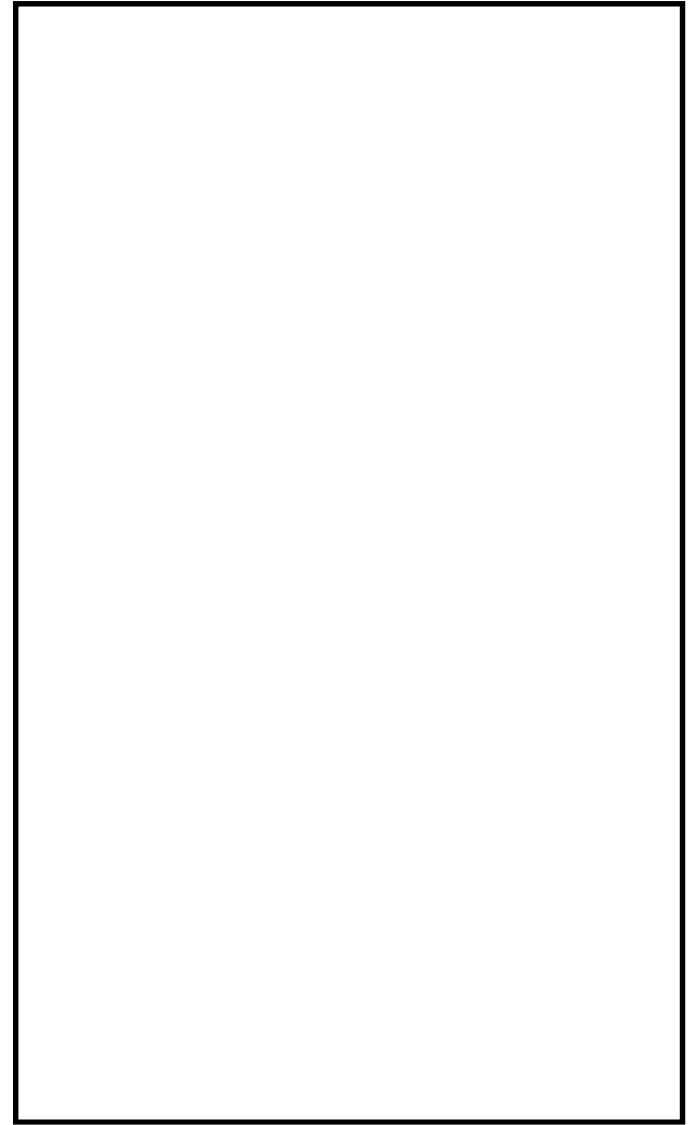
Moritz

Erwin

Rüdiger

Leonora